

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
Έτος Ίδρύσεως 1964 Τρίτη Περίοδος Μάϊος - Ίούνιος 2000 Ἀριθμός Τεύχους 140-141

Ὁ Ἀπόστολος **Βαρνάβας**
Ίδρυτής τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Έτος Ίδρύσεως 1964

Τρίτη Περίοδος

Αριθμός Τεύχους 140 - 141

Μάιος - Ιούνιος 2000

Ετησία Συνδρομή £10

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE
OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

First Published 1964

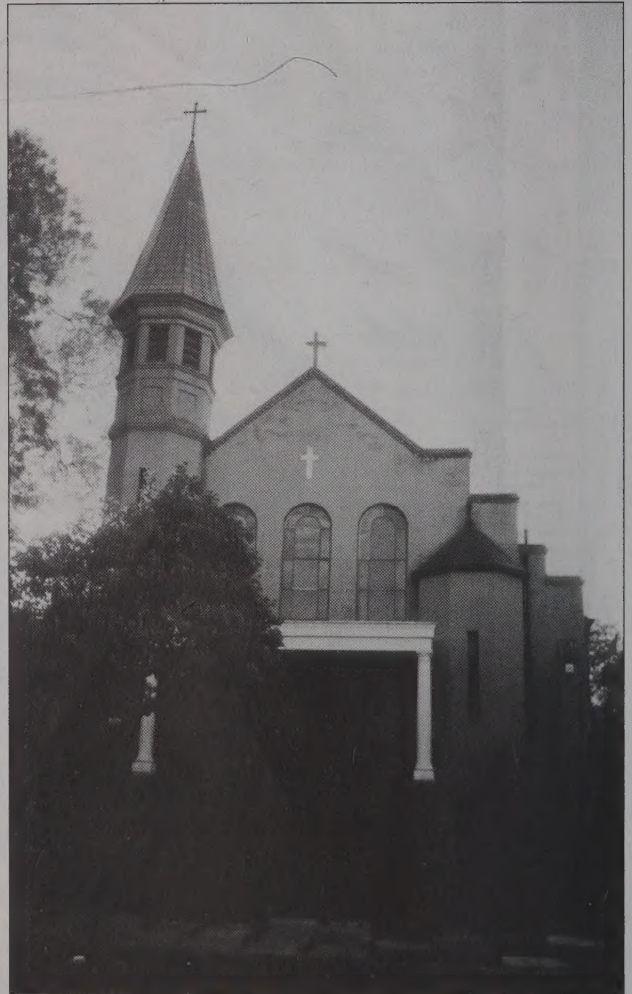
Third Period

May - June 2000

No.: 140-141

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

3-5	“Ο Άπόστολος Βαρνάβας-2000 Χρόνια Χριστιανισμού εις Κύπρον”.
6	Έγκύκλιος Σεβ. Αρχιεπ. Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου γιά τήν λήξη τών μαθημάτων Σχολικοῦ ἔτους 1999/2000.
7-8	Αρχιμ. Ἡσαΐα Σιμωνοπερίτη, “Ο Ἅγιος Νικόλαος καί ἡ Τέχνη τῆς Εὐποιᾶς”.
9-10	Οἶκον. Ἀναστασίου Σαλαπάτα, “Ὁμολογιακό Σχολεῖο στό Harrow”.
11	“Προτείνεται τά Ἀρχαῖα Ἑλληνικά νά Διδάσκονται σέ ὅλα τά Σχολεῖα τῆς Εὐρώπης”
11-13	Χειροτονίες.
14	Σάββα Καραγιάννη, “Ἡ Γιορτή τοῦ Ἁγίου Γεωργίου”.
15-16	Γιώργου Ρεπούση, “Ψυχολογικά Προβλήματα τῆς Ἐφηθείας στό Σχολικό Χῶρο τοῦ Γυμνασίου, Μορφές Ἐκδήλωσής τους καί Σκέψεις γιά τήν Ἀντιμετώπισή τους”.
17	Κριτική τοῦ βιβλίου τοῦ Γιώργου Ρεπούση “Ἡ Διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς ὡς Δεύτερης Γλώσσας”
18	Ὁμογενειακά Πένθη
19-24	Χάρη Μεττή, “Ο Καθεδρικός Ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου”.
25	Address of His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira & Great Britain on the occasion of the celebration of the Divine Liturgy in Portsmouth's Anglican Cathedral, on Saturday, 13th May 2000.
26	The Visit of His Eminence Archbishop Gregorios to Ireland, 20th-23rd May 2000.
27-28	Address of His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira & Great Britain in Galway, held in connection with the exhibition 'ICON 2000'.
29	Ordinations.
30-32	Χρονικό Σεβ. Αρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου (Ἑλληνιστί & Ἀγγλιστί).

Ὁ Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Βαρνάβα, Wood Green Βορείου Λονδίνου.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΗΡΥΚΑ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ 2000 ΧΡΟΝΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

Ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ὀργάνωσε, πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτῆ τῆς, Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τονισθεῖ ἡ κοσμοϊστορική σημασία τῆς συμπλήρωσης 2000 χρόνων Χριστιανισμοῦ, τριήμερο Ἐπιστημονικό Συνέδριο στὴ Λευκωσία, στίς 9-12 Ἰουνίου 2000. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος ἐκπροσώπησε στὸ Συνέδριο αὐτὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Δημοσιεύουμε κατωτέρω τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἤτοι: (1) Τὴν πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη (2) Τὴν ἀπάντησή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου (3) Τὴν ἀνάθεση, ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, τῆς ἐκπροσώπησής του στὸν Σεβασμιώτατο κ. Γρηγόριο (4) Τὸ Μήνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸ Συνέδριο καὶ (5) Τὴν Ἐκθεση τῶν Πειραγμένων τοῦ Συνεδρίου πού υπέβαλε ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη.

1) ἘΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ ΤΩΝ 2000 ΧΡΟΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
κ.κ. Βαρθολομαῖον

Παναγιώτατε,

Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου τιμᾷ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸν ἱδρυτὴν καὶ προστάτην αὐτῆς Ἀπόστολον Βαρνάβαν διὰ τριήμερων ἐκδηλώσεων. Οἱ εὐχαιροὶ αὐτοὶ ἐντάσσονται ἐπίσης εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων διὰ τὴν συμπλήρωσιν 2000 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αἱ τριήμεραι ἐκδηλώσεις περιλαμβάνουν:

- α) Θεολογικὸν Συνέδριον, τὴν 9ην καὶ 10ην Ἰουνίου.
- β) Ἀρχιερατικὸν Συλλεῖτουργον κατὰ τὴν ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, 11ην Ἰουνίου, πρωί.
- γ) Ἑορταστικὴν Ἐκδήλωσιν, τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας.
- δ) Θεατρικὴ παράστασις: "Βαρνάβας καὶ Παῦλος", Δευτέρα 8:30 μ.μ.

Κατόπιν τούτου, παράκλησις τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου εἶναι ὅπως ὀρίσητε Ἱεράρχην, ἐκπρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος διὰ συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις, κατ' ἐξοχὴν δέ εἰς τὸ Ἀρχιερατικὸν Συλλεῖτουργον τὴν Κυριακὴν 11ην Ἰουνίου, ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἀφοῦ μᾶς γνωρίσητε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκπροσώπου σας θὰ διευθετηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἔκδοσις τοῦ ἀεροπορικοῦ εισιτηρίου του. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν (Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος), καθὼς καὶ οἱ εἰσπηγῆται τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου θὰ

φιλοξενηθοῦν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Forum - Intercontinental Λευκωσίας.

Κατόπιν τούτου ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου
τὴν 26ην Μαΐου 2000.

Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος Βασίλειος
Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἑορτασμῶν 2000 ἐτῶν Χριστιανισμοῦ."

❖ ❖ ❖

2) "Ἀρ. Πρωτ. 501

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Τριμυθοῦντος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Βασίλειε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλίᾳ καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς κς' Μαΐου ἐ.ε. γράμμα τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Θεοφιλίας, γνωρίζουσις ὅτι ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα, καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν εὐχαιρῶν 2000 ἐτῶν Χριστιανισμοῦ, ὁργανοῦνται ἐκδηλώσεις ἐν Κύπρῳ μετὰ τῆς καὶ ἰα' προσεχοῦς μηνός Ἰουνίου, καὶ αἰτησάμενης τῆς ἐκπροσώπησιν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν ἀδελφικῶν Γραμμάτων, ἀποφάσει τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἀνετέθη τῷ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίῳ, μέλλοντι ἵνα ἀναγνώσῃ κατὰ τὸ Ἀρχιερατικὸν Συλλεῖτουργον καὶ Πατριαρχικὸν ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ἐκδηλώσεσι Μήνυμα.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός Βαρθολομαῖος
31η Μαΐου 2000."

❖ ❖ ❖

3) "Ἀρ. Πρωτ. 501

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας, ὑπέριπτε καὶ ἔφαρχε Δυτικῆς Εὐρώπης, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γρηγόριε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Τοῦ Θεοφίλου Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος κ. Βασιλείου, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς κατὰ Κύπρον Ἐκκλησίας Ἑορτασμῶν 2000 ἐτῶν Χριστιανισμοῦ, ὑποβαλόντος ὅτι ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς εἰρημένης Ἐκκλησίας Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα, καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐν λόγῳ εὐχαιρῶν, ὁργανοῦνται ἐκδηλώσεις ἐν

Κύπρω μεταξύ θ' καί ια' προσεχούς μ η ν ό ς
'Ιουνίου (βλ. συνημ.), καί αίτησαμένου τήν
έκπροσώπησην κατά τάς έκδηλώσεις ταύτας τής
Μητρός 'Εκκλησίας, διά τώνδε τών Πατριαρχικών
ήμων Γραμμάτων, αποφάσει τής περί ήμās 'Αγίας
καί 'Ιερās Συνόδου, γνωρίζομεν ότι ή άποστολή
αυτή άνετέθη τή ύμετέρα αγαπητή 'Ιερότητι.

'Εχοντες τήν πεποίθησιν, ότι ή ύμετέρα 'Ιερότης
προθύμως, θέλει αναλάβει τήν άνατιθεμένην αυτή
έκκλησιαστικήν άποστολήν ταύτην καί
έκπροσώπησει τήν Μητέρα 'Εκκλησίαν,
αναγιγνώσκουσα κατά τό 'Αρχιερατικόν
Συλλείτουργον τό έγκαίρως άποσταλησόμενον
Πατριαρχικόν ήμων Μήνυμα, εύχαριστούμεν έκ
προοιμίου θερμώς καί επικαλούμεθα επ' αυτήν τήν
χάριν καί τό άπειρον έλεος του Θεου.

‘Ο Κωνσταντινουπόλεως
αγαπητός έν Χριστώ άδελφός Βαρθολομαίος

31 Μαΐου 2000.”

❖ ❖ ❖

4) “Αριθμ. Πρωτ. 501

Μακαριώτατε καί 'Αγιώτατε 'Αρχιεπίσκοπε Νέας
'Ιουστινιανής καί πάσης Κύπρου, έν Χριστώ τώ Θεώ
λίαν αγαπητέ καί περιπόθητε άδελφέ καί
συλλειτουργέ τής ήμων Μετρίοτητος κύριε
Χρυσόστομε, τήν 'Υμετέραν σεβασμίαν
Μακαριότητα άδελφικώς έν Κυρίω
κατασπαζόμενοι, ύπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Συμμετέχοντες όλοθύμως εις τήν χαράν επί τη
έορτή του ίδρυτου καί προτάτου τής 'Υμετέρας
'Αποστολικής 'Εκκλησίας 'Αγίου 'Αποστόλου
Βαρνάβα, συγχαίρομεν επί ταύτη όλοκαρδίως τη
'Υμετέρα λίαν ήμιν αγαπητή καί περισπουδάστω
Μακαριότητι καί παντί τώ πληρώματι τής καθ'
'Υμās 'Αγιωτάτης άρχαίας 'Εκκλησίας.

'Ο πανηγυρικός έορτασμός τής ιερās μνήμης του
'Αγίου 'Αποστόλου Βαρνάβα, συμπίπτων μετά τών
χαρμσύνων έορταστικών έκδηλώσεων επί τη
συμπληρώσει δύο χιλιάδων έτών από τής κατά
σάρκα Γεννήσεως του Κυρίου ήμων 'Ιησοϋ Χριστού,
ύπέρ του 'Οποίου άνδρείως ήγωνίσθη έν τώ
κηρύγματι καί ήρωϊκώς ήθλησεν έν τώ μαρτυρίω ό
τιμώμενος σήμερον 'Απόστολος έκ τών
έβδόμηκοντα Βαρνάβας, φέρει εις τήν μνήμην ήμων
τό γεγονός ότι ή 'Εκκλησία του Χριστού έχει
οικοδομηθεί επί του Σταυρου Αυτου καί επί του
αΐματος τών Μαρτύρων τής πίστεως.

'Αλλά τόσοσν ή κατά κόσμον άτιμωτική σταύρωσις,
όσον καί τό κατά κόσμον όδυνηρόν καί απόβλητον
μαρτύριον, είναι δι' ήμās τούς πιστούς πηγή χαράς
καί εύλογίας, διότι άντιθέτως προς τήν άντίληψιν
του κόσμου, ό όποιος θλέπει τά γεγονότα ταυτα ως
ήταν του άτιμαζόμενου, ήμεις, αποθελποντες εις
τήν αληθή φύσιν αυτών, διαπιστούμεν ότι αυτή
είναι ή άήττητος νίκη τής αγάπης καί τής αληθείας
έπί του μίσους καί του ψεύδους. Διότι ή αγάπη προς
τόν Θεόν, τόν συνάνθρωπον καί τήν αλήθειαν, όταν
είναι μεγαλυτέρα από τήν αγάπην προς τήν ίδιαν
ζωήν, είναι πράγματι διά τόν έχοντα αυτήν δύναμις
άήττητος καί χαρίζουσα τήν αιωνίαν ζωήν καί τό
αίώνιον μνημόσυον εις αυτόν, όπως ακριβώς
συμβαίνει καί επί του 'Αποστόλου Βαρνάβα.

'Ο 'Απόστολος Βαρνάβας άσφαλώς χάρει καί
αγάλλεται βλέπων όχι τόσοσν τήν προς αυτόν τιμήν,
άλλά τήν προς τόν Χριστόν αγάπην ήμων, ή όποία
διαδηλοϋται καί διά τής προς τόν 'Απόστολον
Αυτου εύλαθείας καί διά τής μιμήσεως του

παραδείγματος αυτου, προς τήν όποιαν
προθυμότατον γνωρίζομεν τό ποιμνιον τής καθ'
'Υμās 'Αγιωτάτης 'Εκκλησίας.

'Οθεν, γνωρίζοντες τη 'Υμετέρα σεβασμοποθήτω
Μακαριότητι ότι κατά τās έορταστικές έκδηλώσεις
θά άντιπροσωπεύση τήν ήμετέραν Μετρίοτητα καί τό
Οίκουμενικόν Πατριαρχείον ό 'Ιερώτατος
'Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας
κύριος Γρηγόριος, όστις καί διά ζωής θά μεταφέρει
'Υμιν καί τώ πληρώματι τής 'Εκκλησίας Κύπρου
τούς έγκαρδίους χαιρετισμούς καί τās
συγχαρητηρίους προσησεις ήμων, περιπτυσσόμεθα
'Υμās, Μακαριώτατε καί τιμιώτατε 'Αδελφέ,
φιλήματι άγίω καί αυθις καί επικαλούμεθα επί τόν
φιλόχριστον λαόν 'Υμων τήν χάριν καί τό πλούσιον
έλεος του Χριστου, όπερ, ταίς πρεσβείαις του 'Αγίου
'Αποστόλου Βαρνάβα, ειη μετά πάντων.

Διατελούμεν δέ μετά θαθείας τής έν Κυρίω αγάπης
καί τιμής εξαιρέτου.

6 'Ιουνίου 2000

Τής 'Υμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
αγαπητός έν Χριστώ άδελφός
'Ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος”

❖ ❖ ❖

5) Τη Α.Θ. Παναγιότητι
τό Οίκουμενικώ Πατριάρχη
Κυρίω Κυρίω Βαρθολομαίω,
Εις Φανάριον.

“‘Αρ. Πρωτοκ. Β457
'Εν Λονδίνω τη 23η 'Ιουνίου 2000

Διά τής παρούσης προάγομαι ίνα εύσεβάστως
υποβάλω 'Υμιν έκθεσιν τών πεπραγμένων του υπό
τής 'Αγιωτάτης 'Εκκλησίας τής Κύπρου έν τώ έν
Λευκωσία Κέντρω Μελετών τής 'Ιερās Μονής
Κύκκου διοργανωθέντος 'Επιστημονικού Συνεδρίου
επί τε τη εύκαιρία τής συμπληρώσεως δύο χιλιάδων
έτών Χριστιανισμοϋ, ως καί προς τιμήν του ίδρυτου
αυτής 'Αποστόλου Βαρνάβα, εις ό Συνεδριον έχον
τήν τιμήν ίνα εκπροσωπήσω τήν 'Υμετέραν
Παναγιότητα τη Σεπτη εισηγήσει καί έντολη 'Υμων.

Εις τήν Μεγαλόνησον μετέβην αεροπορικώς έκ
Λονδίνου τήν Πέμπτην, 8ην τρέχοντος μηνός
'Ιουνίου, τό δέ Συνεδριον ήρξατο τās εργασίας αυτου
τήν έποϋσαν, Παρασκευήν, 9ην του αυτου μηνός,
περί ώραν 8.30 πρωϊνής, διά προσευχής καί
εισηγητικής όμιλίας υπό του Προέδρου τής
'Οργανωτικής 'Επιτροπής του Συνεδρίου,
Θεοφιλεστάτου Χωρεπισκόπου Τριφυθοϋντος κ.
Βασιλείου, καί έν συνεχεία έχαιρέτισαν τό Συνεδριον
ό έν Λευκωσία Πρέσβυς τής 'Ελλάδος κ. Κυριάκος
Ροδουδάκης, ό Πρόεδρος τής Βουλής τών
'Αντιπροσώπων τής Μεγαλονήσου κ. Σπύρος
Κυπριανού, ό 'Υπουργός Παιδείας καί Πολιτισμοϋ κ.
Ουράνιος 'Ιωαννίδης έκ μέρους του Προέδρου τής
Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Γλαύκου Κληρίδη, καί ή
Α. Μακαριότης ό 'Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ.
Χρυσόστομος. 'Ανεγνωσθησαν ώσαύτως τά
μηνύματα τών Προκαθημένων τών 'Εκκλησιών,
αΐτινες άντιπροσωπεύθησαν, ήτοι τό 'Υμέτερον καί
τά τών Μακαριωτάτων Πατριαρχών 'Αλεξανδρείας
καί 'Ιεροσολύμων καί του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών,
έν συνεχεία δέ καί από τής 9.45 πρωϊνής μέχρι τής
20.00 θραδυνής άνεπτύχθησαν εις τρεις Συνεδρίας,
μέ ιδιαίτερον συλλογικόν περιεχόμενον έκάστη εξ
αυτών, ήτοι “‘Ορθοδοξία-Εϋρωπαϊκή 'Ενωση”,
“‘Ιστορία”, καί “Θεολογία-Αγιολογία” άντιστοίχως,
τά έξής θέματα: Συνεδρία Α': υπό του εξ 'Ελλάδος

Βουλευτοῦ κ. Στέλιου Παπαθεμελῆ, “Χρωστοῦμε ἓνα ἄλμα γρηγορότερο ἀπὸ τὴ φθορά”, καὶ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Κύπρου κ. Δώρου Θεοδώρου, “Ὁρθοδοξία καὶ Παγκοσμιοποίηση”. Συνεδρία Β': ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Χωρεπιοκόπου Τριμυθούντος κ. Βασιλείου, “Συνάντηση Χριστιανισμοῦ καὶ Κόσμου. 2000 Χρόνια Χριστιανισμοῦ” ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρήστου Οἰκονόμου, “Τὰ βιβλικά δεδομένα γιὰ τὴν εἰσαγωγή τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν Κύπρο” ὑπὸ τοῦ Δρος “Ἀνδρέα Μιτσιδῆ, “Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου στὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους”, καὶ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, “Ὁ Μοναχισμὸς στὴν Κύπρο”. Συνεδρία Γ': ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Παύλου, “Ἡ Χριστολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας” ὑπὸ τοῦ Δρος Νίκου Νικολαΐδου, “Ἡ Θεολογικὴ συμβολὴ τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου στὸν καθορισμὸ τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος κατὰ τὸν 4ο αἰῶνα” ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Καθηγητοῦ κ. Θεοδώρου Γιάγκου, “Ὁ κύκλος τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ Κύπριοι ἅγιοι” καὶ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Νικολάου Ζαχαροπούλου, “Θεολογία-Ἀγιολογία μὲ βάση τὸ βίο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀγίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου”.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ἐπανεληφθῆσαν τὴν ἐπιοῦσαν, Σάββατον, 10ην τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου, περὶ ὧραν 9ην πρωΐνῃ, μέχρι τῆς 13.00 ἀπογευματινῆς, ὑπεδιαίρεθησαν δὲ ὡσαύτως εἰς τρεῖς ἐνότητες, ἤτοι: “Παιδεία-Τέχνη”, “Ἐκκλησία-Οἰκογένεια-Κοινωνία”, καὶ “Ἐκκλησία-ἔθνος-Εὐρωπαϊκὴ ἔνωση” ἀντιστοιχῶς, ἀνεπτύχθησαν δὲ τὰ ἐξῆς ἐπιμέρους θέματα: Συνεδρία Δ': ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Βλασίου Φειδᾶ, “Ἡ Παιδεία στὴ Μεταβυζαντινὴ Κύπρο” καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, “Ἡ Χριστιανικὴ Τέχνη τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου”. Συνεδρία Ε': ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Καθηγητοῦ κ. Σταύρου Φωτίου, “Ὁ γάμος ὡς θεσμὸς καὶ ὁ γάμος ὡς μυστήριον: Κυπριακὴ κοινωνία καὶ Ἐκκλησία Κύπρου” καὶ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου, “Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου μπροστὰ στὸ σύγχρονον κόσμον”. Συνεδρία Στ': ὑπὸ τοῦ Δρος Κώστα Χατζηστεφάνου, “Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου στὴν ἐθνικὴ ἐπιβίωση τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ” καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ κ. Χριστοδούλου Γαλλουρίδῃ, “Τὰ ἐθνικὰ θέματα στὴ σύγχρονη Μεταβατικὴ περίοδον τοῦ Διεθνoῦς συστήματος καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας”.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι μετὰ ἀπὸ ἐκάστην Συνεδρίαν, ἥς προῆδρευεν καὶ διαφορετικὸν πρόσωπον, ἠκολούθη εὐρεῖα ἐποικοδομητικὴ συζήτησις, ὑπῆρχαν δὲ ὡσαύτως ἡμίωρα διαλείμματα ὡς καὶ γεῦμα καὶ δείπνον. Σημειωτέον ὡσαύτως ὅτι τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, καὶ ὧραν 17.30 , ἐπραγματοποιήθη ἐπίσκεψις παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ κ.κ. Χρυσόστομῳ ἀπάντων τῶν φιλοξενουμένων Ἀρχιερέων καὶ τῶν προσκεκλημένων εἰσηγητῶν τοῦ Συνεδρίου, ἤτοι τοῦ γράφοντος ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πηλουσίου κ. Εἰρηναίου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐρμανουὴλ Κιαγιά ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχεῖου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σαϊντανάγιας κ. Λουκά ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχεῖου Ἀντιοχείας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀσκάλωνος κ. Ἀρκαδίου ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχεῖου Ἱεροσολύμων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Καθηγητῶν

Βλασίου Φειδᾶ, Χρήστου Οἰκονόμου, Χριστοδούλου Γαλλουρίδῃ καὶ Θεοδώρου Γιάγκου, οἵτινες καὶ διεμένοντες ὡς φιλοξενούμενοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ πολυτελεῖ ξενοδοχείῳ Forum-Intercontinental.

Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἐν Λευκωσίᾳ. Τὴν δὲ Κυριακὴν, 11ην Ἰουνίου, κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἰδρυτοῦ καὶ Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἐτελέσθη πανηγυρικὸν Συλλεΐτουργον ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Ναῷ Ἀποστόλου Βαρνάβα, προεξάρχοντος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου, συλλειτουργούντων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οἵτινες ἔλαβαν μέρος εἰς τοὺς ἑορτασμοὺς, καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου (δὲν προσῆλθον ὁ Μητροπολίτης Πάφου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Βοηθὸς αὐτοῦ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Γεώργιος). Τὸν δὲ θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαλαμίνας κ. Βαρνάβας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Forum-Intercontinental, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν περὶ τὰ 50 πρόσωπα. Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ Μακαριώτατος καλωσόρισε καὶ πάλιν τοὺς προσκεκλημένους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς καὶ προσέφερεν αὐτοῖς ἀναμνηστικὰ δῶρα - δίκον εἰδικῶς πρὸς τοῦτο φιλοτεχνηθέντα, ὅστις φέρει τὴν εἰκόνα τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα, τὴν ἐπιγραφήν “Ἐκκλησία τῆς Κύπρου 2000 Χρόνια Χριστιανισμοῦ” καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ ὑποφανόμενος νῆαρχιστῆσε τὸν Ἅγιον Κύπρον ἀπὸ μέρους ὧν τῶν Ἱεραρχῶν, διεβίβασα δὲ τοὺς ἀδελφικούς χαιρετισμοὺς καὶ τὴν θαθεῖαν ἐκτίμησιν Ὑμῶν πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἡχῆσθην ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ Νήσῳ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 12ης Ἰουνίου, προσκληθεῖς ἐχοροστάτησα ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Παναγίας Φανερωμένης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Τριφυλίου, πρώτου Ἐπισκόπου Λευκωσίας καὶ μαθητοῦ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος. Ἐπισκόπου Τριμυθούντος τοῦ Θαυματουργοῦ, ἀπηύθυνα δὲ λόγους ἐλπίδος καὶ παρηγορίας πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ εὐσεβεῖς κατοίκους τῆς διηρημένης πρωτεύουσας τῆς Μεγαλονήσου, οἵτινες κατέκλυσαν τὸν ἱστορικὸν τοῦτον Ναόν τῆς πόλεως. Δέον δὲ ὅπως σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὁ Ναὸς οὗτος εὕρεται μόλις 500 ὠρδὰς ἀπὸ τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς τῆς διηρημένης πρωτεύουσας.

Ἐν συνεχείᾳ παρηκολουθήσαμεν ἅπαντες θεατρικὴν παράστασιν, φέρουσαν τὸ ὄνομα “Ἀπόστολος Βαρνάβας καὶ Παῦλος”. Τὴν ἐν λόγῳ παράστασιν παρηκολούθησαν πλῆθος κόσμου (700 περίπου πρόσωπα), ὡς ἐπίσης καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἡ συγγραφεὺς τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ θεατρικοῦ ἔργου καὶ ἄλλοι ἐπώνυμοι τῆς Νήσου. Τὴν δὲ χορηγίαν διὰ τὴν διοργανώσιν καὶ παρουσίαν τῆς παραστάσεως ταύτης ἀνέλαθεν ἐξ ὁλοκλήρου ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Πάφου. Ἀργὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀνεχώρησα ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἔδραν μου.

Ταῦτα καθηκόντως ὑποβάλλω Ὑμῖν καί, ἐξαυτοῦμενος Ὑμετέρας θεοπνεύστου εὐχᾶς καὶ εὐλογίας, διατελῶ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ.”

Ἐν Λονδίνῳ τῇ 23ῃ Ἰουνίου 2000.

Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας

Η ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999/2000.

Ἀγαπητοί,

Μέ τῇ βοήθειά τοῦ Ἀγίου Θεοῦ καὶ μέ τῇ συνεργασίᾳ καὶ τὴν ἐνεργουμένη φροντίδᾳ καὶ ἀφοσίωσιν ὧν σας ὁλοκληρώνονται κι ἐφέτος οἱ ἐργασίες τοῦ Σχολικοῦ Ἑτους 1999/2000 τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ὁμογένειας Ἑνωμένου Βασιλείου. Ἀπευθύνουμε, λοιπόν, τὴν παροῦσα ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὶς εὐχαριστίες, τὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν εὐαρέσκεια καὶ ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῆς Ὁμογένειας στὴν ὁλότητά της γιὰ τὸ ἀξιόλογο καὶ ἀξέπαινο, ἀλλὰ καὶ φιλόθεο καὶ φιλογενές ἔργο πού ἐπιτελεῖτε στὸν τομέα τῆς Ὁμογενειακῆς Παιδείας.

Ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, θὰ ἐλάμα νὰ τονίσουμε ὅτι τὸ ἔργο αὐτό, τὸ ὁποῖο οὔτε εὐκολο εἶναι ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐρασιτεχνικό, ἔχουμε τὴν ἱερὴ ὑποχρέωση νὰ τὸ ἀναβαθμίζουμε συνεχῶς. Καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἐπιτύχουμε τόσο μέ τὴν ἀξιολόγηση τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, ὅσο ἐπίσης καὶ κυρίως μέ προγραμματισμό πού νὰ βασίζεται πάνω στὶς ἐναλασσόμενες συνεχῶς συνθῆκες καὶ ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν γιὰ μιὰ μακροπρόθεσμα βιώσιμη καὶ ὅσο τὸ δυνατό μεγαλύτερης καὶ οὐσιαστικότερης ἐμβέλειας παιδείας τῶν νεωτέρων γενεῶν τῆς Ὁμογένειας.

Τὰ βασικὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Παιδεία μας αὐτὴ εἶναι σέ ὅλους μας, πιστεύουμε, γνωστά: Ἡ ἀπόκτηση ἰδιόκτητων καὶ καλὰ ὁργανωμένων μέ ὁπτικοακουστικά μέσα σχολικῶν κτιρίων ἢ ἐξασφάλιση προσοντούχων - τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ - ἐκπαιδευτικῶν μέ ἱεραποστολικὴ συνείδηση καὶ ὑπευθυνότητα ἢ στενὴ καὶ ἀγαστὴ συνεργασία μεταξὺ ὧν, ὥστε νὰ μὴν παρατηροῦνται εἴτε ἐπιπόλαιες σπατάλες ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ εἴτε φυγόκεντρες δυνάμεις πού νὰ ἀνακόπουν, ἀντὶ νὰ προωθοῦν τὴν πρόοδο καὶ τὴν καρποφόρο λειτουργία τῶν Σχολείων μας.

Ἐχοντας, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ ὑπόψη μας, ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι ἡ Ὁμογενειακὴ παιδεία τότε μόνον θὰ γίνῃ κτῆμα τῶν πολλῶν, ὅταν ὅλοι μας ἀναλάβουμε - ὁ καθένας ἀπὸ τὴ δικιά του σκοπιά καὶ δύναμη - τὶς εὐθύνες μας. Γιὰ τὴν ἐνοποίηση, μάλιστα, καὶ τὴν ἀναβάθμιση τῆς Παροικιακῆς Παιδείας, ἰδρύσαμε τὸν Ἑνιαῖο Φορέα Ἑλληνικῆς Παροικιακῆς Ἐκπαίδευσης (Ε.Φ.Ε.Π.Ε.). Ὁ Κοινός αὐτός Φορέας ἐπιδιώκει τὴν συνεργασία ὧν μας γιὰ τὸν καλύτερο καὶ ἀποδοτικότερο συντονισμό τῶν προσπάθειῶν μας, καὶ δὲν ἀποτελεῖ ὁδοστρωτήρα πού νὰ ἐξαφανίζει ἢ νὰ παρεμποδίζει τὶς κοινοτικές πρωτοβουλίες καὶ τὶς συναφεῖς ἐνέργειες τῶν διαφόρων φορέων ἐκπαίδευσης.

Δὲν πρέπει, ἐπίσης, νὰ μᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός ὅτι τόσο ἡ Ἑλληνικὴ ὅσο καὶ ἡ Κυπριακὴ Πολιτεία βοηθοῦν ἔμπρακτα τὴν Ὁμογενειακὴ Παιδεία μέ τὶς δύο Ἐκπαιδευτικὲς Ἀποστολές πού ἔχουμε στὸ Ἑνωμένο Βασίλειο. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ πρέπει νὰ εὐχαριστήσουμε καὶ τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος

καὶ τὴν Κυβέρνηση τῆς Κύπρου γιὰ τὸ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν ὁμογενειακὴ μας ἐκπαίδευση. Ἐπιβάλλεται δέ συνεπῶς ἢ ἀπὸ μέρους ὧν μας στενὴ συνεργασία μέ τοὺς προϊσταμένους τῶν Ἀποστολῶν καὶ τοὺς δασκάλους πού ἔρχονται ἀπὸ τὴν Πατρίδα γιὰ νὰ μᾶς συμπαρασταθοῦν σέ τοῦτο τὸ ἱερὸ καὶ δύσκολο ἔργο μας.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀπευθύνουμε ἑκκλήση σέ ὅλους, ὅσοι γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο ἀποφεύγουν νὰ συνεργαστοῦν εἴτε μέ τὸν Ε.Φ.Ε.Π.Ε. εἴτε καὶ μεταξὺ τους, νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν ἀναγκαιότητα μιᾶς εἰλικρινοῦς συνεργασίας μεταξὺ ὧν τῶν Φορέων, ἐπεὶδὴ μόνον μέ τὴν συνεργασία καὶ τὴν καταλλαγή μπορούμε νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸ πλουσιώτατο δυναμικὸ τῆς Ὁμογένειας γιὰ τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ θέμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Παιδείας.

Μέ τὴν εὐκαιρία, ἐπίσης, αὐτὴ θὰ θέλαμε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσουμε ὅτι τὸν Σεπτέμβριο 2000 ἀρχίζει τὴ λειτουργία τοῦ τὸ πρῶτο στὸ εἶδος τοῦ ἡμερήσιο Ἑλληνοαγγλικό Σχολεῖο στὴν περιοχή τοῦ Croydon Νοτίου Λονδίνου. Ἡ δημιουργία τοῦ Σχολείου αὐτοῦ ὑπῆρξε βασικὰ τὸ ὄνειρο ὧν τῶν Ἀποδημιῶν, γίνεται δέ σήμερα πραγματικότητα χάρις στὶς προσπάθειες τῆς Ὁμογένειας πού ζεῖ στὴν ὥς ἄνω περιοχὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν πλήρη συμπαράσταση τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Κυπριακῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Φορέων τῆς Ὁμογένειας καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ ὁποία υἱοθέτησε καὶ ἐνεθάρρυνε τὴν ὅλη προσπάθεια. Τὸ Σχολεῖο συνεπῶς αὐτὸ ὀφείλουμε νὰ τὸ ἐνισχύσουμε μέ ὅλες μας τὶς δυνάμεις, γιατί ἡ ἐπιτυχία τοῦ θὰ σημάνει, πιστεύουμε, τὴν ἀπαρχὴ ἴδρυσης παρομοίων σχολείων καὶ σέ ἄλλες περιοχές τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου ὅπου ζοῦν μεγάλοι ἀριθμοὶ Ὁμογενῶν.

Χαιρετίζοντας, λοιπόν, ὅλους σας μέ τὴν εὐκαιρία τῆς λήξεως τῶν μαθημάτων τῆς ἐφετινῆς σχολικῆς χρονιάς, σᾶς συμβουλεύουμε πατρικά νὰ ὁργανώσετε σέ ὅλα τὰ Σχολεῖα τὶς καθιερωμένες ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις. Ἐπίσης νὰ ἀναλάβετε ὅλοι σας μιὰ πιὸ ὁργανωμένη ἐκστρατεία γιὰ νὰ πειθοῦν ὅλοι οἱ γονεῖς νὰ στέλνουν τὰ παιδιὰ τους στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τῆς περιοχῆς τους. Νὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ νὰ τὸ ἐνισχύσουν παντοιοτρόπως, συνειδητοποιώντας ὅτι μόνον ἔτσι θὰ διδαχθοῦν τὰ παιδιὰ τους τὴ γλῶσσα, τὴ θρησκεία καὶ γενικὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς πατρίδας μας, πού ἀποτελοῦν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιβίωση τῆς Ὁμογένειας στὴ φιλόξενη αὐτὴ χώρα τῆς παροικίας μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ πάλιν καὶ σᾶς συγχαίρουμε γιὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθέν ἔργο σας. Προσευχόμαστε δέ στὸν Ἅγιο Θεὸ νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία καὶ δύναμη γιὰ νὰ ἐξακολουθήσετε νὰ προσφέρετε τὶς ἀξέπαινες ὑπηρεσίες σας στὴν Ὁμογενειακὴ Παιδεία. Καὶ διατελοῦμε μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν.

Λονδῖνο, Ἰούνιος 2000.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΕΥΠΟΪΑΣ

του Ἀρχιμανδρίτου Ἡσαΐα Σιμωνοπετρίτη

Ὁμιλία εἰς τό ἐτήσιον γεῦμα τῆς Βοηθητικῆς
Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου Δυτικοῦ
Λονδίνου πού δόθηκε στό Kensington Hilton Hotel
τῆν 1 Ἰουνίου 2000.

Σεβασμιώτατε, Κυρία Πρόεδρος, Ἐρίτιμες Κυρίες
καί Δεσποινίδες,

Αἰσθάνομαι μεγάλην ὄντως τήν τιμήν, ὅτι ὄχι
ἀπλῶς θρίσκομαι παρῶν ἀνάμεσά Σας ὡς Ἱερατικῶς
Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου
Νικολάου, τῆς φιλοξενούσης σήμερα Κοινότητος,
μέσω τῆς Βοηθητικῆς αὐτῆς Ἀδελφότητος, ἀλλά,
ὅπως ἐξαίρετως, διότι ἔχω τό εὐχάριστον καί
τιμητικόν καθήκον νά Σᾶς μιλήσω καί νά σᾶς
ἀναπτύξω, μέ συντομία καί περιεκτικότητα, κάποιες
σκέψεις, χρήσιμες, ὅπως πιστεύω, καί ἐπίκαιρες, ἐν
πάσῃ περιπτώσει, γύρω ἀπό τό θέμα τῆς
ὀργανωμένης φιλανθρωπίας.

Θέλω νά Σᾶς μιλήσω πάνω στό θέμα: “Ὁ Ἅγιος
Νικόλαος καί ἡ Τέχνη τῆς Εὐποΐας”, καί ξεκινῶ μέ
τό Μεγαλυνάριο τοῦ Ἁγίου, ἕνα σύντομο ὕμνο
ἐπαίνου καί τιμῆς στόν προσφιλεῖ, θεοφιλεῖ καί
λαοφιλεῖ Ἐπίσκοπο τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

“Ὁρφανῶν προστάτην καί χηρῶν, πεινῶντων
τροφέα, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων
ρύστην, πλεόντων τε σωτήρα, κεκτιμέθα παμμάκαρ,
σοφὲ Νικόλαε.”

Σεβασμιώτατε, ἀγαπητές Κυρίες,

Ὅπως βλέπετε, αὐτό τό σύντομο τροπάριο
καλύπτει ἕνα πολύ εὐρύ φάσμα εὐεργετικῶν
ἐπεμβάσεων τοῦ μεγάλου μας Ἁγίου Νικολάου σέ
διάφορες κατηγορίες ἀνθρώπων, πού πάσχουν ἀπό
κάποια ἰδιαίτερη, πιεστική καί πολλές φορές
ἀξεπέραστη καί ἀθεράπευτη ἀνάγκη. Γιατί,
ὁμολογούμενός, δέν ὑπάρχει χειρότερο πράγμα στή
ζωή ἑνός ἀνθρώπου ἀπό κάποιο σκληρό κτύπημα, πού
δοκιμάζει τήν πίστη του, μέχρι καί αὐτό τό ὅριο τῆς
ἀπογνώσεως.

Παραδείγματος χάριν, στήν περίπτωση τῆς
ὀρφάνιας, πῶς ἀναπληρώνεται ἡ ἀπώλεια τοῦ πατέρα
ἢ καί τῆς μητέρας καί ἡ ἔντονα αἰσθητὴ ἔλλειψη
προστασίας καί στοργῆς ἑνός γονιοῦ; Τό παιδί, τό πῶ
εὐπαθές καί εὐαίσθητο πλάσμα, πού, καί στήν
καλύτερη περίπτωσι, ἂν στερηθεῖ πατρός ἢ καί
μητρός νιώθει ἕνα ἀσυμπλήρωτο κενό
συναισθηματικό μέσα του, πῶς θά ὑπερνικήσει ποτέ
τό αἶσθημα τῆς ἀνασφάλειας καί τῆς ἐλλείψεως τοῦ
φυσικοῦ προστάτου, ἐναντίον κάθε ἀόρατης ἢ
ἀόριστης ἀπειλῆς κινδύνου, ἢ τῆς ἀπώλειας τῆς
μητρικῆς ἀγάπης, πού χωράει καί συγχωράει τά
πάντα. Συχνά δέ καί ὁ χωρισμός ἑνός διαζυγίου ἔχει
καί πῶ ἐπώδυνες ἐπιπτώσεις καί ἀπό τόν χωρισμό τοῦ
θανάτου.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί ὅταν ἡ γυναῖκα χάσει τόν
ἄνδρα της κι ἀντικρῦζει μόνη της πιά ἕνα πελώριο κι
ἀδυσώπητο κόσμο, μιὰ ψυχρή θιαστική κοινωνία,
δίχως συμπάθεια καί καρδιά, μέ ὅλες τῆς ἄτεγκτες
ἀπαιτήσεις πού καθημερινοῦ θίου, πού χάλινου τῆς
ψυχικῆς γαλήνης καί ὑποοκάπτουν τήν ὑγεία ἑνός
εὐθραύστου ἀνθρώπου. Μπορεῖ νά ἐπιτείνεται τό ἤδη
δυσθάστακτο μαρτύριο τῆς κακῆς μοίρας ἂν ἔχει νά

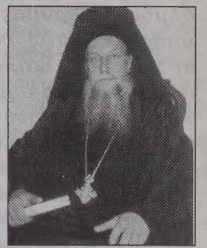
φροντίζει γιά ἀνήλικα παιδιά. Κι
ὅταν αὐτά τά παιδιά εἶναι
κορίτσια, πού, ὅπως στήν ἐποχή
τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί σχεδόν
μέχρι τῆς μέρες μας στήν
Ἑλληνική κοινωνία,
χρειάζονταν προῖκα γιά νά
ἀποκατασταθοῦν μέ ἕνα τίμιο
γάμο, τότε ἡ αἰσθητὴ ἔνδεια
καί τῆς ἀπελπισίας φτάνει στό
κατακόρυφο. Μπροστά σέ τέτοιες ἀνυπόφορες
καταστάσεις καί ἀδιεξόδους, πολλές φορές ἡ
παράβασις τῶν κανόνων τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς καί ἡ
ἀσυγγνώστη ἁμαρτία τῆς ἀπογνώσεως φαίνονται ὁ
μόνος τρόπος ἀνακουφίσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπό τό
κακό. Σήμερα, ἀκόμα κι οἱ θεωρούμενες ὡς
πολιτισμένες κοινωνίες μαστίζονται ἀπό χίλια δεινά
πού ἀντιφάσκουν τήν εἰκόνα τῆς καθολικῆς
εὐημερίας καί ἀναφύουν τά ἀκάνθια διαφόρων
ἀνισοτήτων, πού ἀφήνουν ἀναρίθμητα θύματα καί
πολλούς ψυχικούς τραυματίες. Στίς κοινωνίες δέ τοῦ
λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, καί ἀκόμα πῶ κοντά μας,
στά Βαλκάνια, προστίθενται τά ἄλλα φρικτά, λοιμοί,
λιμοί, καταποντισμοί, ἐμφύλιοι πόλεμοι,
θερμobarδιομοί, ἐπιδρομές ἀλλοφύλων καί ἀνατροπές
νομίμων καθεστώτων.

Τότε, ἀκριβῶς, χρειάζονται ἡ αἰσθητὴ πιά
παρέμβαση τῆς Θείας Ἀγάπης καί τῆς Θείας ἀρωγῆς
καί φιλανθρωπίας καί ἡ συμπάθεια τῶν ὁμοιοπαθῶν
καί ἡ συμπαράσταση ἡ πανανθρώπινη. Οἱ τρόποι τῆς
φιλανθρωπίας εἶναι πολλοί καί ποικίλοι, τόσο ὅσες
εἶναι οἱ περιπτώσεις τῶν ἀναγκῶν τῶν συνανθρώπων
μας. Ἡ φιλανθρωπία, ἐκτός ἀπό τή Θεία
Φιλανθρωπία, πού ὅλους μας ἀνεξαίρετως εὐεργετεῖ
καί μᾶς στηρίζει στή ζωή, ἀνήκει σέ δύο κυρίως
κατηγορίες - τῇ συλλογικῇ καί ὀργανωμένῃ, καί τήν
προσωπική, πού ἀπορρέει ἀπό τῇ συνείδηση, τήν
προαίρεση καί τῇ διακριτικότητά κάθε ἀτόμου, πού
καλεῖται ν’ ἀποδείξει τά αἰσθήματά του τῆς
φιλαλληλίας πρὸς τόν καθ’ ὅποιονδῆποτε τρόπο
πάσχοντα συνάνθρωπό του.

Ἡ εὐποΐα ὅμως - γιά νά χρησιμοποιήσουμε μιὰ
λέξη κάπως ἀρχαΐζουσα ἀλλά χρήσιμη γιά τό θέμα
μας - θέλει τέχνη. Ἀπό τά ἱερά διδάγματα τοῦ
Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων στήν Καινὴ Διαθήκη,
ἀλλά καί ἀπό τούς μεγάλους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας
μας καί ἀπό τούς Βίους τῶν Ἁγίων, μπορούμε νά
διακρίνουμε βασικά στοιχεῖα, πού μᾶς βοηθοῦν νά
καταλάβουμε πῶς νά κάνουμε σωστά τό καλό.
Μάλιστα, γιατί, ὅπως λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, “τό
καλόν οὐ καλόν, ὅταν οὐ καλῶς γένηται”.

Ἐνας κορυφαῖος διδάσκαλος τῆς Χριστιανικῆς
ἀγάπης καί τῆς εὐποΐας ἦταν, ἀφωρῶς, ὁ Ἅγιος
Νικόλαος, τοῦ ὁποίου ὁ Βίος εἶναι γεμάτος
παραδείγματα ἀξιωματικῆς ἐμπρακτικῆς ἀγάπης καί
ἀποτελεσματικῆς, πολὺ διακριτικῆς συμπαράστασεως
στούς δεομένους, σ’ αὐτούς, δηλαδή, πού τοῦ
ζήτησαν βοήθεια.

Ἡ ἀγάπη, στερούμενη ἀπὸ ἔννοια συναισθηματικῆς
φόρτισης (ἂν καί χρειάζεται τό συναισθημα, καί
ἀλλοίμονο ἂν δέν ὑπάρχει στή ζωὴ μας) δέν εἶναι μιὰ

ευκολη ἀρετή. Χρειάζεται καί ἐπιβάλλεται θυσία, αὐτοθυσία μάλιστα, καί ὑπομονή καί μία ἀνθρωπιά, ἀπελευθερωμένη ἀπό νοσηρή ἐπιπολαιότητα, ἀλλά κι ἀπό συγγνή προσηλωση σέ νόμους καί κανονισμούς. Γιατί, ὡς γνωστό, γίνεται πολὺς λόγος γιά τό Κοινωνικό Κράτος, ἀλλά τά πάσης φύσεως δημόσια ἰδρύματα, πού ἀπό ἀρχαίους χρόνους ὑπῆρχαν, ἔστω σέ ὑποτυπώδη μορφή, οὔτε τότε, οὔτε τώρα, καλύπτουν ὅλες τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Τό δημόσιο, ἐπιδιώκοντας πάντως, βάσει κανονισμῶν, ἰσονομία καί δίκαιη, στά χαρτιά, μοιρασιά τῶν ἀγαθῶν, δέν μπορεῖ νά εἰσχωρήσει μέ τήν ἀπαιτούμενη λεπτότητα καί εὐαισθησία στοῦ συναισθηματικό κόσμο τῶν ἀνθρώπων γενικά καί τῶν ἀναξιοπαθούντων εἰδικά, ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν ὁποίων ἀναπόφευκτα θίγεται. Ἴσως γι' αὐτό ὑπάρχει τό Ἀγγλικό ρητό, πού ἐκφράζει τή Δικενσιανή ἰδεολογία, *as cold as Charity*.

Στόν τομέα τῆς ἰδιωτικῆς συλλογικῆς φιλανθρωπικῆς πρωτοβουλίας, ἀνέκαθεν πρωτοστάτησεν ἡ Ἐκκλησία, καί σήμερα πρωτοστατεῖ, καί πάντα θά πρωτοστατήσῃ, γιατί ἡ ἀγάπη, ἡ φιλανθρωπία καί ἡ εὐποιΐα εἶναι πεμπτούσια συνυφασμένες μέ τήν ὑπαρξή της, ἀφοῦ ὁ Χριστός, ὁ Θεῖος Ἰδρυτής της, εἶναι τό Φῶς καί ἡ Ζωή τῶν ἀνθρώπων, καί κατά τούς Βυζαντινοὺς ὑμνογράφους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἡ Αὐτοαγάπη, ἡ Πηγὴ τῶν Ἀγαθῶν καί ὁ Μόνος Φιλάνθρωπος.

Εὐλαθέστατες καί εὐγενέστατες Κυρίες μου,

Εἴστε ταγμένες κι ἐσεῖς στοῖς φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα, ἀλλά καί τῇ χάρι καί τὴν εὐλογία τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων. Πολὺ καλὰ θά κάνετε νά παραδειγματιστεῖτε ἀπὸ τὴν ἐμπρακτὴ διδασκαλία του γιὰ τὴν εὐποιΐα. Βέβαια, ὁ Ἅγιος Νικόλαος δέν ἄφησε συγγράμματα, ὅπως στὴν περίπτωσιν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀκολούθησαν μία δύο γενεές ἀργότερα. Ἐκεῖνοι μᾶς καταρτίζουν καί σήμερα μέ τίς θεόπνευστες ἀντιλήψεις τους, ὁ Μέγας Βασίλειος, συνάνυμος στὴ λαϊκὴ συνειδηση μέ τὴν ἀγαθοεργία, καί ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ κορυφαῖος διδάσκαλος τῆς κατὰ Χριστὸν κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, περισσότερο θεωρητικός, μᾶς ἄφησε μία πλούσια παρακαταθήκη θεολογικῶν συγγραμμάτων, ἀλλά κι ἐκεῖνος μία ζωὴ δλόκληρη ἔγινε ἓνα μέ τούς φτωχοὺς. "Πράξις θεωρίας ἐπιβίθαις", ἔλεγε κι ἐννοῦσε, καί ἔτσι ἄς γυρίσουμε στὸν δικὸ μας ἀγαπητὸ Ἅγιο Νικόλαο καί τὸν θαυμαστὸ βίό του.

Ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο μαθαίνουμε ὅτι ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἔχει ἓνα ἰδιαίτερο ἦθος καί χρειάζεται μία ἰδιαίτερη τέχνη γιὰ νά εἶναι πληρῶς ἀποτελεσματικὴ. Χρειάζεται, πρὸ παντός, ἀνθρωπιά, πού, κατὰ παράδοξο τρόπο, εἶναι μᾶλλον ἓνα ἰδιῶμα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Ἐκεῖνος τὴν κατέχει, κι ἐμεῖς τὴν ἔχουμε, στοῖς μέτρο πού εἴμαστε δεκτικοὶ τῶν χαρισμάτων του. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα δέν εἶναι μόνο γιὰ μᾶς τούς ἴδιους, ἀλλὰ γιὰ νά προσφέρουμε κι ἐμεῖς κάτι, πού θά ἐπιδράσῃ εὐεργετικά στὴν ποιότητα τοῦ βίου. Εἶναι ἡ ἀνθρωπιά πάντως πού καθιστᾷ τὴν εὐποιΐα πειστική.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος, σὺν μοναχοπαίδι καλῆς οἰκονομίας, δέν γνῶρισε τὴν ἀνασφάλεια τῆς οἰκονομικῆς στερήσεως. Ὅταν ὅμως στὴν

περίπτωσιν ἑνὸς ἄλλοτε πλούσιου ἄρχοντα, μέ τρία ὥραϊα κορίτσια, πού εἶχε καταστραφεῖ καί ἐμελετοῦσε ὁ ἄνθρωπος νά καταντήσῃ σαρκέμπορος, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, πληροφορηθεὶς ἀπὸ ἓναν ἄγγελο στοῖς ὄνειρό του, πῆγε καί βρῆκε τό σπῆμα καί ἀπὸ τό ἀνοιχτὸ παράθυρό του πέταξε σέ τρεῖς διαδοχικὲς νύχτες τρία πουγγιά χρυσοῦ, ὥστε νά ἀποσοθηθεῖ τό κακό. Ἄν καί ἡ πρόθεσις τοῦ Ἀγίου Νικολάου, σεβόμενου τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ εὐεργετηθέντος, ἦταν νά παραμείνῃ ὁ ἀνώνυμος δωρητής, τελικὰ ἀνακαλύφθηκε, πρὸς μεγάλη του ἐνόχληση.

Ἐάν κάθε φτωχὸς πρέπει νά ἀντιμετωπισθεῖ μέ προσοχή καί καταδεκτικότητα, ὁ πλούσιος, ὅταν ἐκεῖνος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐλεημοσύνη, χρήζει ἰδιαίτερα λεπτῆς μεταχειρίσεως. Τοῦτο δέν σημαίνει σκόπιμη προσωποληψία, ἀλλὰ μία εἰς βάθος ἐκτίμηση τῆς κάθε ἐμφανιζομένης ἀνάγκης. Ἐξ ἄλλου, σὲ περιπτώσεις κατάφορης ἀδικίας, δέν φοβόταν ὁ Ἅγιος Νικόλαος νά ὑψώσει τό ἱεραρχικὸ του ἀνάστημα γιὰ νὰ μηνύσῃ σὲ μεγαλόσχημους καί μεγιστάνες τὰ δέοντα, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, νά ταπεινώσῃ ἐπληρμένο καί συκοφάντη. Ἡ διακριτικότης ρέπει ἔτσι ὥστε ἡ ἀνάγκη, ὅποια καί ἂν εἶναι, νά καλυφθεῖ μέ περισσότερη γενναιοδωρία. Ταυτόχρονα ὅμως δέν πρέπει νά ἐξασκηθεῖ ἡ φιλανθρωπία σὺν περίθαλψιν καταχρήσεων. Ὅταν ἓνας ἐπίμονος ἐπαίτης ζητάει ἐπανελημμένα καί σχεδὸν τακτικὰ χρήματα, γιὰ νά μπορέσῃ νά ζεῖ χωρὶς νά προσφέρει τίποτε στὴν κοινωνία, τότε, ὅπως λέγει τόσο χαριτωμένα ὁ νεωκόρος τοῦ Ναοῦ μας, πρέπει νά κάνουμε *find out*.

Ἡ φιλανθρωπία οὐδέποτε, μά οὐδέποτε, γίνεται κατὰ τρόπο ἄψυχο, ἀλλὰ πάντα μέ γνώση καί ἐπίγνωση τῶν ἀναξιοπαθούντων, ἴσως καί ἄξια πασχόντων ἀτόμων καί τῶν ἰδιαζουσῶν περιστάσεων, πού τούς ἔχουν φέρεῖ στὴ θέση τοῦ ἀτυχοῦς. Ἡ συμπάθεια καί ἡ συμπόνια πρέπει νά κυριολεκτοῦνται. Πρέπει ἐπίσης νά ξέρουμε, ὅτι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ μπορεῖ νά φτάσῃ βαθιά καί νά μὴν εἶναι ἀπλῶς μία ἑλλήψις.

ἀνεπαρκῆς ἢ καί πλημμελὲς κοινωνικὴ ἀγωγή. Οὔτε πρέπει νά ὑποτιμήσουμε τὴ νοσηρότητά τοῦ δυστυχούντος, καί τὴν πραγματικὴ ἐπιθυμία του νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν κακομοίρα πού τὸν στοιχειώνει σὺν ἐφιάλτης, ἔτσι ὥστε νά μὴν ξέρεῖ πᾶ, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι γλυκιά.

Διότι, στοῖς τέλος, ὅλοι ἄνθρωποι εἴμαστε, ὅλοι πάσχουμε καί κανεὶς δέν ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰ ἀτυχήματα καί τίς ἀναπάντητες ἀνατροπὲς τοῦ ἀνθρώπινου βίου. Ἐτσι σκεπτόμενοι καί αἰσθανόμενοι, θά ἀντικρύσουμε τό ἔργο τῆς εὐποιΐας μέ γνωστικότητα, μέ διακριτικότητα καί μέ πνευματικότητα.

Ἐδῶ θά σταματήσω τὴν ὁμιλίαν μου, γιατί καί βαρετὴ εἶναι ἡ πολυλογία, ἀκόμα καί γιὰ ἓνα τόσο ἐνδιαφέρον θέμα. Σᾶς εὐχαριστῶ, Σεβασμιώτατε, γιὰ τὴν τιμητικὴ Σας παρουσία ἀνάμεσά μας. Ἡ χάριςσα μορφὴ Σας μᾶς ἐνθυμίζει τὴν εἰκόνα πραότητος τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Σᾶς εὐχαριστῶ, ὅλες καί ὅλους, γιατί εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη καί τὴν ὑπομονὴ νά μέ ἀκούσετε. Καί τελειώνω μέ μία φράση ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία τῆς Τραπέζης. "Πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκεια ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν". Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟ HARROW

του Οίκου. Ἀναστασίου Δ. Σαλαπάτα

Ἡ Κοινότητα Ἀγ. Παντελεήμονος Harrow καὶ Περιχώρων ξεκίνησε, μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγ. Βρετανίας κ.κ. Γρηγορίου, νά μελετᾷ διεξοδικά τό ἐνδεχόμενο ἱδρύσεως Ὁμολογιακοῦ Σχολείου στό Harrow καί στήν εὐρύτερη περιοχή τοῦ ΒΔ Λονδίνου.

Μέσα στά πλαίσια αὐτῆς τῆς ἔρευνας, ὀργάνωσε μιά εἰδική σύναξη, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, 18ῃ Ἰουνίου 2000 καί ὥρα 5.00 μ.μ., στόν Ἱερό Ναό Ἀγ. Παντελεήμονος. Στήν σύναξη αὐτή Ὁμιλητής ἦταν ὁ Δρ. Ἀνδρέας Ἀνδρέου, Πρόεδρος τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὁμολογιακοῦ Δημοτικῶν Σχολείου Ἀγ. Κυπριανοῦ Νοτίου Λονδίνου.

Παρευρέθηκαν οἱ ἑξῆς:

- ◆ κ. Διαμαντῆς Πατέρας, Πρόεδρος Συνδέσμου Ἑλληνορθόδοξων Κοινοτήτων Μεγ. Βρετανίας καί ἑκπρόσωπος Κοινότητας Ἀγ. Νικολάου Δυτ. Λονδίνου
- ◆ κ. Γιώργος Ρεπούσης, Συντονιστής Ἑκπαίδευσης Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Λονδίνου
- ◆ κ. Πολύβιος Πολυβίου, Ἐπιθεωρητής-Προϊστάμενος Κυπριακῆς Ἑκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς
- ◆ Ἑκπρόσωποι Κοινοτικῶν Συμβουλίου, Βοηθ. Ἀδελφότητος Κυριῶν, Νεολαίας καί Ἑλληνικοῦ Σχολείου
- ◆ Ἑκπρόσωπος Ἑλληνικοῦ Παροικιακοῦ Σχολείου Hillingdon
- ◆ Διάφοροι Ἑκπαιδευτικοί

Ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς φιλοξενούσης Κοινότητος Οἶκου. Ἀναστάσιος Δ. Σαλαπάτας καλωσόρισε τοὺς προσκεκλημένους μέ τὰ ἑξῆς λόγια:

“Ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ἀγ. Παντελεήμονος, πού σκέφθηκε καί ἐπιμελήθηκε τήν ἀποψινὴ αὐτῆς σύναξη, σὰς ἀπευθύνω ἕνα θερμὸ καλωσόρισμα.

Εἶναι ἰδιαίτερη χαρά καί τιμὴ γιὰ ἐμᾶς νά ὑποδεχόμαστε τόσα πολλὰ καί τόσο σπουδαῖα μέλη τῆς Παροικίας μας στόν Ἱερό τοῦτο χωρὸ, γιὰ νά συσχεφθοῦμε γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο καί σημαντικό ζήτημα, ὅπως εἶναι ἡ ἱδρύσῃ Ἑλληνορθόδοξου Ὁμολογιακοῦ ἡμερήσιου Δημοτικῶν Σχολείου στήν περιοχή μας.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ τοῖς πᾶσι, ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ὄχι μόνο ἡ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν Ἑλληνορθόδοξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καί θεματοφύλακας τῆς ἐθνικῆς καί πολιτιστικῆς παράδοσης καί κληρονομιάς τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων. Αὐτὸ δὲν ἀμφισβητεῖται ἀπὸ κανέναν ὀρθὰ σκεπτόμενο ἄνθρωπο. Ἡ Ἐκκλησία μας σέ διάφορες φάσεις τῆς ταραγμένης ἱστορικῆς πορείας τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ἀνέλαβε εὐγενεῖς καί α-φιλόδοξες πρωτοβουλίες, γιὰ τὴν ἐξασφάλισή τῆς διατήρησής, ἀλλὰ καί ἀνάπτυξής τῶν πολιτισμικῶν δεδομένων, πού μᾶς παρέδωσαν οἱ πρόγονοί μας. Ποτὲ ἡ Ἐκκλησία, δὲν ἐφείσθη κόπων, μόχθων καί προσπάθειων, οὔτε δίστασε νά δαπανήσῃ χρήματα, οὔτε ἀκόμη ἀμφιταλαντεύθηκε

στὴ λήψη γενναίων ἀποφάσεων, ὅταν ἐπρόκειτο νά συμβάλλῃ στήν ἐθνικὴ ὑπόθεσιν τῆς διατήρησής, ἐπεξεργασίας καί προβολῆς, μέ διάφορους τρόπους, ἰδιαίτερα τῆς γλωσσικῆς κληρονομιάς τῆς φυλῆς μας.

Ἐπιτρέψτε μου νά σὰς θυμίσω μερικά στοιχεῖα πού ὑποστηρίζουν τίς παραπάνω σκέψεις:

1. Ὁ 4ος αἰ. μ.Χ. θεωρεῖται ὡς ὁ “χρυσὸς αἰώνας” τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ λόγος εἶναι ἡ κατακόρυφη ἀνάπτυξή τῆς Θεολογίας, μέσῳ τοῦ γλωσσικοῦ πλούτου πού κληρονόμησε ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καί παιδεία ἔγιναν κτῆμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Χριστιανισμοῦ, γιὰ τὸ ὁποῖο αὐτὸς καυχίεται μέχρι σήμερα.

2. Ἡ Μονὴ τοῦ Στουδίου στήν Βασιλεύουσα, κατὰ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια, ἦταν κέντρο μελέτης, ἐπεξεργασίας καί διδασκαλίας τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καί Τεχνῶν.

3. Στὰ χρόνια τῆς μαύρης σκλαβιάς, τῆς ὀνομαζομένης Τουρκοκρατίας, τὰ κρυφὰ καί φανερά σχολεῖα τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἐκεῖνα πού διέσωσαν τὴν ἐθνικο-θρησκευτικὴ ἰδιαιτερότητα τῆς φυλῆς μας.

4. Ἡ περίπτωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασπορᾶς εἶναι ὁπωσδήποτε γνωστὴ σέ ὅλους μας καί προφανές, ἀφοῦ θινόνουμε τὴν τρέχουσα ἱστορία καί ζωὴ τοῦ καί μετέχουμε κι ἐμεῖς προσωπικά στὶς πολιτισμικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καί κοινωνικῆς διαδικασίες, πού αὐτὸς ἔχει δρομολογήσει, μέ σκοπὸ τὴν συνειδητὴ πορεία τοῦ, μέσα στὶς φιλόξενες ἀλλὰ ξένες συνθήκες στὶς ὁποῖες ζεῖ καί κινεῖται.

Μέ αὐτὲς τίς σκέψεις ὡς κύριο γνώμονα, ἡ Ἐκκλησία καί Κοινότητα τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία νά συγκαλέσῃ τὴν παρούσα σύσκεψη γιὰ νά μοιραστεῖ μαζί σας τίς σκέψεις καί τίς ἀγωνίες πού κυριαρχοῦν στὸ μυαλὸ καί τὴν ψυχὴ ὅλων, σχετικὰ μέ τὸ μέλλον τῆς Ὁμογενειακῆς Ἑκπαίδευσής.

Συγκεκριμένα, κι ἀφοῦ ἔχουν ἤδη ἀκουστεῖ, τὰ τελευταῖα χρόνια, πολλές καί ἐνδιαφέρουσες γνώμες, ἀπὸ πολλές πλευρές, ἀναφορικά μέ τὸ εἶδος τῆς ἐκπαίδευσής πού ταιριάζει στήν Ὁμογένειά μας, σκεφθῆκαμε πὼς θὰ ἦταν καλὴ ἰδέα νά συγκαλέσουμε τὴν παρούσα σύσκεψη, γιὰ νά μελετήσουμε μέ ἀνοικτὸ μυαλὸ τὴν πρότασιν γιὰ ἱδρύσῃ Ὁμολογιακοῦ Σχολείου στήν περιοχή μας. Προσβλέπουμε δὲ στήν συσπείρωσιν καί δραστηριοποίησιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων καί ἰδιαίτερα τῶν εἰδικῶν ἐκείνων ἐπιστημόνων καί ἐμπειρογνημόνων, πού χρειάζονται γιὰ νά μελετήσουν τὴν ἰδέα, ἀλλὰ καί γιὰ νά πραγματοποιήσουν τὸ μεγαλεπήβολο αὐτὸ σχέδιον, πού δὲν ἀφορᾷ μιά μερίδα τῆς Παροικίας μονάχα, οὔτε μόνο μιά συγκεκριμένη περιοχή, ἀλλὰ ὁλόκληρη τὴν φιλοπρόδοι Ὁμογένειά μας.”

Στὴ συνέχεια ἀναγνώσθηκε ἀπὸ τὸν Δρα. Παναγιώτη Προκοπίου χαιρετισμὸς τοῦ Σεβ.

Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγ. Βρετανίας κ.κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς ἐξῆς:

“Αγαπητέ π. Ἀναστάσιε καὶ λοιποὶ Ὁμογενεῖς,

Μέ ιδιαίτερη χαρά χαιρετίζω τὴν ἀποψινὴ συγκέντρωση καὶ τὴν πρωτοβουλία πού εἴχατε νά καλέσετε τόν Δρ. Ἀνδρέα Ἀνδρέου νά σᾶς ὁμιλήσει γιὰ τίς προϋποθέσεις σχετικὰ μέ τὴν ἴδρυση “Ὁμολογιακοῦ Σχολείου στό Harrow”. Εἶναι πολὺ εὐόϊονο καὶ ἐνθαρρυντικὸ πού ἡ δική σας Κοινότητα ἄρχισε νά σκέπτεται σοβαρά καὶ ἔμπρακτα τὴν πιθανότητα ἰδρύσεως ἡμερησίου Κοινοτικοῦ Ὁμολογιακοῦ Σχολείου στήν περιοχὴ σας.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ συγκέντρωση πολὺ θά ὠφεληθεῖ ἀπὸ τόν ὁμιλητὴ, ὁ ὁποῖος προεδρεύει τῆς προσωρινῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπὸ ἴδρυσιν πρώτου Ὁμολογιακοῦ Σχολείου, στήν περιοχὴ Croydon. Ὁ Δρ. Ἀνδρέας Ἀνδρέου εἶναι ἄριστος γνώστης τῶν προϋποθέσεων γιὰ μιὰ τέτοια ἱερὴ σταυροφορία, ὅπως εἶναι ἡ ἴδρυση ἐνός τέτοιου Σχολείου.

Μέ τοῦτο τὸν χαιρετισμὸ ἐκφράζω τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ καὶ ἐπιβεβαιώνω ὅτι ἔχετε τὴν ἀπόλυτη συμπαράσταση τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στήν εὐγενῆ σας προσπάθεια νά ἰδρῦσετε ἡμερησίον Ὁμολογιακὸ Σχολεῖον στήν περιοχὴ.

Νά διαβιβάσετε στοὺς συνεργάτες σας, τοὺς γονεῖς καὶ τὸ ἐκκλησίασμα, στοὺς φίλους τῆς Κοινότητος καὶ σ’ ὅλους τοὺς Ὁμογενεῖς τῆς περιοχῆς, τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ τίς εὐχές. Προσεύχομαι γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἱερῶν στόχων σας καὶ διατελῶ μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν.

Λονδῖνο, 16 Ἰουνίου 2000.”

Κατόπιν, καὶ ἀφοῦ χαιρέτησαν τὴ Σύναξη μέ ἐγκάρδιους λόγους ὁ κ. Δ. Πατέρας, ὁ κ. Π. Πολυθίου καὶ ὁ κ. Γ. Ρεπούσης, ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Δρ. Ἀνδρέου, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἐξῆς:

Τὸ Ὁμολογιακὸ Σχολεῖο τοῦ Ἀγ. Κυπριανοῦ πού θά ἀρχίσει νά λειτουργεῖ τὸν Σεπτέμβριο 2000 θά ἔχει κατὰ 80% Ἀγγλικὸ Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα (National Curriculum) καὶ κατὰ 20% Ἑλληνικὸ Πρόγραμμα. Στὸ Νηπιαγωγεῖο τὸ ποσοστὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ προγράμματος μπορεῖ νά εἶναι 50%.

Γιὰ τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία τοῦ Σχολείου αὐτοῦ ἔχουν χρειαστεῖ £4.000.000, ἐκ τῶν ὁποίων £2.000.000 ἀποτελεῖ ἐπιχορήγηση τῆς Ἀγγλικῆς Κυβέρνησης, £500.000 δωρεὰ ὑλικοτεχνικῆς ὑποδομῆς τοῦ τοπικοῦ Δημαρχείου καὶ £1.000.000 προσφορά τῆς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς (£500.000 προσέφερε ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση).

Γιὰ τὴν ἴδρυση Ὁμολογιακοῦ Σχολείου ἀπαιτεῖται νά ἀποδειχθεῖ ἡ “βασικὴ εκπαιδευτικὴ ἀνάγκη”, στήν περιοχὴ πού πρόκειται νά ἰδρυθεῖ.

Χρειάζεται πολὺ καλὴ συνεργασία μέ τοπικοὺς Δημοτικούς Συμβούλους, Βουλευτές, Ἀρχιεπισκοπὴ, Κ.Ε.Α., Ε.Ε.Α. καὶ ἄλλους φορεῖς.

Τὸ Σχολεῖο τοῦ Ἀγ. Κυπριανοῦ θά ἔχει δικό του Ἱερέα - Ἐφημέριο. Οἱ προσευχές στήν πρωϊνὴ συγκέντρωση θά γίνονται στὰ Ἑλληνικά.

Τὸ London Research Centre ἔκανε ἔρευνα σὲ 500 Ἑλληνικὲς οἰκογένειες στήν περιοχὴ τοῦ Νότιου Λονδίνου, γιὰ νά διαπιστωθεῖ ἡ ἀναγκαιότητα γιὰ ἴδρυση Ὁμολογιακοῦ Σχολείου, καθὼς καὶ ἡ ὑποστήριξη πού θά δοθεῖ σ’ αὐτό.

Στὸ ἐν λόγω Σχολεῖο θά ὑπάρχει ἡ προοπτικὴ γιὰ φοίτηση 420 μαθητῶν. Ὁ στόχος τῆς πρώτης χρονιάς λειτουργίας εἶναι 205 μαθητές (60 ἀπὸ αὐτοὺς σὲ Νηπιαγωγεῖο), μέ οικονομικὸ προϋπολογισμὸ £380.000.

Ἀκολούθησε γενικὴ συζήτηση, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας διευκρινίστηκαν πολλὰ σημεῖα τῆς ὁμιλίας τοῦ Δρος. Ἀνδρέου.

Στὸ τέλος τῆς συζήτησης ὁ Οἶκον. Ἀναστάσιος Δ. Σαλαπάτας συνόψισε τὰ λεχθέντα στὰ παρακάτω σημαντικὰ σημεῖα:

Σημειώθηκε ἀπὸ ὅλους τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου. Ὁ Δρ. Ἀνδρέου ὑποσχέθηκε βοήθεια ἀπὸ τὴν Διοκoῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Σχολείου Ἀγ. Κυπριανοῦ.

Τὸ Σχολεῖο Ἀγ. Κυπριανοῦ θά λειτουργεῖ μέ ἓνα συγκεκριμένον τρόπο, πού καθορίζεται ἀπόλυτα ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸ νόμο. Δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ ἄλλα Σχολεῖα, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν διαφορετικὰ.

Ἀπαιτεῖται συσπείρωση τῶν Ὁμογενῶν καὶ εἰδικὸν ἐμπειρογνoμώνων γιὰ νά ὀργανωθεῖ ἡ σχετικὴ προσπάθεια.

Ὁ Οἶκον. Ἀναστάσιος Δ. Σαλαπάτας πρότεινε ἐπίσης τὰ παρακάτω:

❶ Νά συσταθεῖ μιὰ μεγάλη Ἐπιτροπὴ Ἰδρύσεως Ὁμολογιακοῦ Σχολείου, πού νά ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἓναν ἢ δύο ἐκπροσώπους ἀπὸ τίς Ἐπιτροπές (Κοινοτικές, Σχολικές, Βοηθ. Ἀδελφoτήτων κ.ἄ.) πού θά ἐπιθυμοῦσαν νά συμπαρασταθοῦν στήν ἴδρυση τοῦ Ὁμολογιακοῦ Σχολείου στό Harrow.

❷ Νά συσταθεῖ μιὰ δυναμικὴ ὀλιγομελὴς Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία νά κάνει ὅλες τίς σχετικὰ ἐνέργειες γιὰ τὴν ἴδρυση τοῦ Σχολείου. Γιὰ τὴν Προεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἔχει ἤδη προταθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Δρος Παναγιώτη Προκοπίου. Θά προσκληθοῦν δέ νά ἐπανδρώσουν τὴν Ἐπιτροπὴ αὐτὴ μερικοὶ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες.

❸ Ἡ ἐπωνυμία τοῦ Σχολείου δέν πρέπει νά ἔχει σχέση μέ ἥδη ὑπάρχοντα καὶ λειτουργοῦντα στήν περιοχὴ Παροικιακὰ Σχολεῖα, τὰ ὁποῖα βέβαια δέν θά πάσουν νά λειτουργοῦν ὅταν θά ἰδρυθεῖ τὸ Ὁμολογιακὸ Σχολεῖο. Εἶναι σωστὸ τὸ ὄνομα νά εἶναι ἐξίσου εὐκόλο καὶ κατανοητὸ στὰ Ἑλληνικά καὶ στὰ Ἀγγλικά. Ἐχουν προταθεῖ τὰ ὀνόματα: Ἀγ. Ἰάκωβος (St. James), Ἀγ. Δαυῖδ (St. David), Ἀγ. Τριάδα (Holy Trinity).

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Σύναξης ἀκολούθησε δεῖπνο στήν Κοινοτικὴ Αἴθουσα, προσφορά τῆς Κοινότητος Ἀγ. Παντελεήμονος.

Εἶναι γνωστὸ πόσες δυσκολίες ἔχει αὐτὸ τὸ ἐγχεῖρημα. Ὅμως εἶναι καιρὸς ἡ Ὁμογένειά μας νά κοιτάξει στὸ μέλλον μέ ὄραμα καὶ ἐλπίδα καὶ νά λάβει τίς ἀπαραίτητες ἐκείνες πρωτοβουλίες πού θά ἐξασφαλίσουν τίς καταλληλότερες συνθήκες γιὰ τὴ διαιώνιση τῆς δικῆς μας ξεχωριστῆς πολιτισμικῆς ταυτότητας.

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η έκμάθηση των αρχαίων ελληνικών και της λατινικής περιελήφθη στις επιδιώξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ήδη την εισηγείται με απόφασή του το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και την Κομισιόν. Όπως υποστηρίζεται στις εγκριθείσες τροπολογίες που υπέβαλε η Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας του Ε.Κ., η έκμάθηση περισσότερων της μίας γλωσσών αποτελεί ένα οικονομικό δυναμικό για το σύγχρονο Ευρωπαϊκό πολίτη, ενώ η έκμάθηση των λατινικών και των αρχαίων ελληνικών, από τις οποίες πηγάζουν οι σύγχρονες γλώσσες, διευκολύνει την καλύτερη έκμάθηση και των τελευταίων.

Υποστηρίζοντας αυτές τις διαπιστώσεις που ψηφίσθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα πλαίσια της πρωτοβουλίας να ανακηρυχθεί το 2001 ως Ευρωπαϊκό Έτος Γλωσσών, ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Ταμείο Νέας Δημοκρατίας Γιάννης Μαρίνος επεσήμανε ότι σχεδόν κανείς Άγγλος ή Γάλλος δεν γνωρίζει ότι η αγγλική και η γαλλική γλώσσα περιέχει πάνω από 75.000 λέξεις που έχουν ρίζα στην ελληνική γλώσσα. Συνεπώς η έκμάθηση της αγγλικής γλώσσας, που τείνει να αναδειχθεί ως η κυρίαρχη παγκόσμια γλώσσα, βασίζεται εν πολλοίς σε λέξεις που έχουν προέλευση την αρχαία ελληνική γλώσσα.

Ο κ. Μαρίνος, επικαλούμενος την περίφημη ρήση του Άγγλου σοφού Φράνσις Μπέικον ότι «η γνώση είναι δύναμη», υποστήριξε την επαναφορά της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών και των λατινικών στην ευρωπαϊκή μέση εκπαίδευση, αφού έτσι, εκτός από την αποτελεσματική και βαθύτερη καλλιέργεια του ευρωπαϊκού πολιτισμού, θα διευκολυνθεί και η επιβίωση και ευδοκίμηση της ευρωπαϊκής οικονομίας στη με ραγδαίους ρυθμούς προωθούμενη παγκοσμιοποίηση.

Τόνισε, επίσης, ότι η αναβίωση της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών και λατινικών στη μέση εκπαίδευση θα θωρακίσει τις νεώτερες γενιές από την πλήρη υποδούλωση στην ισοπεδωτική εισβολή του κατά κανόνα ευτελούς αμερικανικού πολιτισμού. Μεταξύ των επιχειρημάτων που επικαλέσθηκε υπέρ της άποψής του ήταν και το παράδειγμα της Βραζιλίας, όπου τα αρχαία ελληνικά διδάσκονται υποχρεωτικά στη μέση εκπαίδευση, ενώ οι Βραζιλιάνοι δίνουν συχνά ελληνικά ονόματα στα παιδιά τους. Επίσης ανέφερε ότι στην Ιρλανδία λειτουργεί ραδιοφωνικός σταθμός που εκπέμπει στη λατινική γλώσσα.

Όπως παρατήρησε ο κ. Μαρίνος, τα προαναφερθέντα αποδεικνύουν πόσο άφρων ήταν ο παραμερισμός και η κατάργηση της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών στα σχολεία μας, καθώς και της επί 150 χρόνια κυρίαρχης καθαρεύουσας, πράγμα

που έκανε τις νεώτερες γενιές να εκτιμούν τη γλώσσα τους λιγότερο και από τους ξένους και να προτιμούν να χρησιμοποιούν ξενόγλωσσες λέξεις, κυρίως αγγλικές αλλά και τουρκικές, αντί των ελληνικών, για να φανούν σύγχρονοι και ήδη πολιτισμένοι ή για να μην κατηγορηθούν ως υπερπατριώτες από κάποιους ήδη προοδευτικούς, που θέλουν το λαό άμαθι για να τον χειραγωγούν ευκολότερα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

Ίερός Ναός Ἀγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ

Λονδίνο - 2 Μαΐου 2000.

“Σεβασμιώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Μετά μεγίστης χαρᾶς καί συγκίνησεως εὐρίσκομαι σήμερον ἐνώπιόν σας, “κλίνον τόν ἑαυτοῦ αὐχένα”, ἵνα ἀποδεχθῶ τῇ δυνάμει καί συγκαταβάσει τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ, τόν δεύτερον βαθμό τῆς ἱερωσύνης, αὐτόν τοῦ πρεσβυτέρου.

“Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας”. Αὐτὴ ἡ διαπίστωση, τὴν ὁποίαν κάνει μετὰ τῆς ἐπιτυχίας ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ὁ Παῦλος, εἰς τὸ σημερινόν ἀποστολικόν ἀνάγνωσμα, ἐπιθυμῶ ὅπως μοῦ γίνῃ βίωμα. Ἡ ζωὴ μου εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας δέον ὅπως γίνῃ μὴ συνεχῆς ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ καί δέομαι ὅπως ὁ Ἰησοῦς τῆς αἰωνιότητος μετὰ καταστήσῃ ἄξιον νὰ προσφέρω πρὸς τὸ πλήρωμά του. Γιατὶ εἶναι ὄντως “ἄξιον καί δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν, σέ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτίας σου”.

Ἀντιλαμβάνομαι βέβαια ὅτι ἡ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν προτίθεμαι νὰ ἀναλάβω εἶναι δύσκολη καί ὅτι τὰ βάρη ποὺ καλεῖται νὰ σηκώσει ὁ κάθε κληρικός εἶναι μερικές φορές δυσβάσταχτα. Ὅμως, ἀναμένω ὅτι μετὰ τὴν πατρικὴν σας βοήθεια καί συμπαράσταση, Σεβασμιώτατε, θὰ καταστῶ ἱκανός νὰ τὰ προσπεράσω χωρὶς νὰ δημιουργήσω τὰ ὅποιαδήποτε προβλήματα, οὔτε εἰς τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κληθῶ νὰ ὑπηρετήσω, ἀλλὰ οὔτε καί εἰς τὴν ἐκκλησίαν γενικότερα.

Πρωτίστως λοιπὸν θὰ ἤθελα νὰ ἀπευθύνω τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου πρὸς σᾶς, τόν κατὰ πάντα ἄξιον Ἀρχιεπίσκοπον Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριον, γιατί ἐδέχθητε ὅπως μετὰ συμπεριλάβετε εἰς τὰς τάξεις τῶν κληρικῶν τῆς

ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς σας. Ὡς ἐκ τούτου, σὰς ὑπόσχομαι, Σεβασμιώτατε, ὅτι θά προσπαθήσω νά φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν σας καί θά ὑπηρετήσω μέ ὅλας μου τάς δυνάμεις, τόσον τήν κοινότητα τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου, ἀλλά καί ὅπου ἀλλοῦ μέ καλέσει τό καθήκον μου, ὡς πρεσβύτερος.

Δέν βρίσκω τά κατάλληλα λόγια πού θά ἐκφράσουν μέ ἀκρίβεια τά αἰσθήματα εὐχαριστίας, τά ὅποια τρέφω πρός τόν Ἀρχιμανδρίτη Λεόντιο Ἀριστοτέλους καί τόν πρεσβύτερο Ἀνδρέα Χατζησαββῆ. Οἱ δύο αὐτοί κληρικοί μέ δέχθηκαν μέ ἀδελφική ἀγάπη ἀνάμεσά τους, καί συνεχίζουν νά μου παρέχουν κάθε εἶδους ὑποστήριξη καί καθοδήγηση εἰς τά κενά τά ὅποια μου παρουσιάζονται κατά τή διάρκεια τῆς εἰσαγωγῆς μου εἰς τά δρώμενα τῆς ἐκκλησίας.

Πρός τόν ἀξιότιμον πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Γεώργιον Καλλῆ καί τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς του ἐπιθυμῶ ὅπως ἀπευθύνω τάς θερμότητας μου εὐχαριστίας διά τήν συνεχή προστασία καί κατανόηση πού μου παρέχουν, ἰδιαίτερα κατά τό διάστημα τῆς φοιτήσεώς μου εἰς τήν Ἱερατική Σχολή “Ἀπόστολος Βαρνάβας” εἰς Κύπρον. Ἡ ἀξιοσημείωτος αὐτή συμπεριφορά μέ ἐμψυχώνει καί δυναμώνει κατά τή δύσκολη περίοδο τῆς ἀπουσίας μου ἀπό τήν ἐνορίαν.

Μ’ αὐτούς τούς οἰωνούς πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι θά μπορέσω νά σταθῶ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης πού ὅλοι μου ἔχετε δεῖξει καί ὅτι θά καταστῶ ἱκανός νά προσφέρω τάς ὑπηρεσίας μου εἰς τήν ἐνορίαν μέ καλωσύνη καί ἀγάπη. Ἐπίσης αὐτή τούτη ἡ ἐμπιστοσύνη μπορεῖ κάλλιστα νά ἐκκληφθεῖ καί ὡς ἓνα προμήνυμα μιᾶς καλῆς καί καρποφόρου συνεργασίας μεταξύ ἐμοῦ, ὡς νεαροῦ κληρικοῦ ἀφ’ ἐνός καί τῶν νῦν κληρικῶν καί τοῦ συμβουλίου ἀφ’ ἐτέρου.

Ἐπιτρέσατέ μου, Σεβασμιώτατε, νά εἶπω λίγα λόγια γιά τήν φιλόπτωχον ἀδελφότητα τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, καί εἰδικά γιά τήν πρόεδρό της, κα. Γεωργία Ἀναστασίου. Ἡ ἐργασία ὅλων τῶν κυριῶν εἰς τήν προετοιμασία τῆς δεξιώσεως, ἡ ὅποια θά ἀκολουθήσει τήν παρούσα τελετή, θεωρεῖται ὑπ’ ἐμοῦ ὡς ἀνεκτίμητος. Ἐπίσης θά ἦταν παράλειψις ἀπό μέρους μου νά μὴν ἀναφέρω καί τόν ἀξιότιμον κ. Ἀνδρέα Ἰωάννου, μέλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου καί πρόεδρον τῆς σχολικῆς ἐφορίας, ὁ ὁποῖος προθύμως μου ἐξασφάλισε δωρεάν ἀπό τό ταξειδιωτικό του γραφεῖο Intersky τά πολλαπλὰ ναῦλα μετάθασής μου εἰς Κύπρον διά τήν φοιτήσίν μου.

Πρός τήν οἰκογένειά μου ἐπιφυλάσσω καί τάς

θερμότητας μου εὐχαριστίας. Στούς ἀγαπητούς μου γονεῖς, τόν μακαριστόν πατέρα μου Χρύσανθο καί τήν μητέρα μου Κυριακή, ἡ ὁποία σήμερα βρίσκεται μαζί μου, ὀφείλω τήν σωστή Χριστιανική ἀνατροφή. Στούς ἀναδόχους μου, Ἀνδρέα καί Αὐγουστα Τσιάμπου, οἱ ὁποῖοι ἤλθαν ἀπό τήν Κύπρο διά νά βρίσκονται σήμερον μαζί μου ἐτούτη τήν τόσο σημαντική ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Στά πεθερικά μου, Σάββα καί Ἀγαθοῦ Ἀβρααμίδη, οἱ ὁποῖοι συμπαραστάθηκαν τόσο εἰς ἐμέ προσωπικῶς, ὅσο καί εἰς τήν οἰκογένειά μου ἐπί συνεχοῦς θάσεως.

Ὅμως, Σεβασμιώτατε, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας τούτη τήν ἱερή στιγμή, ὀλίγον τι πρό τῆς χειροτονίας μου, ὅπως ἀπευθύνω ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ πρός τήν ἀγαπημένη μου σύζυγο Σωτηρούλα, ἡ ὁποία μέ ἀγάπη καί προθυμία ἐδέχθη νά μέ ἀκολουθήσει καί συμπαρασταθεῖ εἰς τήν ἀπόφασή μου. Γνωρίζω ὅτι εἶχε νά ἀντιμετωπίσει ἀρκετές δυσκολίες κατά τή διάρκεια τῶν τελευταίων μηνῶν καί, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, αὐτή ἔμεινε “τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊσταμένη, τέκνα ἔχουσα ἐν τῇ ὑποταγῇ μετά πάσης σεμνότητος” (Τιμ. Α. γ’ 4). Ἡ ἀγάπη της, ἡ ἀφοσίωσή της καί ἡ δύναμη τῆς ψυχῆς της μου δίνουν τό κουράγιο νά προχωρήσω εἰς τήν ἐκπλήρωση τοῦ λειτουργήματός μου. Ἀλλά καί τά τέκνα μου, ὁ Μάρκος, ὁ ὁποῖος φέρει τό ἅγιον ὄνομα τοῦ εὐαγγελιστοῦ πού τήν μνήμη ἐορτάζομεν σήμερα, καί ὁ Ἀλέξανδρος, δέχθηκαν τήν ἀπόφασή μου μέ τόσην ἡρεμία καί νηφαλιότητα πού δείχνει τήν ἐνότητα τῆς οἰκογενείας ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ἐνταχθεῖ εἰς τήν ὑπηρεσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατε,

Σήμερον ἡ ἐκκλησία μας ἐνθυμεῖται τήν ἀνακομιδὴν τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ μεγάλου Πατρός καί Διδασκάλου της, τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ὁ Μέγας αὐτός Ἱεράρχης ἔζησε πάνω ἀπό τό 1/3 τῆς ζωῆς του στήν ἐκκλησία, ἐν ἐξορίᾳ Βέθαια, ζοῦσε σέ μίαν ἐποχὴ πού οἱ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἦταν μιά πραγματικότης. Σήμερα αὐτός ὁ κίνδυνος δέν εἶναι καί τόσο σοβαρός, ἰδίως ἐπιφανειακά.

Ὅμως καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία διώκεται παντοιοτρόπως. Μπορεῖ νά μὴν ἀνεβαίνουν εἰς τόν θρόνον αὐτοκράτορες πού νά διατάζουν τήν δίωξιν τῶν Χριστιανῶν, ἀλλά ἡ ἐκκλησία πολεμᾶται ἀπό τό ὑλιστικὸ φρόνημα τό ὁποῖο διακατέχει τήν σημερινή κοινωνία. Γι’ αὐτὸ τό λόγο, ἀκριβῶς, πρέπει νά εὐρίσκεται σέ συνεχῇ ἐγρήγορση δέν ἔχει τήν πολυτέλεια νά ἐπαναπαύεται εἰς τά ἐπιτεύγματα της. Χρειάζεται ἓνας συνεχῆς πνευματικὸς ἀγώνας διά νά ἐπιθιώσουμε, τόσο ὡς Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ὅσον

καί ὡς Ἕλληνες εἰς τήν ξένην ὅπου διαβιοῦμεν. Πρὸς τὸν διπλὸν αὐτὸν στόχον σὰς δίνω τὴν ὑπόσχεση, Σεβασμιώτατε, ὅτι θὰ ἐργασθῶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις ἵνα δοξασθεῖ τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ νὰ τιμηθεῖ τὸ εὐλογημένον γένος τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν.

Ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας προσέρχομαι μετὰ ταπεινώσεως ἵνα λάβω τὸν μέγα βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης ἐκ τῶν τιμῶν χειρῶν σας. Αἱ προσευχαί σας ἅς μὲ καθοδηγοῦν πάντοτε πρὸς τὸ “φῶς τὸ ἀληθινόν”.

ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ

Καθεδρικός Ναός Παναγίας καὶ Ἀπ. Ἀνδρέου
Birmingham, 23-1-2000.

Σεβασμιώτατε Ἁγιε Δέσποτα,

Σήμερα ζῶ τὴ σπουδαιότερη ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, Σήμερα ἀξιώνομαι τῆς ὑψίστης τιμῆς νὰ ἐνταχθῶ στὸν Ἱερό σας Κλῆρο, νὰ λάβω τὸ μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, νὰ γίνω λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου. Φυσικὰ αὐτὴ ἡ τιμὴ δὲν μοῦ προσφέρει μόνο τὴ δύναμη τῆς διακονίας, ἀλλὰ ἐπωμίζομαι καὶ πάρα πολλές εὐθύνες καὶ καθήκοντα. Γνωρίζω πολὺ καλά ὅτι ὁ κληρικὸς δὲν εὐθύνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μόνο γιὰ τὶς ἁμαρτίες τὶς δικές του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ ποιμνίου του, τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦν στὴν ἐνορία του καὶ στὴν κοινότητά του.

Ἦρθα ἀπὸ μικρὸ παιδί στὴν Ἀγγλία καὶ γνωρίζω καλά τὰ προβλήματα, τὶς ἀνησυχίες καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας. Εἶμαι δικηγόρος μὲ προοπτικές καὶ ὅμως προτίμησα νὰ ἀκολουθήσω τὸ δύσκολο δρόμο τοῦ κλήρου. Ἀπὸ μικρὸς ἦρθα κοντὰ στὴν Ἐκκλησία, γαλουχήθηκα μὲ τὰ νάματα τῆς πίστεως, ἀγάπησα τὸ Θεό, τοὺς Ἁγίους καὶ τὴν Ἐκκλησία μας.

Γι' αὐτὴ μου τὴ διαπαιδαγώγηση σημαντικὸ ρόλο διεδραμάτισε ἡ οἰκογένειά μου, πού μοῦ δίδαξε ἀπὸ τὴ νηπιακὴ ἡλικία νὰ ζῶ κατὰ Χριστό, κοντὰ στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀοίδιμος μητέρα μου, Σεβασμιώτατε, θὰ εὐφραίνεται σήμερα βλέποντάς με ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ νὰ εἰσέρχομαι στὸν Ἱερό Κλῆρο καὶ νὰ γίνομαι λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλὰ καὶ ὁ πατέρας μου πού ἦρθε ἀπὸ τὸ Μαρτυρικὸ Νησί τῆς Κύπρου χαίρεται σήμερα βλέποντας πὼς οἱ κόποι του καὶ οἱ προσευχές του πραγματοποιήθηκαν, καὶ ἔτσι προσέφερε στὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ δεῦτερο παιδί του, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀδελφή μου, πού εἶναι μοναχὴ στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ στὴν

Κύπρο.

Τοὺς εὐχαριστῶ πολὺ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου.

Σεβασμιώτατε, πρὸς ἐσὰς ἐκφράζω τὶς θερμὲς μου εὐχαριστίες γιὰ τὴν πατρικὴ σας ἀγάπη, τὴν καθοδήγηση καὶ ὑποστήριξη πού μοῦ δεῖξατε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού ἐξέφρασα τὴν ἐπιθυμία μου νὰ γίνω Διάκονος. Σὰς ὑπόσχομαι ὅπως σεμνὰ θὰ ὑπηρετῶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας γιὰ τὴ Δόξα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τὸν Ἱερατικὸ Προϊστάμενο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, πατέρα Παῦλο Κουντούρη, πού στό λίγο αὐτὸ διάστημα τῆς διακονίας του ἐδῶ στό ναὸ μὲ βοήθησε πολὺ στὴν ὑλοποίησιν τῆς ἀπόφασής μου νὰ χειροτονηθῶ Διάκονος. Πιστεύω ὅτι θὰ θρίσκειται δίπλα μου καὶ στὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς συνδιακονίας μας.

Εἶμαι εὐγνώμων, ἀκόμη, στὴ σύζυγό μου Κυριακῇ, ἡ ὁποία ὄχι μόνο δέ δυσανασχέτησε στὴν ἀπόφασή μου νὰ γίνω Διάκονος, γνωρίζοντας τὶς στερήσεις καὶ τὶς εὐθύνες πού ἔχει ὁ Κληρικὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἀλλὰ ἀντιθέτως μὲ προέτρεψε ὑποσχόμενη συμπαράσταση στό δύσκολο ἔργο πού ἀναλαμβάνω. Τὴν Εὐχαριστῶ πολὺ.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες θέλω νὰ ἐκφράσω στὸν κ. Ἀναστάσιο Δημητρίου, στὸν ἄνθρωπο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσφορᾶς, ὁ ὁποῖος, μαθαίνοντας αὐτὴ μου τὴν ἐπιθυμία, μὲ ἀγκάλιασε πατρικά, χαρίζοντάς μου τὰ ράσα καὶ τὰ ἄμφια πού φορῶ σήμερα.

Ἐπίσης θὰ ἦταν παράλειψή μου ἐάν αὐτὴ τὴν ὥρα δὲν ἐξέφραζα τὶς θερμὲς μου εὐχαριστίες στὸν ἐπίτιμο Πρόξενο τῆς Ἑλλάδος κ. Χριστόφορον Φιλίππιδην γιὰ τὴν ἐν γένει συμπαράστασή του.

Τελειώνοντας εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν εὐνοϊκὴ εἰσήγησή τους στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ τὴν εἰς Διάκονον χειροτονία μου. Τῇ Φιλόπτωχο Ἀδελφότητά, τὴν Σχολικὴ Ἐπιτροπῇ, τοὺς δασκάλους μου, καὶ ὅλη τὴν Ἑλληνορθόδοξη παροικία τοῦ Μπέρμινχαμ. Τοὺς ὑπόσχομαι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου, ὅτι θὰ ὑπηρετήσω τὴν Ἐκκλησία μὲ ὅλες μου τὶς δυνάμεις ἀπὸ τὴ θέση αὐτή, πρὸς Δόξα Κυρίου.

Καὶ τώρα παρακαλῶ ὅλους, προσευχηθεῖτε, νὰ εὐαρεστήσω στό Θεό Ἐνόμενος τύπος τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ” (Τιμοθ. Δ12).

Καὶ ἰδοὺ κλίνω γόνυ ἐνώπιόν Σας, Σεβασμιώτατε Ἁγιε Δέσποτα, διὰ νὰ λάβω ἐκ τῶν ἁγίων χειρῶν Σας τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος. ΑΜΗΝ.”

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

του Σάββα Καραγιάννη

- Θέλω νά κάμω χάρισμα νά 'ναι τῆς ἀρέσκειάς σου.
- Σάν θές νά κάμω χάρισμα, χτίσε μιά ἐκκλησία
καί βάλε καί ζωγράφισε Χριστόν καί Παναγία,
Και στήν δεξιά του τή μεριά γράψ' έναν Καθαλλάρη,
ἀρματωμένο μέ σπαθί καί μέ χρυσό κοντάρι."
(Ναυπλιώτῃ Κώστα - 'Ο Καταρράκτης τῆς Χίου)

Μέσα στή Χορεία τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας κατέχει ιδιαίτερη θέση ὁ Μεγαλομάρτυρας Γεώργιος. Ἡ γιορτή του, τοποθετημένη μέσα σ' αὐτές τίς ἀνοιξιάντικες Πασχαλινές μέρες, γίνεται γιορτή μεγάλη, ἕνα παλλαϊκό πανηγύρι πού συμπληρώνεται μέ διασκεδάσεις καί χορούς, ἐκδηλώσεις πού εἶναι συνδεδεμένες μέ τήν "Δευτέρα τῆς Λαμπρῆς".

Θύμησης τῶν παιδικῶν χρόνων στήν πατρίδα ὁδηγοῦν τόν γράφοντα στόν "Αἱ Γιώρκη", ἕνα μικρό μοναστήρι κοντά στό Τουρκοκυπριακό χωριό τῆς Μελούντας, ὅπου μαζεύονταν οἰκογένειες ἀπό τά γύρω χωριά, τίς Μάνδρες, τόν Λευκόνοικο, τόν Ἅγιο Νικόλαο, τήν Ἀκανθοῦ - μέ τά πόδια ἤ καθάλα στά γαϊδούρια, παππούδες, μανάδες, ἀδελφία, μικρά παιδιά, γιά προσκύνημα καί γιά μιὰ εὐχάριστη συνάντηση χαρᾶς καί διασκέδασης ἐκεῖ πού σμίγει ὁ κάμπος καί πού ἡ ἀνοιξη γίνεται πῶ ὁμορφη καί δροσερή καί νόστιμη μαζί μέ τά ἀρώματα τῆς ψυχικῆς μας ἀνοιξης.

Γι' αὐτούς τοὺς λόγους καί μέ αὐτά τά ψυχικά βιώματα, ὅπως τά ζήσαμε στήν πατρίδα, στήν κάθε ἐπαρχία, στό κάθε χωριό, μέ ἐκκλησία ἀφιερωμένη στόν Ἅγιο, ἡ μοναστήρι, ἡ ἐξωκκλήσι, ὀργανώθηκε καί τιμήθηκε ἡ μέρα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στήν Κοινότητα τοῦ Kingston, τήν Κυριακή, 7 Μαΐου 2000.

Δεκάδες ἐθελοντές ἀπό τήν Κοινότητα ἀλλά καί τήν εὐρύτερη περιοχή πρόσφεραν ὑπηρεσία γιά τήν τάξη στήν Ἐκκλησία - στήν ἀρχή, γιατί ὕστερα ἐπλημύρυσαν οἱ διάδρομοι καί οἱ γύρω χώροι, γιά τήν περιποίηση μέσα στήν Κοινοτική αἴθουσα καί τοὺς ἀνοικτοὺς χώρους, ὅπου προσεφέρθη πλοῦσια

φιλοξενία μέ ἐπιδόρπιο γιά τή διασκέδαση, τοὺς παραδοσιακοὺς μας χορούς ἀπό τό χορευτικό συγκρότημα δασκάλων καί "ἐνῆλικων" τῆς Κοινότητάς μας, καί τήν κλήρωση τοῦ Κοινοτικοῦ Λαχείου.

Δύο ὑπῆρξαν οἱ κεντρικὲς ἐπιδιώξεις τῶν ἐορτασμῶν αὐτοῦ τοῦ χρόνου:

Σάν Κοινότητα νά δεχθοῦμε τό δῶρο τῆς Μονῆς τοῦ Μαχαιρᾶ - τεμάχιον ἀπό τό Ἱερό Λεῖψανο τοῦ Ἀγίου, καί μέ ἀνανεωμένες τίς προσπάθειές μας νά κάνουμε μιὰ τελικὴ ἐξόρμηση γιά τήν εξασφάλιση πόρων ὥστε νά ἀρχίσουμε τό ἔργο οἰκοδομῆς τόν Ἰούλιο 2000 γιά τήν ἀνέγερση Σχολικῆς πτέρυγας, τή διεύρυνση τῆς Ἐκκλησίας καί τή δημιουργία διαμερίσματος γιά τόν ἱερέα. Εἴμαστε εὐγνώμονες γιά τήν ἀνταπόκριση πού εἴχαμε, τόσο τοπικά ὅσο καί πανομογενειακά.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Γρηγόριος ἐτέλεσε, ὅπως κάθε χρόνο, τὴ Θεία Λειτουργία, συμπαραστατοῦμενος ἀπὸ τὸν ἱερατικῶς προϊστάμενο τῆς Κοινότητος Ἀρχιμανδρίτη Αἰμιλιανό Λαυριώτη, τὸν οἶκον. Σωτήριο Χαραλάμπους καί τό διάκονο Θωμᾶ Ἀρτέμη, καί στή συνέχεια ἔδωσε τήν εὐκαιρία στοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητές, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δεξίωσης, νά τοῦ ὑποβάλουν τά σέβη τους καί νά δεχθοῦν τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες του.

Ἡ μεγάλη συμμετοχὴ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Μηλιωτῶν καί ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τους κ. Σωτήρη Μένοικου Λούκα, μέ κεντρικὸ νῆμα τήν ποθητὴ ἐπιστροφή στοὺς σκλαβωμένους τώρα τόπους μας, ὅπως καί στήν Μηλιά, ὅπου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, Πολιούχου καί Προστάτη τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἐρειπωμένη - βεηλωμένη ἀπὸ τά χέρια τοῦ Τούρκου εισβολέα, συνειλήρωσαν στόν λόγο καί στήν πράξη τὴ θρησκευτικὴ, τὴν πνευματικὴ καί τὴν ἐθνικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση.

Καθήμενοι (ἀπὸ ἀριστερά): Ἀρχιμ. Ἡσαΐας Σημωνοπερίτης, Διαμαντῆς Π. Πατέρας, Μάριος Μηλιάδης, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Λαμψάκου κ. Μακάριος καί ὁ Ἀρχιμ. Γεώργιος Καρδούνης.
Ἰστάμενοι (ἀπὸ ἀριστερά): Ἀνδρέας Σάββα, Ἀνδρέας Ἀγριδιώτης, Πέτρος Σταυρινίδης, Γεώργιος Μιχαήλ, Ἀνδρέας Νικολάου, Θεόδωρος Φράγκος, Σάββας Καραγιάννης (Πρόεδρος τῆς Κοινότητος), Στέλλα καί Νεκλὴς Παπαϊωάννου.

Ὁ Σεβασμιώτατος κηρύττει τὸν Θεῖο Λόγο πρὸς τό πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΒΕΙΑΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. ΜΟΡΦΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΣ.

του Γιώργου Ρεπούση, Προϊσταμένου της Έλληνικής Εκπαιδευτικής Αποστολής Μ. Βρετανίας.

Η Εφηβεία είναι αντικειμενικά παραδεκτό πως αποτελεί μία μεταβατική, αλλά και θεμελιακή εποχή για την προσωπικότητα του παιδιού και στά σίγουρα κρίσιμη. Αν και δεν μπορούμε να ορίσουμε με ακρίβεια τα όριά της χρονολογικά, μπορούμε να σημειώσουμε πως τα σημεία της ήθης (12ο έτος) είναι μία ένδειξη για την έναρξή της και το τέλος της όριοθετείται με την πνευματική ωρίμανση του ατόμου (19ο - 20ό έτος). Τό άτομο στη διάρκεια της εξελίσσεται και περνά από την παιδική στην ώριμη ηλικία. Η άπληξη των οργανικών μεταβολών στη διανοητική ζωή του εφήβου γεννά μία ανησυχία, όχι μόνο στον ίδιο, αλλά και στο περιβάλλον (δάσκαλος-οικογένεια-κοινωνία). Έτσι τα γενικά χαρακτηριστικά της εφηβείας έχουν από τη μία μεριά βιολογική υπόσταση και από την άλλη ψυχολογική και κοινωνιολογική.

Είναι λοιπόν φανερό πως η ηλικία της εφηβείας αναφέρεται κυρίως στη σχολική πραγματικότητα του Γυμνασίου και τα ιδιαίτερα ψυχολογικά προβλήματα των εφήβων αποτελούν κύρια αίτια της άρνητικής τους συμπεριφοράς, δυσκολεύουν το έργο του δασκάλου και φορτίζουν επικίνδυνα πολλές φορές τη σχολική ζωή. Προσπάθειά μας είναι λοιπόν να παρουσιάσουμε τα πιο αντιπροσωπευτικά και να αναφερθούμε σε τρόπους αντιμετώπισής τους, τονίζοντας πως δεν προτείνουμε κάποιον "όδηγό" αλλά ένα έρεθισμα για προβληματισμό και ευαισθητοποίηση, γύρω απ' αυτό τό σοβαρότατο θέμα.

α) ο έφηβος προσπαθεί να προσελκύσει την προσοχή της τάξης, του δασκάλου και γενικότερα του σχολικού περιβάλλοντος. Έκδηλώνεται συνήθως με τό προκλητικό ντύσιμο ή κτένισμα, με τίς μικροαταξίες, τη φασαρία, την ασταμάτητη φλυαρία, την τάση επίδειξης στην τάξη και, γενικά, με μία υπερκινητικότητα και υπερενεργητικότητα.

Αντιμετώπιση: Ο καθηγητής και η τάξη ενοχλούνται και ζητείται από τόν έφηβο να σταματήσει την άρνητική του συμπεριφορά, πού δείχνει κάποια θετική διάθεση αλλά όμως για λίγο. Ίσως αν του ανάθετε κάποιο κοινωνικό ρόλο, πού θα του χάριζε την αναγνώριση και τό ενδιαφέρον της τάξης, να δίνει μια λύση. Κάποιος ρόλος σέ μία αθλητική ομάδα, σ' ένα μουσικό συγκρότημα, σέ μία χορωδία, σέ μία θεατρική ομάδα, στην οργάνωση κάποιας έκδηλωσης, στην όποια πετυχαίνει ο έφηβος κάποια προβολή, ίσως δώσουν κάποιο αποτέλεσμα.

Η αγνόηση της προσπάθειας του εφήβου δεν μπορεί να αποτελέσει λύση, αν και κάποτε διαπιστώνεται πως μπορεί να είναι αποτελεσματική ταχτική. Η απομάκρυνση του εφήβου από την τάξη προσωρινά ή ή αλλαγή περιβάλλοντος ίσως είναι πιο αποτελεσματική ταχτική, πρέπει όμως να μή δοθεί ή εντύπωση τιμωρίας ή εκδίκησης. Γι' αυτό πρέπει να τονίσει πως ο έφηβος μπορεί να γυρίσει στην τάξη

του όταν αποφασίσει να δείξει πνεύμα συνεργασίας και αλληλοσεβασμού. Σκοπός μας δεν είναι να προσβάλλουμε και να τιμωρήσουμε τόν έφηβο, αλλά να προστατέψουμε την ατμόσφαιρα στην τάξη για τη λειτουργία του συνόλου της. Θα μπορούσε ακόμα να έλεγξει ο καθηγητής έμμεσα τόν έφηβο, βάζοντάς τον σέ κατάλληλη θέση ή μέ τό να σταθεί κοντά του, χωρίς αυτό να φαίνεται πως γίνεται σκόπιμα. Καλά αποτελέσματα θα είχε ή συζήτηση του προβλήματος μέ τόν έφηβο προσωπικά ή στην τάξη. Βέβαια, στην περίπτωση αυτή καλό είναι πιστεύουμε να αποφεύγεται ο συμβουλευτικός μονόλογος και μέ τό διάλογο να φανερώνονται τά κίνητρα και τά αποτελέσματα αυτής της συμπεριφοράς, τονίζοντας πως είναι εύκολο και αναγκαίο να ξεπεραστεί τό πρόβλημα.

β) Ο έφηβος επιδιώκει την υπεροχή στην τάξη μέ δυναμικό τρόπο. Γίνεται έπιθετικός, ανυπάκουος, προκλητικός, αντιστέκεται, λέει ψέματα και φτάνει μέχρι και σέ νευρικές κρίσεις. Ο καθηγητής νιώθει ήττημένος και απογοητευμένος και ο μαθητής αρνείται να διορθωθεί και να συνεργαστεί και μάλιστα όσο επιμένει τό σχολείο να τόν διορθώσει.

Αντιμετώπιση: Πιστεύουμε πως στην περίπτωση αυτή κάποια διέξοδο αποτελούν τό χιούμορ, οι συζητήσεις σέ ανάλογες ευκαιρίες, πού επιτρέπουν τό διδακτικό πρόγραμμα και τό θεσμικό πλαίσιο του σχολείου (μαθητικές κοινότητες, συμβούλια, συνελεύσεις κ.λ.π.), ή ή ανάθεση κάποιου υπεύθυνου ρόλου στό μαθητή, αφού συχνά μπορεί ο μαθητής να έχει την έπιθυμία και την ικανότητα να αναλάβει ένα χρήσιμο κοινωνικό ρόλο.

γ) Ο έφηβος εκδικείται. Έκδηλώνεται μέ θανδαλισμούς, μέ καταστροφές πραγμάτων πού ανήκουν στους άλλους μαθητές ή καθηγητές, μέ βίαιη και πολλές φορές κτηνώδη συμπεριφορά και μέ τη διάθεση κλοπής και τό αποκορύφωμα είναι ότι ο έφηβος αυτός θίγεται όταν τόν παρατηρούν για τη συμπεριφορά του.

Αντιμετώπιση: Τό πρόβλημα αυτό πιστεύουμε ότι συνδέεται μέ την οικογενειακή κατάσταση του εφήβου και τά προβλήματά της. Ίσως ο νέος νιώθει πληγωμένος και έτσι ανταποδίδει τό κτύπημα. Αν ή συνεργασία μέ την οικογένεια δεν αποδώσει, πρέπει να ένθαρρύνουμε τόν έφηβο, δείχνοντάς του ότι δεν τόν απορρίπτουμε. Η τάξη ακόμα μπορεί να βοηθήσει, αν διαπιστώσουμε ότι δεν έχει κανένα φίλο σ' αυτήν ή και σ' όλο τό σχολείο, πού μπορεί να είναι σκόπιμη πράξη από τόν έφηβο, επειδή φοβάται μήπως πληγωθεί από κάποια σχέση. Μιά πρόσκληση στη γιορτή κάποιου συμμαθητή του, μία συζήτηση μαζί του, κάποιο ένθαρρυντικοί ρόλοι μπορεί να επηρεάσουν αποτελεσματικά στη συμπεριφορά του, ώστε να μή μένει σάν μοναδική λύση για τό καλό της

υπόλοιπης τάξης ή απομάκρυνσή του απ' αυτήν, σε άκραίες βέβαια περιπτώσεις.

δ) ‘Ο έφηβος γίνεται ένδοστρεφής και μοναχικός. Άπουσιάζει συχνά από τό σχολείο και μέ κάθε εύκαιρία, δέν προσπαθεῖ οὔτε και άντιδρά θετικά, όταν διορθώνεται από τόν καθηγητή, διακόπτει τό σχολείο, εἶναι ήσυχος στή θέση του αλλά άφηρημένος και τόν κυριαρχεῖ ὁ φόβος τῆς άποτυχίας.

Άντιμετώπιση: Βέβαια στά πλαίσια τῆς σχολικῆς πράξης λίγα πιστεύουμε πώς μπορεί νά κάνει ὁ καθηγητής στήν περίπτωση αὐτή. Θετικό άποτέλεσμα ἴσως ἔχει άν μειώσει τήν κριτική γιά τά λάθη του και ένθαρρύνει τίς μικρές του επιτυχίες βεβαιώνοντάς τον πώς προσπαθώντας θά επιτύχει. ‘Η συνεργασία μέ τούς γονεῖς, πού θά πρέπει νά πληροφορηθοῦν ὅτι χρειάζεται νά μήν πιέζουν μέ στόχους δικούς τους τόν έφηβο, στούς ὁποίους δέν μπορεί νά ανταποκριθεῖ. Μιά βοήθεια μέ ιδιαίτερα μαθήματα και ή συμμετοχή σε διάφορες ομάδες, πού δέν λειτουργοῦν άνταγωνιστικά, ἴσως βοηθήσουν τόν έφηβο.

ε) ‘Ο έφηβος άναζητᾷ συγκινήσεις, αλλάζει ένδιαφέροντα, όνειροπολεῖ και καταφεύγει στή φανταστική συμπεριφορά. ‘Ο έφηβος δείχνει υπερβολική διάθεση γιά σκάνδαλα, οἰνονευματώδη, ναρκωτικά και γιά σχέσεις μέ τό άλλο φύλο και φυσικά άπουσιάζει συχνά από τό σχολείο δείχνοντας ένα μίσος γιά τή ρουτίνα και τή μονοτονία.

Άντιμετώπιση: ‘Ο καθηγητής μπορεί νά δώσει τό μήνυμα ανάλογα βέβαια μέ τό μάθημα, ὅτι δέχεται διάφορες ιδέες γιά νά δώσουν οἱ μαθητές ένδιαφέρον και ζωντάνια στό μάθημα. ‘Ακόμα και οἱ συζητήσεις μέ τόν έφηβο, πού θά ἔχουν σάν σκοπό νά συνειδητοποιήσει τά κίνητρα τῆς συμπεριφοράς του και νά άναζητήσει άλλους τρόπους έκφρασης, πῶ δημιουργικούς πού θά τόν οδηγήσουν στήν έμπειρία πώς ὁ κόσμος πού ζεῖ και εργάζεται μπορεί ν’ αλλάξει και ὅτι διεξόδοι δέν εἶναι ή φυγή απ’ αὐτόν.

Βέβαια τό θέμα αὐτό δέν εξαντλεῖται σ’ αὐτές τίς γραμμές. ‘Εκεῖνο ὅμως πού πρέπει νά τονιστεῖ εἶναι ή ανάγκη νά γίνει μία εἰλικρινής και συλλογική προσπάθεια γιά τήν αντιμετώπιση τῶν προβλημάτων αὐτῶν τῶν ἐφήβων, πού μπορεί βέβαια νά μήν τά εξαλείψει αλλά σίγουρα θά μειώσῃ σημαντικά τήν ὀξύτητα τους στήν κρίσιμη ήλικία τῆς ἐφηβείας. ‘Ο έφηβος και μάλιστα αὐτό τῶν σημερινῶν ἀστικῶν κέντρων εἶναι δύσπιστος, καχύποπτος και άμφισβητίας,

πού στήνει τούς δικούς του πολλές φορές κόσμους και άρνεῖται τή σκληρή πραγματικότητα, μέ πρότυπα γιά μίμηση σκληρές βίαις, πού παρουσιάζονται πρότυπα “ήρωϊκῶν πράξεων” σε μία ήλικία πού εἶναι έντονη ή αγάπη πρὸς τήν περιπέτεια ή μέ πνευματική τροφή πού σίγουρα ὀξύνει τά προβλήματα τῶν νέων μέ τήν ποιότητά της. Οἱ άφορισμοί και τά εύχολόγια λοιπόν δέν άποτελοῦν λύση οὔτε ή μετατόπιση τῶν εὐθυνῶν στούς ἐφήβους. Χρειάζεται μία εἰλικρινής και συλλογική κινητοποίηση πολιτείας και κοινωνίας γιά τόν έφηβο πού πολλές φορές ψάχνει στά τυφλά και μόνος του νά βρεῖ τίς λύσεις στή ζωή και τό σχολείο τότε μπορεί νά εἶναι ὁ πρωτοπόρος σ’ αὐτόν τόν άγώνα προσφέροντας τή γνώση και τή μάθηση, σφρηλατώντας και διαπλάθοντας χαρακτήρες και τή γνήσια δημοκρατική σκέψη, θεμελιώνοντας ἔτσι άνώτερη ποιοτικά ανθρώπινη ζωή.

Σκόπιμα ή άναφορά μου στά ψυχολογικά προβλήματα τῆς ἐφηβείας ὅπως ἐκδηλώνονται στό σχολικό χώρο δέν ἐπικεντρώθηκε στό χώρο τοῦ παροικιακοῦ σχολείου, γιατί ὁ μαθητής ή ή μαθήτριά του στίς λίγες ὥρες τῆς ἐβδομάδας πού φοιτᾷ σ’ αὐτό εἶναι ὁ ἴδιος έφηβος πού δέν μπορεί νά γίνει κατανοητή ή συμπεριφορά του άποκομμένη από τή συνολική του ιδιότητα πού καθορίζουν ή ήλικία του, ή μαθητική του ιδιότητα, ὁ χαρακτήρας του και ή κοινωνική πραγματικότητα πού ζεῖ.

Στό χώρο τοῦ παροικιακοῦ σχολείου μέ τίς δυσκολίες και τίς ιδιαιτερότητές του ή ἐκδήλωση και ή ὀξύτητα τῶν ψυχολογικῶν προβλημάτων τοῦ ἐφήβου κάνει πολλές φορές δύσκολη τήν αντιμετώπισή τους, ὅμως άλλο τόσο εἶναι ἀλήθεια πώς ή παιδευτική και μορφωτική δύναμη τοῦ ἑλληνικοῦ παροικιακοῦ σχολείου μέ τή συνεργασία τῶν γονιῶν, τῶν καθηγητῶν και τῶν παιδιῶν και τῶν φορέων του μπορεί νά λειτουργήσῃ καθοριστικά στή συμπεριφορά και στάσεις τῶν παιδιῶν θετικά ή άρνητικά και αὐτό πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη σοβαρά από ὅλους.

Τά παιδιά, ἐκτός άκράιων περιπτώσεων, άργά ή γρήγορα μποροῦν νά ἐκτιμοῦν και ἀξιολογοῦν τό ένδιαφέρον, τήν αγάπη και κάθε παρέμβαση πού στηρίζεται και αξιοποιεῖ τήν ανθρωπιά, τόν ἀλληλοσεβασμό και τούς αὐστηροῦς αλλά δίκαιους και λογικούς κανόνες τῆς σχολικῆς ζωῆς. Καί τό

Ελληνικό Παροικιακό σχολείο πρέπει νά ἔχει τέτοιους κανόνες γιά τή σχολική ζωή, πού και τό κύρος του θά ἐνισχύουν και θά τοῦ ἐπιτρέπουν νά παρεμβαίνει άποτελεσματικά σε θέματα συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν.

Οἱ ἱερεῖς, οἱ δάσκαλοι και οἱ μαθητές και μαθήτριες τοῦ ‘Ελληνικοῦ Σχολείου ‘Αγίου ‘Ιωάννου Βαπτιστῆ, Βορείου Λονδίνου, κατά τήν ἐναρξή τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς 1999-2000, στόν περίβολο τοῦ ὁμώνυμου Ναοῦ και τοῦ ἰδιοκτητοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΕΠΟΥΣΗ

“Η Διδασκαλία της ‘Ελληνικής ως Δεύτερης Γλώσσας”

Μέ τον πιο πάνω τίτλο εκδόθηκε πρόσφατα “ένα πραγματικά περιπούδαστο και πολύ χρηστικό σύγγραμμα του Προϊσταμένου της ‘Ελληνικής ‘Εκπαιδευτικής ‘Αποστολής Λονδίνου, Γιώργου Ρεπούση, στο οποίο εξετάζονται τὰ θέματα: “αναλυτικό πρόγραμμα - μεθοδολογία - ύλικό στήριξης”

Τό βιβλίο αυτό χαρίζεται στίς έξης ένότητες:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Πρόταση αναλυτικού προγράμματος διδασκαλίας της ‘Ελληνικής γλώσσας ως δεύτερης γλώσσας σέ όμογενείς και άλλοδαπούς μαθητές 5/6 - 11/12 έτών.

‘Η πρόταση στηρίζεται στίς αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, στή μεθοδολογία διδασκαλίας των ζωντανών γλωσσών και στήν περίπτωση της όμογένειας του Η.Β., πού μπορεί νά γενικευτεί γιά τήν όμογένεια στίς άγγλόφωνες χώρες (ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία), αλλά και γι’ αυτές, πού ή κυρίαρχη γλώσσα είναι διαφορετική από τήν ‘Αγγλική.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι. Κείμενα ειδικού και γενικού διδακτικού και παιδαγωγικού ενδιαφέροντος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

α. Νομοθεσία

. Νόμος 2413, 17 ‘Ιουνίου 1996. “‘Η ‘Ελληνική Παιδεία στό έξωτερικό, ή διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις.”

. Πιστοποιητικό έλληνομάθειας.

. ‘Αποσπάσεις εκπαιδευτικών σέ εκπαιδευτικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σέ ιδρύματα έρευνών του έξωτερικού.

. ΔΙΚΑΤΣΑ

β. Πληροφοριακά Στοιχεία: ‘Υπουργεία, ‘Υπηρεσίες, ‘Εκπαιδευτικά ‘Ιδρύματα, ‘Υποτροφίες ‘Εσωτερικού - ‘Εξωτερικού, Μεταπτυχιακές Σπουδές, Πανεπιστήμια, Τ.Ε.Ι., ιστοσελίδες στό Διαδίκτυο/e-mail, ‘Εκπαιδευτικοί Φορείς ‘Ομογένειας Η.Β. - Πανεπιστήμια όπου διδάσκεται ή ‘Ελληνική Γλώσσα - ‘Εφημερίδες και Περιοδικά, Πρόγραμμα “Παιδεία ‘Ομογενών”, ‘Υπηρεσίες στό ‘Εξωτερικό και ‘Εκπαιδευτικά ‘Ιδρύματα Κύπρου. ‘Η ‘Εκκλησία της Κύπρου, ‘Υπουργεία, Κυβερνητικά Τμήματα και ‘Υπηρεσίες.

“Όσοι διδάσκουν τήν έλληνική γλώσσα στήν όμογένεια, στους παλιννοστούντες και σέ πολυπολιτισμικές και πολύγλωσσες κοινωνικές ομάδες ή άτομα πού επιθυμούν νά μάθουν έλληνικά, διδάσκουν ταυτόχρονα και τόν έλληνικό πολιτισμό και παρέχουν μέ άλλα λόγια παιδεία, ως άξιοι συνεχιστές του έλληνικού πολιτισμού σέ όλες του τίς διαστάσεις.

‘Η έργασία αυτή έχει χρηστικό χαρακτήρα και

φιλοδοξία νά λειτουργήσει γιά τούς διδάσκοντες ως έρέθισμα προβληματισμού και ιδεών και ως πηγή ενημέρωσης γιά τή σύγχρονη ‘Ελλάδα.

Στό πρώτο μέρος προτείνεται ένα αναλυτικό πρόγραμμα διδασκαλίας της έλληνικής ως δεύτερης (ξένης) γλώσσας σέ μαθητές ηλικίας 5/6 - 11/12 έτών μέ βάση τίς αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και τή μεθοδολογία διδασκαλίας των ζωντανών γλωσσών. ‘Η πρόταση αυτή στηρίζεται στήν περίπτωση της όμογένειας του ‘Ηνωμένου Βασιλείου, πού μπορεί νά γενικευτεί γιά τήν όμογένεια στίς άγγλόφωνες χώρες (ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία), αλλά και γι’ αυτές πού ή κυρίαρχη γλώσσα είναι διαφορετική από τήν άγγλική.

Τό δεύτερο μέρος, Παράρτημα Ι, περιλαμβάνει κείμενα στήριξης, ειδικού και γενικού διδακτικού και παιδαγωγικού ενδιαφέροντος, ενώ τό Παράρτημα ΙΙ περιλαμβάνει νομοθετικά κείμενα και πληροφοριακά στοιχεία εκπαιδευτικού και γενικότερα πολιτισμικού ενδιαφέροντος γιά τή σύγχρονη ‘Ελλάδα και Κύπρο.

‘Η διδασκαλία, ή προβολή και ή διάδοση της έλληνικής γλώσσας και του πολιτισμού συμβάλλουν στήν ανάδειξη της πολιτισμικής ταυτότητας της όμογένειας και προβάλλουν τήν επικαιρότητα του έλληνικού στοχασμού στίς διεργασίες πού συντελούνται στίς σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες.”

‘Η παρούσα έκδοση έχει χρηστικό χαρακτήρα και δέν αποβλέπει νά δώσει συνταγές και λύσεις, αλλά φιλοδοξεί νά λειτουργήσει ως συνεισφορά στό μεγάλο και έθνικό θέμα της έλληνογλώσσας παιδείας των όμογενών και νά λειτουργήσει ως έρέθισμα προβληματισμού και ιδεών γιά τούς διδάσκοντες και ως πηγή ενημέρωσης.

Είναι όμως σίγουρο ότι ή εφαρμογή μέ επιτυχία οποιασδήποτε πρότασης αναλυτικού προγράμματος, ή άξιοποίηση οποιασδήποτε μεθοδολογίας και διδακτικού ύλικού (μέσων και βιβλίων) και ή διαμορφωση της κατάλληλης ψυχοπαιδευτικής ατμόσφαιρας γιά τή μάθηση της έλληνικής γλώσσας από τούς όμογενείς και άλλοδαπούς μαθητές εξαρτάται από τούς διδάσκοντες και τή συνεργασία τους μέ τούς γονείς και τούς φορείς πού εμπλέκονται στό έργο αυτό.

‘Ο Γιώργος Ρεπούσης του Χριστόφορου είναι φιλόλογος μέ μεταπτυχιακές σπουδές στό Παιδαγωγικά και στή Λογοτεχνία. ‘Εχει διδάξει έλληνική γλώσσα και πολιτισμό στή Σαουδική ‘Αραβία και στήν Αυστραλία. Διετέλεσε ύποδιευθυντής και διευθυντής του Ιου Γυμνασίου Παλιννοστούντων (Διαπολιτισμικό) Βαρυμόμης. ‘Εχει έπιλεγεί Σύμβουλος Φιλόλογων και από τόν ‘Οκτώβριο 1998 ύπηρετεί στήν ‘Ελληνική Πρεσβεία στό Λονδίνο, ως Συντονιστής ‘Εκπαίδευσης ‘Εξωτερικού.

Του βιβλίου έγινε επίσημη παρουσίαση από τόν Προϊστάμενο-Επιθεωρητή της Κυπριακής ‘Εκπαιδευτικής ‘Αποστολής ‘Ηνωμένου Βασιλείου, Πολύβιο Πολυβίου, κατά τή διάρκεια εκδήλωσης πρós τιμήν του Γιώργου Σεφέρη μέ τήν ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων από τή γέννησή του. ‘Η εκδήλωση αυτή πραγματοποιήθηκε στήν αίθουσα τελετών του Καθεδρικού Ναού Τιμίου Σταυρού και ‘Αρχαγγέλου Μιχαήλ Hendon Λονδίνου, τήν Τετάρτη, 21 ‘Ιουνίου 2000, παρουσία του Σεβασμιωτάτου ‘Αρχιεπισκόπου Θυατειρών και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου και πλήθους κόσμου.

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τίς πρωϊνές ώρες της Τετάρτης, 10 Μαΐου 2000, απεβίωσε στο University College Hospital του Λονδίνου, μετά από μακροχρόνια επώδυνη ασθένεια, ο γνωστός στην Παροικία 'Ηνωμένου Βασιλείου Χαράλαμπος (πιο γνωστός ως Πάμπος) Χρυσοστόμου, ηλικίας μόλις 67 χρονών και διευθυντικό στέλεχος της 'Εταιρίας Katsouris Fresh Foods.

Καταγόταν από τη Λεμεσό και μετανάστευσε στο Λονδίνο τό 1955.

Ο εκλιπών εγκαταλείπει τη σύζυγό του Μαρία, την έγγαμη κόρη του Έλενα, τις δίδυμες κόρες του Κάτια και Μόνικα, την έγγονούλα του Ναταλία. Εγκαταλείπει, όμως, και τους άμετρητους φίλους του, οι όποιοι τον αγαπούσαμε, τον εκτιμούσαμε και προστρέχαμε σ' αυτόν για κάθε εξυπηρέτηση που ποτέ του δεν μάς την αρνιότανε.

Η κηδεία του έγινε την Παρασκευή, 12 'Ιουνίου 2000, στον Καθεδρικό Ναό Τιμίου Σταυρού και 'Αρχαγγέλου Μιχαήλ Hendon, χοροστατούντος του Σεβασμ. 'Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου, παρουσία πλήθους συγγενών και φίλων του αειμνήστου Πάμπου. Τό δέ σκήνωμά του μεταφέρθηκε αεροπορικώς στην Κύπρο, σύμφωνα μέ την επιθυμία του, κι ένταφιάστηκε στο Καλό Χωριό Κλήρου τό Σάββατο, 13 Μαΐου 2000.

Τόν δέ επικήδειο εκφώνησε ο Γενικός Διευθυντής της 'Εταιρίας Katsouris Foods και φίλος του εκλιπόντος, ο 'Αντώνης Γερολέμου, ο όποιος μέ πολλή συγκίνηση έπλεξε τό εγκώμιο κι ανέφερε τίς πολλαπλές αρετές του Πάμπου, μέ τόν όποιο είχαν συνεργαστεί για 14 χρόνια στην άνοδική πορεία της εταιρίας.

Εγκώμιον επίσης για τόν εκλιπόντα έπλεξε σέ σύντομη προσφώνησή του και ο Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος, ένω ή Μόνικα Χρυσοστόμου, αφού ευχαρίστησε τό εκκλησίασμα για την παρουσία τους στους χώρους του ναού για ν' αποδώσουν τόν ύστατο χαιρετισμό στον πατέρα της, διάβασε τό ακόλουθο συγκινητικότατο ποίημα:

DO NOT STAND AT MY GRAVE AND WEEP

Do not stand at my grave and weep;

I am not there. I do not sleep.

I am a thousand winds that blow.

I am the diamond glints on snow.

I am the sunlight on ripened grain.

I am the gentle autumn rain.

When you awaken in the morning's hush

*I am the swift uplifting rush
Of quiet birds in circled flight.
I am the soft stars that shine at night.
Do not stand at my grave and cry;
I am not there. I did not die.*

Αιώνία σου ή μνήμη, φίλτατε και άείμνηστε Πάμπο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ένας εξαίρετος πνευματικός άντρας της Παροικίας μας, ο ηλικίας 67 έτων Στέλιος Μιχαηλίδης, απεβίωσε ξαφνικά στο σπίτι του τίς πρωϊνές ώρες της Παρασκευής, 2 'Ιουνίου 2000. Η κηδεία του έγινε την Τετάρτη, 14 'Ιουνίου, στον Καθεδρικό Ναό της Παναγίας Wood Green, προεάρχοντας του Σεβασμ. 'Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου, και παρουσία πλήθους συγγενών, φίλων και συναγωνιστών του, ο δέ ένταφιασμός του στο κοιμητήριο Southgate Βορείου Λονδίνου.

Ο εκλιπών καταγόταν από τόν Καλοπαναγιώτη, μετανάστευσε δέ στο 'Ηνωμένο Βασίλειο τό 1953. Αφού σπούδασε Διοίκηση 'Επιχειρήσεων κι εργάστηκε σέ διάφορες επιχειρήσεις, επιδόθηκε, στή συνέχεια, στή δημοσιογραφία και για ένα χρονικό διάστημα υπήρξε διευθυντής της παροικιακής εφημερίδας "Παροικιακός Τύπος".

Επίσης διετέλεσε από τά ιθύνοντα στελέχη του Δημοκρατικού Συναγερμού 'Ηνωμένου Βασιλείου, υπήρξε μάλιστα για ένα χρονικό διάστημα και 'Αντιπρόεδρός του, έχαιρε δέ γενικής εκτίμησης και αγάπης από όλους, όσοι τόν γνωρίσαμε από κοντά και είχαμε την ευκαιρία νά συνεργαστούμε μαζί του.

Ήταν πράγματι όχι μόνο ευγενέστατος και ειλικρινής στις σχέσεις του μέ όλους μας, αλλά και έτοιμος πάντοτε νά πρωτοστατήσει σέ κάθε εκδήλωση που άφορούσε τόν 'Ελληνισμό και την 'Ορθοδοξία. Και πονούσε βαθύτατα σέ κάθε δύσκολη στιγμή που αντιμετώπιζε ο 'Ελληνισμός τόσο στην ιδιαίτερή του Γενέτειρα Κύπρο, όσο και στον ευρύτερο χώρο όπου ζούν και προοδεύουν Έλληνες.

Ο εκλιπών εγκαταλείπει τη σύζυγό του Μαρούλα και τά έγγαμα παιδιά τους Μάριο και Γλαύκη και πέντε έγγονα.

Αφήνει όμως πίσω του κι ένα δυσαναπλήρωτο κενό στον πνευματικό και φιλόπατρι κόσμο της 'Ομογένειας 'Ηνωμένου Βασιλείου.

Αιώνία σου ή μνήμη, άείμνηστε και φίλτατέ μας Στέλιο.

Χάρης Μεττής

Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

του Χάρη Μεττή

Μέρος Γ' (συνέχεια από τό τεύχος 136-137).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ο Έρμανουήλ Μαυρογορδάτος, Πρόεδρος της επί της οικόδομης του Ναού Έπιτροπής, στην προμνημονευθείσα όμιλία του της 18ης Ιουλίου 1877 με την ευκαιρία της καταθέσεως του θεμελίου λίθου, έδωσε μεταξύ άλλων, και τις ακόλουθες πληροφορίες αναφορικά με την αρχιτεκτονική του Ναού:

“Τό γήπεδον ὃ ἀπεκτίσαμεν ἐπαρουσίαζεν ἐμβαδόν περίπου 22,000 τετραγωνικῶν ποδῶν, ὃ ἐστὶ ἡμίσειαν acre, καὶ εἶναι γνωστὸν πόσον δύσκολον πράγμα ἦτο νὰ προμηθευθῇ τις τοσαύτην πλάτυνσιν τῶν δύο δρόμων οἵτινες ὀρίζουν τό γήπεδόν μας· τό πλεονέκτημα τοῦτο θά ἐκτιμήσουν αἱ Κυρίαί, διότι θά δώσῃ εὐκολον προσέλευσιν εἰς τήν Ἐκκλησίαν, μάλιστα ὅταν καταβληθῇ ἡ σιδηρὰ πύλῃ ἣτις χωρίζει τό Kensington Gardens Square ἀπό τό Princes Square, κατόρθωμα τό ὁποῖον ἔχομεν χρηστάς ἐλπίδας νά ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἡμετέρου πράκτορος Κυρίου Vigers.

Τό γήπεδόν μας λοιπόν μένει περί τās 15,000 τετραγωνικούς πόδας, καί ἐπ’ αὐτοῦ οἱ δύο θραχίονες τοῦ σταυροειδοῦς τῆς Ἐκκλησίας σχήματος θέλουν καθέξαι ὁ εἰς περίπου 100 ποδῶν μήκος καί ὁ ἕτερος 80, εἰς τρόπον ὥστε τό ἐμβαδόν τῆς οἰκοδομῆς ἂν ἦτο τετράγωνον ἤθελε σκεπάζει περίπου 8,000 τετραγωνικούς πόδας, πλὴν ἐξ αἰτίας τοῦ σταυροειδοῦς θά σκεπάζῃ περίπου 6,000 τετραγωνικούς πόδας. Διὰ νά ἐννοήσῃτε τήν σημασίαν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἔχω νά εἰπῶ ὅτι τό ἐμβαδόν τῆς Ἐκκλησίας ἐν London Wall εἶναι μόνον 3,200 τετραγωνικούς πόδας, καί τό ἐμβαδόν τῆς ἐν Liverpool Ἐκκλησίας 4,300 τετραγωνικούς πόδας, μέ μόνην τήν διαφοράν ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἔχει εὐρύχωρον Νάρθηκα ἢ Πρόναον, ὅστις ὁμως εἶναι χωρισμένος τῆς Ἐκκλησίας καί συγκοινωνεῖ διὰ τριῶν θυρῶν.

“Ὅσον ἀφορᾷ τό ἡμέτερον σχέδιον ἀρκοῦμαι νά προσθέσω ὅτι διὰ τῆς σπουδῆς τοῦ ἡμετέρου ἀρχιτέκτονος, οὗ ἡ ἱκανότης εἶναι ὀνομαστή, ἀπεκτίσαμεν σχέδιον τό ὁποῖον ἐμπνέεται ἀπό τὰ καλλίτερα πρωτότυπα τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, αἱ δέ ἰδιότητες αἵτινες διακρίνουν τὰ ἄριστα τῶν σχεδίων τούτων εἶναι αἱ καθαρῶς Ἑλληνικαί ἰδιότητες, τῆς ἀπλότητος καί τῆς συμμετρίας, ἐξ ὧν πηγάζει ἁρμονία καί χάρις, καί συγχρόνως μεγαλοπρέπεια ἐκ τοῦ ἀρμονικοῦ συμπλέγματος τῶν καμαρῶν καί τοῦ θόλου ὡς ἐκ τοῦ ὕψους. Ὅπως οὐδέποτε τό σχέδιον τό ὁποῖον ἐξελεξάμεθα ἔχει τόν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, καί ἕκαστος ἱστάμενος ἐνώπιον τοῦ προκειμένου

οἰκοδομήματος θά δύναται νά ἴδῃ ὅτι εὐρίσκεται ἐνώπιον Ἐκκλησίας, Ἐκκλησίας Χριστιανικῆς, Ἐκκλησίας Χριστιανικῆς Ἀνατολικῆς.”

Ὁ Ναός τῆς Ἀγίας Σοφίας Λονδίνου ἔχει σχῆμα σταυροῦ καί εἶναι μήκους 119 ποδῶν, πλάτους 89 καί ὕψους 80, ἔχει ἐμβαδόν 5720 τετραγωνικῶν ποδῶν, κατασκευάσθηκε δέ ἀπό πλίνθους, πέτρες, τοιμέντο , ὀπτή γῆ καί σίδηρο, ὑλικά, ὅπως γράφει ὁ Μ. Κωνσταντινίδης, ἀδιάφλεκτα. Οἱ κίονες πού ὑποβάσάζουν τίς μεγάλες ἀψίδες, οἱ ὁποῖες στηρίζουν τόν θόλο, ἔχουν πάχος πέντε ποδῶν καί δύο δακτύλων καί περιβάλλονται ἀπό μάρμαρο, οἱ δέ ἀψίδες ἔχουν στήν ἐξωτερική τους ἐπιφάνεια διαδοχικά λίθους καί πλίνθους. Οἱ τοῖχοι τοῦ Ναοῦ δέν εἶναι καλυμμένοι μέ ἄμμοκονία (σουβά) στό ἐξωτερικό τους γιὰτί, ὅπως ἀνέφερε ὁ Ἑμμ. Μαυρογορδάτος στήν ὡς ἂν ἐκθεσή του, “Τοῖχοι σκεπασμένοι μέ ἐπίπλασμα δύναται νά ὑποκρύπτωσι ψεύδη καί ἐλλείψεις· τοῖχοι ὅμως παρουσιάζοντες τήν ὕλην, ἐξ ἧς εἶναι κατασκευασμένοι, δεικνύουσι τήν παρρησίαν, ἣν ἐμπνέει ἡ ἀλήθεια”.

Ὁ Ναός τῆς Ἀγίας Σοφίας Λονδίνου “εἶναι κρᾶμα Νεοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ· καί ὅπως ὅλοι οἱ Ναοί τοῦ τύπου τούτου διακρίνεται διὰ τόν πλοῦτον καί τήν ὠραιότητα τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως καί τήν ἀπλότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ”, ὅπως πολύ εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ Μ. Κωνσταντινίδης. Ὁ δέ Ἑμμ. Μαυρογορδάτος, στήν Ἐκθεσή του πρὸς τή Γενική Συνέλευση τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ναοῦ (16 Ἰανουαρίου 1879), δίνει τήν ἐξῆς καλαιοθητική ἀποτίμησιν: “Τό κατ’ ἐμέ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι πολλά μίλια περίξ δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία τοιαύτης τάξεως, ἣτις νά εἶναι τόσον μεγαλοπρεπῆς, τόσον πρόσφορος πρὸς τόν σκοπόν της, καί συγχρόνως τόσον ὠραία καί τόσον ἐνδιαφέρουσα ἀπό τήν ἔποψιν τῆς ἱστορίας, τῆς ἀρχαιολογίας καί τῆς τέχνης. Ὅσον ἀφορᾷ τήν ὠραιότητα τοῦ οἰκοδομήματος δέν ὑπάρχουσι δύο γινῶμαι μεταξύ τῶν ἀρχιτεκτόνων. Ὅτι τό ἐσωτερικόν αὐτῆς ὡς ἐκ τοῦ ὕψους, ὡς ἐκ τῆς ἀπαρεμποδίστου ὀψεως, ὡς ἐκ τῆς κομψότητος καί ἁρμονίας τῶν γραμμῶν, εἶναι ἐν τῶν θελκτικωτέρων τοιαύτης τάξεως σχεδίων, ἐπὶ τούτοις δέ καί μεγαλοπρεπέστατον· εἰς πάντας δυνάμεθα νά εἰπώμεν ἔρχου καί ἴδε”. Ἑμεῖς δέ σήμερα ὄχι μόνο προσυπογράφουμε τίς εὐστοχες αὐτές παρατηρήσεις, ἀλλά καί προσθέτουμε ὅτι ὄχι μόνο “πολλά μίλια περίξ”, ἀλλά καί σέ ὅλη σχεδόν τήν ἔκτασιν ὅπου ὑπάρχουν ἀπόδημοι Ἕλληνες, θά δυσκολευθοῦμε νά βροῦμε ἐφάμιλλο.

Ἐνα ἄλλο σοβαρό σημεῖο πού ἐπροβλημάτιζε τήν Ἀδελφότητα τοῦ Ναοῦ ἦταν τό γεγονός ὅτι, “λόγω τῆς φύσεως τῆς τοποθεσίας τοῦ χώρου, ἐφ’ οὗ ἐμελλε νά ἐγεργθῇ ὁ Ναός, οὗτος εἶναι ἐστραμμένος πρὸς τό θόρειον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος καί οὐχί πρὸς ἀνατολάς ὡς γίνεται συνήθως προκειμένου περὶ

οικοδομῆς Ναων ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Πρὸς ἀνατολὰς δὲν ἦτο δυνατόν νά εἶναι ἐστραμμένος ὁ Ναός, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ προσώπου τοῦ Ναοῦ θά εἶχεν ἐνώπιόν του τοῖχον.” Ἔτσι ἡ Ἐπιτροπὴ “ἔχουσα ὑπ’ ὄψιν τὴν πράξιν τῆς παλαιᾶς ἀρχιτεκτονικῆς, καθ’ ἣν ἐπιτρέπεται ἀποκλίσις ἀπὸ τῆς παραδεδεγμένης ἀνατολικῆς ἀπόψεως, προκειμένου νά ἐκλέξη μεταξύ βορείου καὶ δυτικῆς, προτίμησε τὴν πρώτην ἀποφυγοῦσα τὴν δευτέραν”. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ Ναός τῆς Ἀγίας Σοφίας Λονδίνου “βλέπει” ὄχι πρὸς ἀνατολὰς, ἀλλὰ πρὸς βορρᾶν, ἐνῶ πάνω σὲ μαρμάρινη πλάκα στὴν πρόσοψη τοῦ Ναοῦ ὑπάρχει χαραγμένη μέ χρυσὰ γράμματα ἡ ἐπιγραφή σὲ ὀμηρικὴ γλῶσσα:

“Νηὸν ἀλιζόνου ἐπὶ νήσου τόνδε πάροικοι Ἑλλήνες τεύξαν τῆλε φίλης Πατρίδος, ἀνθέμενοι Σοφίῃ Ἀγίῃ Θεοῦ, εὖτε Βρετανῶν κλεινὴ Βικτωρίη εὐρύανασσ’ ἐκράτει. Λονδίνω ἔτει ΑΩΟΗ”.

(Ἑλλήνες ζῶντες μακρὰν τῆς ἀγαπημένης τους Πατρίδος οἰκοδόμησαν τὸν Ναὸν τοῦτον εἰς αὐτὴν τὴν θαλασσόθρεκτον νῆσον, καὶ τὸν ἀφιέρωσαν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἀγίαν Σοφίαν, κατὰ τοὺς χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἔνδοξος Βικτωρία, Βασίλισσα μᾶς εὐρείας αὐτοκρατορίας, ἐβασίλευεν ἐπὶ τῶν Βρετανῶν Λονδίνο, 1878). Ἄνω δὲ ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἴσοδο τοῦ κυρίως Ναοῦ ὑπάρχει ἐγχάρακτος, καὶ πάλιν σὲ μαρμάρινη πλάκα, ὁ ψαλμός “Ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ”, πρὶν δὲ τὴν εἴσοδο στό Ναό (στό ἐξωτερικὸ τῆς εἰσόδου) ὑπάρχει πάνω σὲ πλάκα ἡ ἐπιγραφή “+ Χριστὸς Θεοῦ Δύναμις καὶ Σοφία”. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ Ναοῦ (ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς δύο βραχίονες τοῦ σχήματος σταυροῦ τοῦ Ναοῦ), ὅπως καὶ ἓνα μεγάλο μέρος τῆς νότιας πλευρᾶς, καλύπτονται ἀπὸ στασίδια, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχαν μεταφερθεῖ ἀπὸ τὸν Ναό τοῦ Σωτῆρος, τὰ δὲ υπόλοιπα κατασκευάστηκαν ἀπὸ τὸ ἴδιο ξύλο (δρῦ) καὶ στό ἴδιο σχέδιον μέ τὰ προηγούμενα. Ὁ δὲ κεντρικὸς θόλος τοῦ Ναοῦ ἔχει μέγεθος 1320 τετραγωνικῶν ποδῶν, εἰς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ὁποίου εἶναι ζωγραφισμένος μέ ποικιλόχρωμα μωσαϊκὰ ὁ Παντοκράτωρ. Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι ἡ ὅλη ἐργασία τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Ναοῦ ἐγένετο ἀπὸ τὴν ἐταιρεία G.M. Mecenero σὲ σχέδια τοῦ Α. G. Wolker, ὁ ὁποῖος ἐσχεδιάσε καὶ ὅλες τὶς παραστάσεις καὶ ἄλλες διακοσμῆσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ. Ἐξ ἄλλου τὶς εἰκόνες τοῦ εἰκονοστασίου ζωγράφησε στὰ 1880 ὁ Βαβαυρός καλλιτέχνης Ludwig Thiersch, ὁ ὁποῖος εἶχε ζωγραφίσει ἐπίσης τὶς εἰκόνες στὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία στὴν Karlsruhe τῆς Γερμανίας, διετέλεσε μάλιστα γύρω στὰ 1852 γιὰ λίγον καιρὸ καὶ καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμηση, ἡ ὁποία ἄρχισε μέ τὴν ὀρθομαρμάρωση καὶ τοῦ κυρίως Ναοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Βήματος τὸν Ἰούλιο τοῦ 1881, συνεχίστηκε σταδιακὰ γιὰ πολλὰ χρόνια μέ τὴν ἐξεύρεση ἐπιπροσθέτων δωρεῶν ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ Λονδίνου. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐδυσκόλευσε ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1924 (4 Μαΐου) ἀπόφασις τῆς

πλειοψηφίας τῆς Ἀδελφότητος νά μὴν ἠλεκτροφωτισθεῖ ὁ Ναός γιὰτὶ “ὁ ἀπλετος φωτισμός ἤθελεν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν Ναὸν τὸ μυστηριῶδες, ὅπερ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῶν κανδηλῶν εἰς τοὺς πιστοὺς ἐμπνέει”. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ, ἔστω κι ἂν φαίνεται σήμερα παράξενη καὶ ἀδικαιολόγητη, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων Ναων ἀποτελοῦσε πρόβλημα ὀξύτατων διαφωνιῶν στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τελικὰ ὅμως, καὶ ἐπειδὴ ἓνας σοβαρὸς λόγος ἐναντίον τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ Ναοῦ ἦταν καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τῆς Κοινότητος, ἐπεμβαίνει ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος Ἀλέξανδρος Ἰωνίδης, ὁ ὁποῖος δηλώνει ὅτι “μέρος τῆς δαπάνης τῆς ἐγκαταστάσεως θά κατεβάλλετο ὑπὸ γενναίου δωρητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει ἄγνωστος νά μείνῃ”, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη καὶ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὁ ἠλεκτροφωτισμός θά συνέτεινε “εἰς τὴν πλείονα καθαριότητα τοῦ Ναοῦ, καὶ θά φωτίζη πληρέστερον τὴν Ἐκκλησίαν” ἐνέκρινε τὸν ἠλεκτροφωτισμό, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως “νά ληφθῇ ὑπ’ ὄψιν τὸ ἀρχιτεκτονικὸν τῆς Ἐκκλησίας κάλλος”. Ἔτσι ὁ Ναός ἠλεκτροφωτίσθηκε τὸ 1926 μέ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ ὁμογενοῦς ἀρχιτέκτονος Ἐκτορος Κορφιᾶτου. Τὸ δὲ παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ Πρεσβυτέριον οἰκοδομήθηκε τὸ 1920 μέ δαπάνες τῆς Κοινότητος καὶ γενναῖες δωρεές τῶν μελῶν τῆς, ἀνακαινίσθηκε, ὅμως, στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 μετὰ ἀπὸ μιά ἐξαιρετικὰ γενναιόδωρη εἰσφορά τοῦ ὁμογενοῦς ἐφοπλιστῆ Ἰωάννη Κρητικοῦ, ὁ ὁποῖος, μάλιστα, καὶ ἐπιχορήγησε ἐπίσης τὴν δημιουργία τοῦ Οἴκου “Δώρα” γιὰ τὴν προσωρινὴ φιλοξενία ὁμογενῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, οἱ ὁποῖοι χρῆζουν ἱατρικῆς περίθαλψης στό Λονδίνο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΙΜΩΜΕΝΗΣ ΕΠ’ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον: Ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐν Λονδίνῳ ὀρθοδόξων Ἑλλήνων κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν Moscow Road, Bayswater, (ἴδε Παρ. 1ον) τιμᾶται ἐπ’ ὀνόματι “τῆς Ἀγίας Σοφίας.”

ΑΡΘΡΟΝ 2ον: Ἰδρυθεῖσα δαπάνη τῶν ἐν Λονδίνῳ παροικούντων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων (ἴδε Παρ. 2ον) ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ κτῆμα ἀπόλυτον τῆς ἐν Λονδίνῳ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος ἀφιερωμένον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὰ ἐν τῷ 11ῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα· ἡ ἰδιοκτησία αὐτῆς, ἐγγραφεῖσα προσωρινῶς, κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπαιτούμενας διατυπώσεις, εἰς ὄνομα τριῶν Κηδεμόνων (Trustees), τῶν Κυρίων Ἐμμανουὴλ Ἀντωνίου Μαυρογορδάτου, Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου Ἰωνίδου, καὶ Δημητρίου Στεφάνοβικ

Σκυλίτζη (ἴδε Παρ. 3ον), θέλει ἐγγραφῇ διαρκῶς εἰς ὄνομα ἐπτά Κηδεμόνων, προστιθεμένων εἰς τοὺς ῥηθέντας τρεῖς τῶν Κυρίων Πέτρου Π. Ῥοδοκανάκη, Σοφοκλέους Κωνσταντινίδη, Ὀκταβίου Βαλιέρη, καὶ Ἀλεξάνδρου Βλαστοῦ, οἵτινες θέλουσιν ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἀδελφότητα εἰς τε τὴν ἐξάσκησιν ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῶν δικαιωμάτων, καὶ εἰς τὴν διὰ λογαριασμόν αὐτῆς εκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς οὗτος μετὰ τοῦ περιθόλου ἱδρύται, συνεννοούμενοι ὡς πρὸς τὸ χρηματικόν μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσακις δέ ὁ ἀριθμὸς τῶν Κηδεμόνων, εἴτε ἐκ θανάτου, εἴτε ἐξ ἄλλης αἰτίας, ἐλαττοῦται εἰς τρεῖς, συνερχόμενοι οὗτοι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς θέλουσιν ἐκλέγει ἐπὶ παρουσία τοῦ τότε δικηγόρου τῆς Ἀδελφότητος ἕτερα μέλη ἐκ τῶν Ἀδελφῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ ἀριθμοῦ, Ἐπτά, ἢ ἂν ἐγκρίνωσιν, ὀλιγώτερα, καὶ ὁ δικηγόρος τῆς Ἀδελφότητος θέλει κοινοποιεῖ πρὸς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὀνόματα τῶν νέων ἐκλεχθέντων Κηδεμόνων ἐκτελῶν ἐνταυτῷ πᾶσαν ἀπαιτουμένην διατύπωσιν. Ἐάν δέ οἱ ἀπολειπόμενοι Κηδεμόνες διαφωνοῦσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων, ἢ ἐκλείψωσι πάντες πρὸ τῆς ἐκλογῆς νέων, ἢ Ἀδελφότης ἐν τῇ ἐτησίᾳ Συνελεύσει, ἢ ἐν Συνελεύσει ἐκτάκτως συγκαλουμένη ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας, θέλει ἐκλέγει νέους Κηδεμόνας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιφορτίζουσα τὸν δικηγόρον νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Ἡ ἐτήσιος τακτικὴ δαπάνη πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας ὀρίζεται μετ' αὐστηρᾶς οἰκονομίας παρὰ τῶν Ἀδελφῶν ἐν Συνελεύσει.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον: Οἱ πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας πόροι εἶναι αἱ πρὸς τοῦτο συνεισφοραὶ τῶν Ἀδελφῶν, καὶ ἄλλων εὐλαβῶν χριστιανῶν, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἰσόδημα ἤθελεν ἐξεύρει ἢ Συνέλευσις τῶν Ἀδελφῶν. Αἱ συνεισφοραὶ γίνονται ἐγγράφως κατ' ἔτος εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας, δέχεται δὲ αὕτη καὶ δῶρα, ἀφιερῶματα, καὶ προικοδοτήσεις παρὰ παντός εὐλαβοῦς χριστιανοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον: Περί τῆς χρήσεως παντός μετὰ τὰ ἔξοδα τῆς Ἐκκλησίας ἐτησίου περισσεύματος ἐκ τῶν συνεισφορῶν τῶν Ἀδελφῶν θέλει ἀποφασίζει ἡ ἐτήσιος Συνέλευσις, τὰς δὲ δωρεάς, ἀφιερῶματα, ἢ προικοδοτήσεις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα ἢ τόκους, ἐάν δέν ὤρισαν περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἄλλως οἱ δωρήσαντες, θέλουσιν ἀποταμιεύει οἱ κατὰ καιρὸν Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας συμφῶνως τῇ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποταμιεύσεως ἀποφάσει τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀδελφῶν, ἵνα σχηματισθῇ οὕτω μόνιμός τις περιουσία τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΕΡΙ ΑΔΕΛΦΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον: Ἀδελφοί λογίζονται, ὅσοι ὀρθόδοξοι ὁμογενεῖς συνεισφέρουν πρὸς τὴν Ἱδρυσιν τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ποιοῦντες, τουλάχιστον ἅπαξ, συνεισφοράς, δῶρα, ἀφιερῶματα, ἢ προικοδοτήσεις, πρὸς συντήρησιν ἢ καλλωπισμόν αὐτῆς ἀξίας λιρῶν τουλάχιστον ἑκατόν, καὶ οἱ συνεισφέροντες ἐτησίως πρὸς τὴν συντήρησιν τῆς

Ἐκκλησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον: Ἐκ τῶν Ἀδελφῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συζητεῖν κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων συγκαλουμένας Συνελεύσεις, τοῦ ψηφοφορεῖν, ἢ ἐκλέγειν Ἐπιτρόπους, Ἐλεγκτάς ἢ Ἐπελεγκτάς, οἱ συνεισφέροντες ἐτησίως τουλάχιστον Λίρας 5 ἀτομικῶς· ἐπὶ δὲ Καταστημάτων, τὰ συνεισφέροντα ἐτησίως Λίρας 5 τουλάχιστον δι' ἕκαστον Συνεταῖρον ἢ ἔχοντα τὴν Ἑταιρικὴν τοῦ Καταστήματος ὑπογραφὴν. Στεροῦνται τῶν ἄνω δικαιωμάτων οἱ μὴ ὑπογράψαντες τὸν παρόντα Κανονισμόν, οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ οἱ ἀπόντες κατὰ τὴν Συνέλευσιν, ἐκ δὲ τῶν παρευρισκομένων διαθέτει ἕκαστος μόνην τὴν ἑαυτοῦ ψήφον.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον: Οἱ Ἀδελφοί ὀφείλουσι νὰ συνεισφέρωσι πρὸς τὴν συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας συμφῶνως πρὸς τὰ ἄρθρα 4ον καὶ 28ον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅσοι δὲ ἔχουσι δικαίωμα ψήφου νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ νὰ ἐκπληρῶσιν ἀποφασίστως τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν χρεῖ, τὰ ὅποια ἤθελεν ἀναθέσει εἰς αὐτοὺς ἢ Συνέλευσις, ἐκτός ἂν δώσῃσι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν λόγους ἰσχυροὺς, οὓς ἤθελεν αὕτη ἐγκρίνει.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΩΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον: Ὁ Ἱερεὺς ἐκλέγεται ἢ ἀπολύεται μόνον δι' ἀποφάσεως τῶν Ἀδελφῶν ἐν Συνελεύσει, εἰς αὐτοὺς δὲ ὁμοίως ὀφείλουσιν οἱ Ἐπίτροποι νὰ ἀναφέρωνται, ὡσάκις ἤθελε συμπέσει διαφωνία μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἱερέως.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον: Ὁ Ἱερεὺς γνωρίζει ὡς Ἀρχὴν τοὺς Ἐπιτρόπους, καὶ εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν Ἀδελφότητα συνεννοεῖται μετ' αὐτῶν, καὶ ἀκολουθεῖ τὰς ὁδηγίας τῶν. Ἐκκληροῖ μετὰ προσοχῆς καὶ ἀκριβείας τὰ ἐκκλησιαστικά καθήκοντά του, ἐπιβλέπει εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διατήρησιν τῶν σκευῶν αὐτῆς, καὶ καταχωρίζει ἐν ἐπίτηδες βιβλίῳ τὰς γεννήσεις, βαπτίσεις, γάμους, καὶ θανάτους τῶν ἐν Λονδίῳ Ὀρθοδόξων Ὁμογενῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον: Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Βασιλέων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Παλατίου, καθ' ὃν τρόπον μνημονεύονται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει, καὶ τοῦ Βασιλεύοντος Προσώπου ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τελεῖ τὴν θείαν Λειτουργίαν.

A. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν.

B. Κατὰ τὰς ἀκολουθούσους Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς.

Τῆς Χριστοῦ γεννήσεως 25 Δεκεμβρίου.

Τῆς Περιτομῆς. 1 Ἰαννουαρίου(SiC).

Τῶν Θεοφανείων. 6 Ἰαννουαρίου(SiC).

Τῆς Ὑπαπαντῆς. 2 Φεβρουαρίου.

Τοῦ Εὐαγγ.τῆς Θεοτόκου. 25 Μαρτίου.

Τῆς Ἀναλήψεως. Τὴν 40ὴν ἡμ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα.
Τῆς Μεταμορφώσεως. 6 Αὐγούστου.
Τῆς Κοιμῆς. τῆς Θεοτόκου. 15 Αὐγούστου.
Τῶν Γενεθλ. τῆς Θεοτόκου. 8 Σεπτεμβρίου.
Τῆς Ὑψ..τοῦ Τιμ.Σταυροῦ. 14 Σεπτεμβρίου.
Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. 21 Νοεμβρίου.

Γ. Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τοῦ Βασιλεύοντος ἐν Ἑλλάδι.

Αἱ ἐορταὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς ἐπετείου ἐορτῆς τοῦ Βασιλεύοντος ἐν Ἑλλάδι θεωροῦνται καὶ ὡς Ἐθνικαὶ ἐορταί.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν εἰρημένων Ἑορτῶν καὶ Κυριακῶν ἄρχονται τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς πρωΐας.

Δ. Τό τελευταῖον πρό τῆς Χριστοῦ γεννήσεως Ὕψ. Σάββατον.

Τό Σάββατον τοῦ Λαζάρου.

Τὴν Μεγάλην Πέμπτην.

Καὶ τό Μέγα Σάββατον.

Αἱ δὲ ἀκολουθίαι αὐτῶν ἄρχονται τὴν ἐννάτην(σιC) ὥραν τῆς πρωΐας.

Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐορταὶ αἱ συμπίπτουσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐβδομάδος ἀναβάλλονται εἰς τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, καὶ τοῦτο ἀναγγέλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὴν προηγουμένην Κυριακῇ.

Οἱ Ἑσπερινοὶ ὅλων τῶν ἐορτῶν καὶ Κυριακῶν, καθ' ὅς τελεῖται θεία λειτουργία, ὡς καὶ αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι τῆς Μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἥτοι τῶν Ἀποδείπνων κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα, τῶν Χαιρετισμῶν, τοῦ Μεγάλου κανόνος, τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου, τοῦ Νυμφίου, τοῦ Εὐχελαίου, τῶν Παθῶν, καὶ τοῦ Ἐπιταφίου, ἄρχονται τὴν ἕκτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἀπασαὶ αἱ Ἱεροτελεστίαι τελοῦνται κατὰ τό δόγμα, τὴν τάξιν, καὶ τό τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον: Ὁ Ἱερεὺς ἱεουργεῖ καὶ κατ' ἄλλας τοῦ ἔτους ἡμέρας, καὶ ὁσάκις ἤθελε προσκληθῇ ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων. Ἐν περιπτώσει ὅμως γάμων τελεσθουσμένων εἴτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἴτε ἐκτός αὐτῆς, ἢ πάσης ἄλλης Ἱεροτελεστίας ἀπαιτούσης τὴν ὑπηρεσίαν Ἀναγνώστων καὶ Ψαλτῶν προειδοποιεῖ τοὺς Ἐπιτροποὺς καὶ περιμένει τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν. Κατ' οἶκον ὁ Ἱερεὺς ζῇ ἀνεξάρτητος μετὰ τῆς προσηκούσης σεβασμιότητος καὶ ἐκκλησιαστικῆς πρὸς τὴν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ θέσιν ἀξιοπρεπείας. Οἱ ὑπηρεταὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ναῷ γνωρίζουσιν αὐτόν ὡς κύριόν των, ἐκτός δ' αὐτῶν καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἐκκλησίας ἥτοι Διάκονοι, Ἀναγνώσται, Ψάλται, καὶ Νεωκόροι, ἐκτελοῦσιν ἐν καιρῷ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἱερέως.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον: Περί τὴν 15ην Δεκεμβρίου ε.ν. ἐκάστου ἔτους γίνεται ἡ τακτικὴ Συνέλευσις τῶν

Ἀδελφῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας δίδουσι τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ λήγοντος ἔτους, καὶ τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπὶ τοῦ οὐοίου ἀποφαίνεται ἡ Συνέλευσις διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ἐπιόντος, γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων Ἐπιτρόπων, Ἐλεγκτῶν, καὶ Ἐπελεγκτῶν, καὶ συζητοῦνται τὰ προταθέντα ἢ προτεινόμενα ἀντικείμενα συμφώνως τοῖς ἄρθροις, 15φ, 16φ, 17φ, 18φ, 19φ, καὶ 20φ, τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον: Ἐκτακτος Συνέλευσις συγκαλεῖται, ὁσάκις ἤθελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον οἱ Ἐπίτροποι, καὶ ὁσάκις δέκα τουλάχιστον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου Ἀδελφῶν αἰτήσωσιν ἐγγράφως παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τὴν συγκάλεσιν ἐκτάκτου Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον: Πᾶσα πρότασις ἢ τροποποίησις εἰσαγομένη εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ συζητηθῇ δέον νὰ ᾖται κατηρητισμένη ἐγγράφως παρὰ τοῦ προτεινόντος, καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ παρὰ τινος ἄλλου ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου παρόντων Ἀδελφῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ἀφ' ἑαυτῆς. Ἡ ἐπὶ τῶν συζητουμένων ἀποφασίς τῆς Συνελεύσεως, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26ου καὶ 31ου προβλεπομένας περιπτώσεις, ὀρίζεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἥτοι μᾶς πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν βεβαιουμένων ψήφων τῶν παρόντων Ἀδελφῶν, καὶ ἔχει κύρος πλήρες καὶ ἄμεσον. Ἡ ψηφοφορία, ὁσάκις πρόκειται περὶ προσώπων, γίνεται μυστικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον: Εἰς τὰς συζητήσεις ἐν τῇ Συνελεύσει οὐδεὶς τῶν Ἀδελφῶν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἄνευ ἀδείας τοῦ Προεδρεύοντος, οὔτε νὰ ὀμιλήσῃ δις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Μόνον ὁ προτείνας τὸ συζητούμενον, ἀφοῦ ὁ Προεδρεύων ἀποφανθῇ, ὅτι ἐξηγνηθῇ ἡ συζήτησις, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαντήσῃ, μετὰ τὸ ὁποῖον περατοῦται ἡ συζήτησις, καὶ τίθεται παρὰ τοῦ Προεδρεύοντος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, τὸ συζητούμενον εἰς ψηφοφορίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον: Ἡ εἰς τὰς Συνελεύσεις πρόσκλησις γίνεται ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων μίαν ἐβδομάδα τουλάχιστον πρό τῆς ὀριζομένης διὰ Συνέλευσιν ἡμέρας δι' ἐγγράφων προσκλητηρίων δηλοποιούντων τὸν σκοπὸν τῆς Συνελεύσεως, καὶ τὰ συζητηθησόμενα ἐν αὐτῇ, μόνον δὲ εἰς κατεπείγουσας ἀνάγκας δύναται νὰ συγκαλεσθῇ Συνέλευσις διὰ συντομωτέρας προθεσμίας.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον: Προεδρεύει τῆς Συνελεύσεως δικαιωματικῶς ὁ πρεσβύτερος τῶν παρευρισκομένων Ἐπιτρόπων, δὲν δύναται δὲ νὰ συζητηθῇ, ἢ ἀποφασισθῇ τι, ἂν δὲν παρευρίσκωνται δεκαεπτὰ τουλάχιστον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου Ἀδελφῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προεδρεύοντος, ὅτε ἡ Συνέλευσις θεωρεῖται πλήρης. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἀπαρτία, ἡ Συνέλευσις ἀναβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπὶ ἐπτὰ τουλάχιστον ἡμέρας, συνεχόμενων δὲ τῶν Ἀδελφῶν μετὰ τὴν ἀναβολὴν θεωρεῖται πλήρης, ὅσοοδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνελθόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον: Ἡ Συνέλευσις, καὶ πλήρης οὐσα, δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ ἀποφασίς ἐπὶ ἀντικειμένων,

τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις δέν προεδηλώθη διά τῶν καλεσάντων αὐτήν προσκλητηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 20όν: Ὁ Προεδρεύων τῆς Συνελεύσεως δέν λαμβάνει μέρος εἰς τάς συζητήσεις, ἐκτός ἂν ἐγκαταλείψῃ τήν ἔδραν ἐνόσω συζητεῖ, οὔτε ψηφοφορεῖ εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ὅτε ἡ ψήφος του κατακυροῖ τήν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ, ΕΛΕΓΚΤΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΕΛΕΓΚΤΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 21όν: Κατά τήν τακτικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἀδελφῶν ἐκλέγονται διά τὸ πρῶτον ἔτος 3 Ἐπίτροποι, 3 Ἐλεγκταί, καί 3 Ἐπελεγκταί διά σχετικῆς πλειοψηφίας, καί συμφώνως τοῖς ἄρθροις 7ῳ καί 22ῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Κατά τὸ δεύτερον ἔτος ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν Ἐπιτρόπων, Ἐλεγκτῶν καί Ἐπελεγκτῶν εἰς λαχνούς, ἐξ ὧν σύρεται εἷς ἐξ ἐκάστης τῶν τριῶν ὁμάδων, ὁ ἐν αὐτῷ δέ ἐγγεγραμμένος Ἀδελφός μένει Ἐπίτροπος, Ἐλεγκτής, ἢ Ἐπελεγκτής καί διά τὸ δεύτερον ἔτος, καί ἐκλέγονται δύο ἔτεροι Ἀδελφοί, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τριῶν, δι' ἐκάστην ὁμάδα. Κατά δέ τὸ τρίτον καί τὰ ἐπὶ τὰ ἐπὶ ἀποσύρεται αὐτοδικαίως ὁ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη διατελέσας Ἐπίτροπος, Ἐλεγκτής, ἢ Ἐπελεγκτής, καί σύρεται πάλιν διά λαχοῦ ἐκ τῶν δύο ἄλλων Ἀδελφῶν ἐκάστης ὁμάδος τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις θέλει διαμεῖνει καί κατὰ τὸ ἐπὶ ἔτος, ἐκλεγομένων οὕτως ἐνιαυσίως δύο ἄλλων Ἀδελφῶν δι' ἐκάστην ὁμάδα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τριῶν αὐτῆς μελῶν. Ἐν περιπτώσει διαρκούς ἀπουσίας τινὸς τῶν Ἐπιτρόπων, Ἐλεγκτῶν, ἢ Ἐπελεγκτῶν ἀνατίθενται τὰ χρεῖα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μενόντων δύο μελῶν ἐκάστης ὁμάδος εἰς τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα κατὰ τήν τακτικὴν Συνέλευσιν, καί ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, εἰς τὸν δεύτερον, ἢ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφῶν ἐπιλαχόντων, εἰς τὸν διά λαχοῦ συρόμενον ἐξ αὐτῶν. Ἐν ἑλλείψει δ' ἐπιλαχόντων ἔκτακτος Συνέλευσις συγκαλουμένη ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων κατὰ τὰ ἄρθρα 14ον καί 17ον ἐκλέγει τοὺς ἀναπληρωτάς τῶν ἀπόντων Ἐπιτρόπων, Ἐλεγκτῶν, ἢ Ἐπελεγκτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 22όν: Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Ἐπίτροπος δέον, ἐκτός τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7ον προσόντων, νὰ ἔχῃ ἡλικίαν τουλάχιστον 25 ἐτῶν, καί νὰ διέμεινε τ' ὀλιγώτερον δύο ἔτη εἰς Λονδίνον. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ δέ Ἐλεγκτής ἢ Ἐπελεγκτής, ἐκτός τῶν εἰρημένων προσόντων, δέον νὰ ἦναι ἡλικίας 30 ἐτῶν, καί νὰ διέμεινε 5 τουλάχιστον ἔτη εἰς Λονδίνον.

ΑΡΘΡΟΝ 23όν: Οἱ Ἐπίτροποι ἐκτός τῶν καθηκόντων, ἃ ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς διά τῶν ἁρθρῶν 2ου, 5ου, 9ου, 10ου, 12ου, 13ου, 14ου, 17ου, 24ου, 25ου, 26ου, 27ου καί 28ου, τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θέλουσι φροντίζειν νὰ συνάξωσι κατὰ τήν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τὰς συνεισφοράς τῶν Ἀδελφῶν, καί πληρώνωσιν ἐξ αὐτῶν τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἔξοδα τῆς Ἐκκλησίας. Θέλουσι διδοῖν τὸν κατάλογον τῶν συνεισφορῶν τῶν Ἀδελφῶν εἰς τοὺς Ἐλεγκτάς πρὸς ἐπιθεώρησιν, θέλουσι κρατεῖν διά τοῦ

Γραμματέως τῆς Ἐκκλησίας τὸ Βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῶν Συνελεύσεων, θέλουσι φροντίζειν περὶ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐπρεπείας τοῦ Ναοῦ, τοῦ Κοιμητηρίου τῆς Κοινότητος, καί τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτῶν. Θέλουσι κρατεῖν τακτικὸν κατάλογον τῶν Ἱερῶν Ἀμφίων καὶ λοιπῶν τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἐκινητῶν, καὶ πάσης ἄλλης περιουσίας κινήτης ἢ ἀκινήτου τῆς Ἐκκλησίας, καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ καταλόγου θέλουσι τὰ παραλαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν πρὶν Ἐπιτρόπων, καί τὰ παραδίδει πρὸς τοὺς διαδόχους τῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 24όν: Οἱ Ἐπίτροποι ὀφείλουσι νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς τὴν πρώτην Συνέλευσιν τῶν Ἀδελφῶν τὰ γενόμενα δῶρα, ἀφιέρωματα καὶ προικοδοτήσεις παρὰ παντός εὐλαβοῦς χριστιανοῦ, αὕτη δέ θέλει ἀποφασίζειν τὰ εἰκότα περὶ ἀπονομῆς εὐχαριστήσεων πρὸς τοὺς δωρητάς καί μνημονεύσεως τῶν ὀνομάτων αὐτῶν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 25όν: Οἱ Ἐπίτροποι ὀφείλουσι νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐγγραφὴν συνεισφορῶν πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν Λονδίῳ ὀρθοδόξους ὁμογενεῖς, νὰ δίδωσιν εἰς ἕκαστον, ἅμα γνωσθῇ ἡ ἀποκατάστασις αὐτοῦ εἰς Λονδίνον, ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καί νὰ αἰτῶσι τὴν εἰς αὐτόν προσυπογραφὴν παντός ὀρθοδόξου ὁμογενοῦς ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν δικαιωμάτων Ἀδελφοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 26όν: Οἱ Ἐπίτροποι δέν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν κατὰ τὸν προϋπολογισμόν ὑπὸ τῆς τακτικῆς Συνελεύσεως ὀρισθεῖσαν ἐτήσιον δαπάνην ἄνω τῶν Λιρῶν ἑκατόν, παρουσιαζομένης δέ ἀνάγκης προκαλοῦσης ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ τούτου συγκαλοῦσιν ἔκτακτον Συνέλευσιν πρὸς ἐπιψήφισιν τῆς προσθέτου δαπάνης, ἥτις διὰ νὰ ἔχῃ κύρος δέον, ἵνα ἡ ψηφίσασα αὐτήν πλειοψηφία τῶν παρευρισκομένων ἀποτελεῖται ἐξ Ἀδελφῶν συνεισφερόντων ὁμοῦ τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς ἐτήσιου τακτικῆς δαπάνης τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 27όν: Οἱ Ἐπίτροποι, ὡς Ἀρχὴ τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν Ἐκκλησίαν, διορίζουσιν ἢ ἀπολύουσιν τὸν Γραμματέα, τοὺς Ἀναγνώστας, τοὺς Ψάλτας, καί τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ Ἱερέως ὅμως, ὁσάκις κατὰ τὸ 9ον ἄρθρον ἀποφασίσωσιν οἱ Ἀδελφοί ἐν Συνελεύσει νὰ προσκαλέσωσιν ἄλλον, οἱ Ἐπίτροποι θέλουσιν ἐνεργεῖν τὰς ἀπαιτουμένας συμφωνίας μετὰ τοῦ νέου Ἱερέως ἀκολουθοῦντες τὰς ἐπὶ τούτου ὁδηγίας τῶν Ἀδελφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 28όν: Οἱ Ἐλεγκταί, ἀφοῦ λάβωσι παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τὸν κατάλογον τῶν συνεισφορῶν τῶν Ἀδελφῶν, θέλουσιν ὀρίζειν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ τῆς Συνελεύσεως ὀρισθεῖσαν ἐτήσιον δαπάνην, συνεισφορὰν πρόσθετον, ὁποῖαν ἤθελον ἐγκρίνει, ἐπιβλητέαν ἐπὶ τῶν Ἀδελφῶν, ὅσοι δέν συνεισέφερον ἀναλόγως τῆς θέσεώς των, ὁσάκις δέ τὰ συλλεχθέντα χρήματα δέν ἤθελον ἐπαρκέσει, συνεισφορὰν ἔκτακτον ἐφ' ὧν τῶν Ἀδελφῶν. Διὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς προσθέτου καθὼς

καί τῆς ἐκτάκτου συνεισφορᾶς δύναται νά ληφθῇ παρὰ τῶν Ἑλεγκτῶν ὡς θάσις ἡ χρηματική πρό πάντων καί κτηματική περιουσία ἐκάστου Ἀδελφοῦ, καθὼς καί ὁ ἀριθμός τῶν ἐκκλησιαζομένων προσώπων ἐκάστης Οἰκογενείας ἢ Καταστήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον: Οἱ Ἑπελεγκταὶ θέλουσιν ἐξελέγχει τὰς συνεισφοράς τῶν Ἑλεγκτῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καί χρόνον, ὅπως οἱ Ἑλεγκταὶ τὰς τῶν ἄλλων Ἀδελφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 30όν: Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτρόπων, Ἑλεγκτῶν, καί Ἑπελεγκτῶν ὀρίζονται διὰ πλειοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον: Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν εὐθυκρισίαν καί τὸ φιλότιμον τῶν Ἀδελφῶν ἀναθεώρησις δέ αὐτοῦ ἐπιτρέπεται, ὅταν τὸ τρίτον τουλάχιστον τῶν ἐκ τῶν ἐπιζώντων καί ὑπογραψάντων αὐτόν, τουλάχιστον πρὸ δύο ἐτῶν, καί ἔχόντων δικαίωμα ψήφου Ἀδελφῶν αἰτήσωσιν αὐτὴν ἐγγράφως παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες συγκαλοῦσι τότε τοὺς Ἀδελφοὺς εἰς ἐπίτηδες Συνέλευσιν, ἥτις ἀποφασίζει περὶ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ διὰ πλειοψηφίας τουλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν παρευρισκομένων Ἀδελφῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.

Παράρτημα 1ον (Appendix I.) : The Plot of Ground agreed to be purchased by the Greek Community* as a site on which to build the new Greek Church is of the following dimensions:-On the north side, 146 feet; on the south side, 110 feet; on the east side, 126 feet; and on the west side, 124 feet; and consists of an area of about 16,000 square feet. It is situated at the left corner formed by the new road hereinafter referred to and Moscow Road in the Parish of Paddington, and is bounded on the east by a new road leading from Moscow Road to Princes Square, on the south by Moscow Road, on the west by the houses of Moscow Road, and on the north by the houses of Princes Square. * By the term "Community" must be understood, wherever it occurs, the Greek word Ἀδελφότης.

Παράρτημα 2ον (Appendix II.): The money required for the purchase of the Ground Plot, together with the house standing upon it, also for the erection of the Church, was raised from the Greek Orthodox Community in London by voluntary contributions, as appears in detail from the books of the Church. The ground and the house were the property of Lady Jessalina Smith, in virtue of a sublease from the leaseholders of the ground, Mr. Henry John Bartley's trustees. The Greek Community, on the payment of £6000 to Lady Smith, obtained from her a surrender of all her rights to the leaseholders of the ground. The leaseholders then granted an underlease of the ground to three representatives of the Greek Community for 76 3/4 years, less 5 days, from Sept. 29, 1875, at the yearly rent of £142 up to Sept. 29, 1896, and from that date up to March 25, 1897, £71, and £150 from March 25, 1897, till March 25, 1952. The Greek Community will, on payment of the sum of £2000 (Two thousand pounds), and interest, to the trustees of Mrs. Fanny Kidd's will (Mr. A. P.

Pickering and Mr. H.S. Styan), acquire the reversion of the fee simple, thus putting the Greek Community in possession of the freehold of the land on which the Church is built. The leaseholders (trustees of Mr. H.J. Bartley's will) were directed by the will not to sell the leasehold interest in the property, but were empowered to lease it. They therefore granted an underlease for the whole term, under which they held the property from the freeholders, except the last five days. The leases under which Mr. Bartley's trustees hold the property from the freeholders, and by virtue of which they have granted the underlease to the Greek Community, are dated March 24, 1814, and Feb. 22, 1856. By the former the property purchased by the Greek Community (with other property not purchased by the Greek Community), is vested in such trustees for 83 1/4 years, from March 25, 1814, at a ground-rent of £37.10s. per annum. By the lease dated Feb. 22, 1856, the property (with other property not purchased by the Greek Community) is vested in Mr. Bartley's trustees for 99 years, from June 24, 1853, at a ground-rent of £15. By an agreement entered into by the freeholders, the leaseholders, and the Greek Community, a deed is to be executed apportioning the rents reserved by the above leases, thereby exonerating (amongst other property) the property purchased by the Greek Community) from the whole rent reserved by the lease of March 24, 1814, and thereby charging £10, part of the rent reserved by the lease of Feb. 22, 1856, on the property purchased by the Greek Community, and the residue of the rent on other property comprised in the lease. By this arrangement the Greek Community will become entitled, as the freeholders of the property, to receive £10 a year, part of the rent reserved by the lease of Feb. 22, 1856.

Παράρτημα 3ον (Appendix III.): The documents relating to the purchase of this property, which have until now (May 8, 1879) been drawn up, are as follows:-

(1). Agreement, dated Oct. 13, 1875, by Lady Jessalina Smith for the surrender to the lease-holders of a sublease of the land in the Moscow Road. (2). Agreement, dated Dec. 6, 1875, for lease of land in the Moscow Road. (3). Lease, dated May 1, 1876, of same from Mr. H. J. Bartley's trustees for 76 3/4 years, less five days from Sept. 29, 1875, before referred to. (4). Agreement, dated Dec. 6, 1875, by Mr. R. Schneider and others (trustees of Mrs. Fanny Kidd) for the sale of the freehold of the land in the Moscow Road, subject to the two leases of March 24, 1814, and Feb. 22, 1856. Mr. Schneider died July 6, 1876. These four documents are deposited with Messrs. Freshfield and Williams. The same and any others which hereafter may be drawn up will remain in the possession of the solicitors of the Greek Community, and will be at the disposition of the trustees of the Church appointed by them, unless any assembly of the Community should resolve otherwise.

Ψηφισθεὶς παρὰ τῶν Ἀδελφῶν κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 9 Μαρτίου 1879 ἐν Λονδίῳ. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τῶν Κυρίων CLAYTON AND Co., 17 BOUVERIE STREET, FLEET STREET, 1879

(συνεχίζεται)

ADDRESS

OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA & GREAT BRITAIN ON THE OCCASION OF THE CELEBRATION OF THE DIVINE LITURGY

In Portsmouth's Anglican Cathedral, on Saturday, 13th May 2000.

Your Lordship, Reverend Fathers, Dear Brothers and Sisters in the Risen Lord,

A few days ago, we joyfully chanted the words *"It is the day of Resurrection, O peoples, let us be glorious in splendour. Pascha of the Lord! Pascha! For Christ our God has passed us from death to life and from earth to heaven, as we sing the triumphant hymn"*; and in our Paschal worship we continue to sing these words rejoicing that the saving and joyful day of the Resurrection of the Lord has again dawned on us and that the Church *"shines upon the world the sublime sufferings as a light of salvation"*. The Faithful are invited to praise the Triune God Who has granted us the grace of such great and inalienable joy *"and that joy of ours no one can take from us"*. *"For Christ of His goodness draws near to His sufferings"*; He Who *"created the world from nothing and holds all things in His grasp, consents to be hung upon the Tree that He may save mankind"*.

At this festal time, Christians throughout the world are again invited to respect and repeat the words of the poet, who instructs us: *"With torches in our hands, let us draw near to Christ, Who comes forth from the tomb as a bridegroom and with the festal ranks of angels let us celebrate God's saving Pascha"*.

For this reason, these days are unique, they are never to be repeated; and they remain essential for the progress, peace, renewal and the future of the human race. Christians, from the time of the Holy Apostles, Martyrs and Confessors, have never ceased to confess their faith in the Resurrection of Christ from the dead. Because this Event is the *"living water"*, the *"new drink"*, which gushed out of the Life-giving Tomb of Christ on the night of the Resurrection. The Hymnwriter of the Church invites us all to take part and enjoy existentially and mystically this sacred celebration: Our own Pascha forms a passing over from earth to heaven, from death to immortality, from fall to resurrection. Moreover, St. John Chrysostom reminds us: *"The Pascha celebrated by us is the reason for the salvation of all mankind, beginning with the first-created man who is saved and given life in all"*. Christ, risen from the dead, is the joy and the hope of the world.

Christianity is distinguished by its sacred insistence on the truth of the Divine. Revelation, which was made known to the world in the person of Christ, Who is *"the bread which came down from heaven"*, but Who remains the most important event in human history, to Whom the Faithful of all ages and conditions look with sacred expectation and confidence, from age to age.

The reality of the sacrifice and the Resurrection of Christ is the beginning of a new era, it is the completion and the fulfilment of the eternal plans of God which have been revealed from the time that Christ died and rose again. For this reason, we gratefully sing: *"We feast death's slaughter,*

the overthrow of Hades, the first fruit of a new, eternal life, and leaping with joy we hymn the cause, God of our fathers, the only blessed and supremely glorious".

St. John Chrysostom, filled with joy and happiness, enraptured with enthusiasm and gratitude to Christ, exclaims: *"O this mystical gift; O this spiritual feast; O divine Pascha, that goes from heaven as far as earth, and ascends again from earth to heaven; O new festival of all things, cosmic celebration; O joy, honour, nourishment and delight of the universe, through which shadowy death has been destroyed, while life has been unfurled for all; heaven's gates were opened, and God appeared as man and man ascended as God, through Whom the gates of Hell and its adamantine locks were broken. And the people below rose from the dead, bringing good tidings to the multitudes on high"*.

Our worship at this Paschal Season is filled with rejoicing and thanksgiving to the Risen Lord Who conquered the powers of death when He *"slew Hell with the lightning flash of (His) Godhead"*, despoiling Hell and emerging unscathed. Christ *"has shown himself a stranger to corruption"*; and this was confirmed to the Myrrh-bearing women when, early on the first Easter Day, they approached the Tomb. There, an angel comfortingly told them that they had no need to be afraid and then emphatically proclaimed the Good News: *He is not here. He has risen, as He told you*. In our worship on Easter night, we approach the Tomb and, in recognition of this truth, we receive the Light that comes forth from it as we chant *"Come, receive light from the unwaning light and glorify Christ Who is risen from the dead"*. The church is filled with light, the New Light of the Resurrection, proclaiming to the world that Christ is risen and that, through His Resurrection, our darkness has been changed into light, our death has become life., our midnight has become dawn, a dawn of victory.

This is the meaning and significance of Easter that is encapsulated in the words of the Easter Hymn: *Christ has risen from the dead, by death He has trampled on death and to those in the graves given life*, and it is this that the painter of the icon traditionally associated with Easter namely the Descent into Hades (or the Harrowing of Hell) - tries to portray in his depiction of this cosmic event. Here is the true message of Christianity - our last and greatest enemy has been defeated and we rejoice in the victory of Christ, a victory in which we all share since, in the words of our Lord: *"Because I live, you also will live"*. As Scripture reminds us and as St. John Chrysostom repeats: *"Where, Death, is your sting? Where, Hell, is your victory? ... Christ has risen, and life has found freedom. Christ has risen, and there is no corpse in the grave. For Christ, being risen from the dead, has become the first fruits of those who sleep."*

To Him be glory and dominion unto ages of ages. Amen.

THE VISIT OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS TO IRELAND

20th - 23rd May 2000

In the context of the celebration entitled "ICON 2000", organised by the Association of Irish Iconographers as a contribution to the celebration of the Year 2000 Jubilee, Archbishop Gregorios visited the Republic of Ireland from 20th to 23rd May.

His Eminence was warmly welcomed at Dublin Airport by the Cyprus Ambassador (Dr. Nikolaos Aemiliou) and the Chairman of the Archdiocese's Community in Dublin (Mr. Dimitrios Kotsonouris). From there, he went to the Ambassador's elegant residence in Ballsbridge, a quiet and leafy suburb of the Irish capital, where he was entertained to supper and spent the night.

On Sunday morning, His Eminence celebrated the Divine Liturgy in the church of the Annunciation of the Mother of God near the city centre. Afterwards, he was able to greet the large congregation, the international composition of which was emphasised by the fact that six languages [Greek, English, Irish, Romanian, Arabic and Slavonic] had been used during the worship. The church is situated in Arbour Hill, near Phoenix Park (wherein the residence of the President of the Irish Republic), with the Collins Barracks (where the leaders of the 1916 Easter Rising are buried), the River Liffey, the world-famous Guinness Brewery and the Four Courts being not far distant.

Returning to the Ambassador's residence afterwards, he had the opportunity to meet the newly-appointed Hellenic Ambassador (Mr. Vassilios Pispinis) and his wife. In continuation, he was entertained to lunch by the Cyprus Ambassador and his wife Polydora, together with their young son, Aemilios.

In the afternoon (and accompanied by the Cyprus Ambassador), he travelled to Galway in the west of Ireland. This fascinating city is beautifully situated on the north side of the Bay of Galway (which gives onto the Atlantic Ocean but from which it is shielded by the Aran Islands) and is today one of Ireland's principal cities. It has an impressive maritime history that in the past included strong links with Spain; and, indeed, tradition avers how it was Christopher Columbus' last port of call before he set sail for the New World and that, before doing so, he heard Mass in St. Nicholas' collegiate church. Throughout his stay in Galway, the Archbishop was the guest of the city's Roman Catholic Bishop, the Most Revd. Dr. James McLoughlin (himself Galway-born).

In the evening, His Eminence attended a gathering organised in connection with ICON 2000 at the Ardilaun House Hotel, Conference Centre and Leisure Club, which he addressed on the Meaning and Significance of Icons [the text of this address is printed elsewhere in *The Orthodox Herald*]. Present were the Roman Catholic Bishops of Galway and Clonfert (the latter, the Most Revd. Dr. John Kirby, being Chairman of Trócaire, the Irish Roman Catholic Church's world development agency set up in 1973 to express concern for the needs and problems of the peoples of developing nations), the Church of Ireland Bishop of Tuam (the Rt. Revd. Dr. Richard Henderson), the mitred abbot of Roscrea and other representatives of religious orders, the Lord Mayor of Galway, the Ambassadors of Cyprus and Russia, local leaders of business and industry and others. The address was followed by a fund-raising meal (part of the proceeds of which will be donated to the Orthodox Church in Dublin) and by a performance of the dancing and music that is characteristic of this particular part of Ireland - including a magnificent display of traditional Irish dancing by award-winning young dancers.

The following day (22nd May), the Archbishop visited the Roman Catholic church of Christ the King in Salthills (a suburb of Galway) and was then taken by Bishop McLoughlin to see some of the beauty-spots in the Connemara Mountains - including Lough Na Fooley and the idyllically-situated Kylemore Abbey (a nineteenth

century "fantasy castle", which is today both a Benedictine convent and an international girls' school) which overlooks Lough Tougher and whose extensive grounds are famous for the variety and number of their trees.

On their return to Galway, the Bishop hosted a luncheon at which local religious leaders had the opportunity to meet His Eminence. Present were the Roman Catholic Bishop of Clonfert, the Church of Ireland Bishop of Tuam, the Church of Ireland rector of St. Nicholas' collegiate church in Galway and his wife (a member of the Ukrainian Orthodox Church), and the local Presbyterian Minister (representing the Moderator of the Presbyterian Church of Ireland) and his wife.

Later, His Eminence took part in a special service in Galway Cathedral, held to inaugurate the ICON 2000 exhibition. In the nave there, eighty-eight icons painted during the last fifty years (most of them in the 1990s) had been displayed on specially-designed triptychs. Two of them - those of the Annunciation of the Mother of God by the Pachomaei Brotherhood of the Holy Mountain (1965) and of St. John the Baptist by Rallis Kopsidis and G. Hochlidalis (1968) - had been loaned from the chapel of the Archdiocese in London; while others, including that of the Entry of the Mother of God into the Temple, came from the church in Dublin. Some of the icons were inspired by Byzantine originals, while others depicted Irish and other saints in accordance with Byzantine iconographical principles. Among the latter, those of St. Brendan (by Eva Vlavianos) and St. Kevin (by Sister Aloysius McVeigh) were of particular beauty and interest.

Participating in the service, in addition to His Eminence and the Roman Catholic Bishop of Galway, were the Church of Ireland Bishop of Tuam, the President of the Methodist Church in Ireland, and the representative of the Moderator of the Presbyterian Church of Ireland. The Homily was given by the Revd. Dr. Ireneu Craciun, priest of the Orthodox parish in Dublin. During the ceremony, His Eminence censed a number of icons that had been placed within the Sanctuary and, in continuation, read a prayer (taken from the *Euchologion*) relating to the blessing of icons. The singing was led by members of the Roman Catholic and Church of Ireland choirs in the city and music was also provided by the Cathedral's organ and by Uileann pipes. Also present at the service were the Lord Mayor and members of the City Council - all in their official robes - as well as the Russian Ambassador and his wife. In addition, a large number of clergy of various denominations were robed and were seated in the Sanctuary. Despite the inclement weather, about 500 people attended the inauguration. During the service, the Byzantine flag depicting a double-headed eagle flew outside the Cathedral's entrance.

The exhibition, which lasted for a week, was given considerable publicity in both the civil and religious press; and it has been estimated that it was visited by about 10,000 people. The greater part of the exhibits was subsequently transferred to Derry [Londonderry] in Northern Ireland to be the focus of a 'Tridium of Prayer with Icons' in the Roman Catholic Cathedral of St. Eugene there.

The Archbishop returned to Dublin the following morning, visiting Kinnegad in Co. Westmeath on the way. He was bid farewell at the airport by the Chairman of the local Orthodox Community.

Returning to London, His Eminence wrote to express his gratitude to Bishop McLoughlin for the "apostolic ethos" and generosity of his hospitality and to say how much he had enjoyed his visit to the area of Galway. In addition, he wrote to the exhibition's promoter, Mr. Steve Higgins, to congratulate him and his colleagues on the success of the celebration and to thank them for all that they had done to make his own visit so successful.

ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA & GREAT BRITAIN

AT THE ARDILAUN HOUSE HOTEL CONFERENCE CENTRE & LEISURE CLUB IN GALWAY
ON SUNDAY 21st MAY 2000 ON THE OCCASION OF THE HOSPITALITY EVENING
Held in connection with the exhibition 'ICON 2000'

Dear Brothers in Christ, Your Excellencies, My Lord Mayor, Honoured Guests, Ladies and Gentlemen, Brothers and Sisters.

I greet you all with the Orthodox Paschal greeting of "Christ is Risen!" thereby joyously reaffirming our common faith that the Lord is indeed risen [Luke 24, 34].

I am truly delighted to be with you this evening to celebrate tomorrow's official inauguration of the Exhibition entitled "ICON 2000". On entering the Cathedral, where the exhibition is to be held, I noticed that high above our heads, in the dome, are inscribed the words of the angelic hymn: "Glory to God in the highest, and on earth peace, good will among men" [Luke 2,14]. These are words on which Christians of all traditions have reflected and meditated over the centuries; and it is appropriate that we remember them at this time when Mankind is commemorating the 2000th anniversary of Christ's birth in Bethlehem of Judea. Different and varied ways have been chosen to celebrate this sacred anniversary; and that selected by the Association of Irish Iconographers has been to organise this display of their work.

However, please do not think of it as simply being an art exhibition - although some may consider it as such. It is a statement of spirituality since a true icon, through its very existence, affirms "the possibility of the expression through a material medium of the divine realities"¹. In the seventh century, Leontius of Neapolis wrote that: "We Christians, by bodily kissing an icon of Christ, or of an apostle or martyr, are in spirit kissing Christ Himself or His Martyr"²;

and he likens icons to "opened books to remind us of God"³ and, we might add, of His wondrous work of Creation. A century later, St. John of Damascus carefully distinguished between "the relative honour or veneration shown to material symbols, and the worship due to God alone"⁴, while at the same time arguing that "now that God has appeared in the flesh and lived among men, I make an image of the God Who can be seen"⁵.

It is Vladimir Lossky who reminds us that icons "express things in themselves invisible, and render them really present, visible and active. An icon or a cross does not exist simply to direct our imagination during our prayers. It is a material centre in which there reposes an energy, a divine force, which unites itself to human art"⁶. The icon can therefore be seen as a theological statement affirming the truth of the Incarnation, whereby everything has become open to sanctification and matter itself has become a channel of the grace of the Holy Spirit. Consequently, this art has been referred to as "theocentric"⁷, and, indeed, iconography is an art which opens a new horizon for humanity in that the Faithful - like Moses and all mystics that have come after him - can see and envision the unseen.

The Fathers of the Seventh Oecumenical Council, held in Nicaea in 787, summed up the place of Icons in the life of the Church in the following words: "We therefore, proceeding as it were along a royal road and following the God-revealing teaching of the saints, our Fathers, and the tradition of the Universal Church ... with all circumspection and care do decree: that, like the image of the glorious and live-giving Cross, there shall be placed in the Holy Churches of God, on the sacred vessels and vestments, on walls and on wood, in houses and along the roads, glorious and holy icons, painted in colours and made from mosaic and out of other substance expedient to this matter - icons of the Lord Jesus Christ - and ... of the Mother of God ... and of all saints and holy men"⁸.

Thus, in addition to the portrayal of the 'Word made flesh' [John 1,14], the Church depicts the Saints, the Friends of Christ who have carried out His commands [cf. John 1,14] and who (like St. Paul) bear His marks in their lives and bodies [cf. Gal. 6,17], and especially she who was His Mother, the All-Holy Virgin, whom Greek-speaking people call the Theotokos (the 'God-bearer'). When speaking of an icon of the Mother of God in the Great Church of Christ, St. Photius, Patriarch of Constantinople declared that "the representation of the Virgin's form (cheers) us, inviting us to draw not from a bowl of wine, but from a fair spectacle, by which the rational part of our soul, being watered through our bodily eyes, and given eyesight in its growth towards the divine love of Orthodoxy, puts forth in the way of fruit the most exact vision of truth"⁹. The icon therefore helps us to grow and develop in faith and sanctity.

The hymnographer of the Church, praising the Restoration of Icons, writes: "Depicting Your divine form in icons, O Christ, we openly proclaim Your Nativity, Your ineffable miracles and Your voluntary Crucifixion"¹⁰; and stresses the Orthodox teaching that: "The honour and veneration that we show to the icon we ascribe to the prototype it represents, following the teaching of the saints inspired by God"¹¹.

However, we must not forget that, in the Orthodox tradition, the painting or, more correctly, the 'writing' of an icon is undertaken with prayer and fasting, with the use of materials that have been blessed and sanctified. It is therefore the outcome of ascetic exercises and practices and of the spiritual life. We can therefore say that - in a way that is both divine and human - icons assert the Incarnation and remind us of the Friends of God; and that, in addition, they also declare the beauty of creation and its sanctity, since it is God Who is its Creator and it is He Who inspires iconographers in the spiritual expression of their talents.

The humility of the earlier icon painters was such that they chose anonymity when producing their work. Others wrote simply that it was by the hand of one who was known to God.

Tradition records only a few of their names. Indeed, sanctity is still to be found among icon painters, such as in the case of Fotis Kontoglou (1896-1965) (who also produced works of a secular nature), and examples of his religious painting in the forms of both icons and murals are to be found in churches and monasteries in Europe and the Americas, as well as in a few private collections. Kontoglou left a number of pupils (some of whom have become better known in the world of secular art) and an icon by one of them - Rallis Kopsidis - is included in the exhibition. Through them, many artists have come to look at Orthodox iconography in a different light - as an expression of spirituality and not simply of artistic talent and ability.

Exhibitions such as this also contribute to this understanding, and we must remember that its stated purpose is to bring "the beauty, artistry and revelance of sacred Icons to the wider community". However, in this particular case the phrase 'in a spirit of ecumenical dialogue' has been added to it. The expression of Faith through icons can lead to a better and a deeper understanding not simply of Orthodoxy but of the very essence of Christian teaching. Iconography is therefore of considerable significance and is one of the ways in which it is possible to overcome the prejudices and misunderstandings of the past centuries and, indeed, build bridges of reconciliation between separated brethren. The re-awakening of interest in iconography as a vehicle to express the spiritual, theological and dogmatic truths of Christianity can therefore have only one result - and that an extremely positive and fruitful one - namely, the even closer coming together of brothers and sisters who have known the estrangement of centuries but who now are pilgrims progressing along a common path to Him Who has declared "I am Alpha and Omega, the beginning and the ending, which is, and was, and which is to come" [Rev. 1,8]. He it was who instructed St. John to write to the angel, the bishop, of the Apostolic Church of Thyateira, in the words: "Hold fast to that which you have" [Rev. 2,25]. Part of this tradition is that which affirms the Incarnation of the Word and Son of God, our Lord Jesus Christ, through the medium of Christian Iconography.

I think that it is worth mentioning that this Exhibition is being held in the "warm and welcoming atmosphere"¹² of a building dedicated to two saints who are much-beloved in the Orthodox world:- the All-Holy Mother of God and St. Nicholas, Bishop of Myra. Mary, the Virgin of Nazareth, is deeply venerated and loved by both Orthodox Christians and Roman Catholics, while Protestants are positively re-evaluating the importance and significance of her role in the salvation of humanity. St. Nicholas, also beloved by Christians of East and West, has already become a bridge between us since in the crypt of the Saint's Basilica in Bari a chapel has been given over for Orthodox use and, significantly, this adjoins the chapel in which his relics are to be found today. Here in Galway, the great Collegiate Church near to the Cathedral reminds us of this city's devotion to the saint. As is well-known, both the Mother of God and St. Nicholas are the subjects of a rich iconography.

In closing, I should like to thank you all for being here this evening. In particular, I should like to say a special word of

thanks to those who have shown their confidence in the purpose of this Exhibition and have been kind enough to sponsor it or to lend icons. It is true to say that, without the support of the local corporate sector, this Exhibition could not have gone ahead and I look forward to personally meeting and thanking as many of you as possible. I should also like to express my gratitude to my Brother-in-Christ, Bishop James, for his dual hospitality - in that not only is he allowing the Exhibition to be held in his cathedral, but also he has generously invited me to be his guest during my stay here in Galway. However, it goes without saying that there are a number of people without whom this exhibition would never have been realised. And here I should like to say an especial word of thanks to Eva Vlavianos who has been the guiding spirit and inspiration that has led to the work we shall see; to Sister Paula Kiersey who "sparked into life" the interest in icons that led to the formation of the Association of Iconographers of Ireland and of whose dream of an indigenous Irish icon was commended as reflecting "a healthy vision of what iconography is - an expression of living and vibrant faith"¹³; to Fearghal O'Farrell as the Chairperson of the Association and to the extremely hard-working members of the Committee of ICON 2000; and last but by no means least to Steve Higgins and all the iconographers who have contributed to this amazing outpouring of inspiration and talent which truly gives "Glory to God in the highest" and, by expressing the truth of the Christian message, contributes to "peace on earth (and) good will among men" [Luke 2, 14].

May Christ Who rose from the dead on the first Easter Day, by the prayers of His All-Holy Mother, St. Nicholas, Ss. Patrick and Brigid (the 'Pillars of Ireland'), St. Colman and all the saints who have shone forth in this Island, bless you all together with your families, and keep you in health and prosperity. Amen.

NOTES

1. Vladimir Lossky: *The Mystical Theology of the Eastern Church*. (London, 1957) p.10.
2. Alexander Schmemmann: *The Historical Road of Eastern Orthodoxy*. (New York, 1963) p. 203.
3. Timothy Ware (now Bishop Kallistos of Diokleia): *The Orthodox Church*. (Harmondsworth, 1963) p.40.
4. Ware (op. cit.): p.40.
5. Ware (op. cit.): p.41.
6. Lossky (op. cit.): p.189.
7. Isidoros Kakoulis: *Ceremony and Faith: Byzantine Art and the Divine Liturgy* [in: *Ceremony and Faith: Byzantine Art and the Divine Liturgy*. (Athens, 1999 - in Greek & English) p.17.]
8. quoted in Schmemmann (op. cit.): pp.207-8.
9. Homily XVII: *The Image of the Virgin* [in: Cyril Mango: *The Homilies of Photius, Patriarch of Constantinople*. (Cambridge, Mass., 1958) p.290.]
10. *Cathisma from the Matins of the Sunday of Orthodoxy*.
11. *from Canticle VIII of the Matins of the Sunday of Orthodoxy*.
12. Peter Galloway: *The Cathedrals of Ireland*. (Belfast, 1992) p.113.
13. in brochure to ICON 2000.

ORDINATIONS

DEACON NICETAS LANTSBERY

On Sunday, 27th May 2000, His Eminence the Archbishop ordained Constantine (Colin) Lantsbery to the Diaconate during the course of the Divine Liturgy celebrated in the church of Ss. Demetrius & Nicetas in Plymouth. Before the ordination, Mr. Lantsbery (who was to receive the name of Nicetas during the ceremony) addressed the Archbishop as follows:

"Your Eminence

*T*oday we are reminded of the need we have for those things which sustain our bodies but also of something of far greater value and far greater promise than those. The woman of Samaria knew her need of water and so was drawing at the well, deep and dark, when Christ our God approached her and asked that she might give him a drink.

Very soon in their conversation the woman came to realize that she was in the presence of one who could be the Christ and, like the fishermen and others, she left her chattels and went to tell her friends and acquaintances in Sychar what she had seen and heard and many, we are told, from that city believed in him, first because of the woman's testimony but later because of the words they heard Christ himself speak. The deep void gave way to the intimately present Christ, the dark to the Light of Light, the temporary life-sustaining benefits of water from a well to a gift from the author and source of life - a living spring welling up inside a man to eternal life.

Your Eminence, our Holy Orthodox Church bears true and faithful witness to those words and is the Christ present source of those same blessings. She has, from apostolic times as we hear in today's Apostolos, from Phoenicia, Cyprus and Antioch where they were first called Christians, in many place under severe hardship and persecution, laboured for and defended the truths which are enshrined in our Holy Tradition and constantly proclaimed in our Creed, our Liturgies and our fraternal endeavours.

I recognise that ordination places upon me a grave responsibility to follow diligently in the foot-steps of those without whose witness we would not be here today and in constant obedience to Your Eminence and all other under whose authority I may be placed; and with proper pastoral affection for those of any community in which I may serve.

Eminence, I thank you for placing your trust in me by ordaining me to the Holy Diaconate. I hope and pray that I shall always prove worthy of that trust. If I may, I should also like to thank those who cannot all be named today but who have been over many years both an example and a source of encouragement.

I am pleased that Father Pancratios and Presbytera Anna, godparents in Orthodoxy to my wife and me, have made the long journey to be here. This community especially, but others too, have made us feel welcome and at home and for this we are most grateful. Father Gregory-Palamas and Presbytera Elizabeth have, since our arrival in the area, been beyond praise for their hospitality, their understanding of the difficulties faced by those coming to Orthodoxy in later life, and in quietly helping us grow more deeply in our understanding and living the Orthodox Way. I would, among those who are kept in Memory Eternal, mention just two, for their quiet dignity and uncritical encouragement over the past six years - our past president, Mr. Efstathios Hajiannis and, psaltis and Mr. Nicholas Heracleous - both of whose love for Orthodoxy has been a guiding inspiration. And, finally, to my wife Mary, and our children Catherine and James who have unfailingly supported me in all that I have done and who

have my fondest thanks.

And thanksgiving to the author of life Himself, the One True God - Father, Son and Holy Spirit - from whom we draw the life giving water that wells up within us to eternal life."

PRESBYTER JOHN NANKIVELL

On Sunday, 4th June, His Eminence ordained Deacon John Nankivell to the Priesthood during the course of the Divine Liturgy celebrated in the church of the 318 Holy Fathers of Nicaea and St John the Baptist in Sutton (Shrewsbury). Before the ordination, Deacon John addressed the Archbishop as follows:

*I*would like to say a few words of thanks to some of my many teachers and guides. My loving parents brought up their family in Shropshire. The abundant natural life of this most beautiful of counties nourished me daily: 'O Lord, how excellent are thy works, in wisdom has thou made them all'. My sisters rubbed off some of the rough corners and, in a sermon in Malins Lee church on the feast of Pentecost 40 years ago, my brother Christopher taught me about the reality of The Holy Spirit, 'Ο πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, 'everywhere present and filling all things'.

Eric Heaton introduced me to the study of the Scriptures and encouraged me to study in Greece. Here my most important teachers were the simple people of the villages, whose natural devotion, deep love of the Holy Tradition and abundant generosity opened my heart in a new way to the reality and simplicity of the Gospel. The γιαιιάδες, the grannies, who sang the whole of the service of the Passion, the 12 Gospels of Great Thursday, on the crowded night boat to Patmos showed the book-read student the nature of true learning.

The Serbian parish of St Lazar in Birmingham was a generous home to me and my family for 20 years. The late Bora Vasiljevic in particular taught me most of what I know of liturgical order and music. Here we were privileged to meet people of many backgrounds; to learn of fortitude in the face of persecution and exile; to get to know those blessed ones who rejoice and are glad when men revile them and persecute them. The greatest of these teachers was Basil's godfather Maksym Decio, torn from his family as a boy and forced to labour for his captors through all the horrors and degradations of the second world war, yet remaining as innocent and joyful as a child. Father Milenko, whose blessing I received two nights ago, will ever be an example of total commitment and I thank him for all the opportunities that he gave me. I thank Metropolitan Ioan of Zagreb and Ljubljana, who ordained me deacon on the feast of St Lazar in 1989, for his continued prayers.

Father Athanasios and the parish of the Ascension in Rugby, the parish of the Dormition and St Andrew in Birmingham, especially Father Pavlos, who has been my ever-patient mentor and example in liturgical practice and pastoral care for the past two years, Father Stephen and the people of Shrewsbury, I thank for their generous love and hospitality.

My godfather Martin, whose theological clarity shook me awake, has not doused the 'fire in his bones' since first we met in Romania 33 years ago. The late Father Barnabas, without whose loving interest many of us would have fallen by the wayside; Tad Deiniol an unwavering example of dedication to the unloved and rejected; my children ever the best teachers of recalcitrant parents and Georgina, 'more precious than jewels', I thank for their love.

Sevasmotate, I thank you for your warm and fatherly encouragement and guidance. I ask all of you for your prayers in the coming days as I enter the awesome calling of the priesthood.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΜΑΪΟΣ

1. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον 'Ιερό Ναό των 'Αγίων Βασιλείου, Ραφαήλ, Νικόλαου και Ειρήνης της Κοινότητας Sutton και Cheam, και στη συνέχεια παρέκάθισε σε γεύμα πού παρέθεσε προς τιμήν του η Κοινότητα.

2. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον 'Ιερό Ναό 'Αγίου 'Ιωάννου Βαπτιστού Β.Λονδίνου, όπου και χειροτόνησε σε πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Στέφανο Χρυσάνθου και στη συνέχεια παρέκάθισε σε γεύμα πού παρέθεσε η Κοινότητα.

3. Παρακολούθησε τη διάλεξη του Καθηγητή Λουκά Παπαδήμα, Διοικητού της Τράπεζας της 'Ελλάδος, με θέμα "Η 'Ελληνική Οικονομία στο 'Ευρωπαϊκό Πλαίσιο".

4. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ ἀποχωρῶν Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Κύπρου Μιχάλης Ἀτταλίδης, τὸ ζευγὺς Ἰωάννη Κούβαρου, ὁ Βαρνάβας Μίσης, καὶ ὁ π. Στέφανος Χρυσάνθου. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη στὸν Ῥωμαιοκαθολικὸ Καθεδρικό Ναὸ τὸν Westminster γιὰ τὴν τελετὴ ἐπαναφορὰς στὴν Ἀγγλία τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς Ἱεραρχίας πρὶν ἀπὸ 150 χρόνια. Ἀργότερα τὸν ἐπισκέφθηκαν στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ τὸ ζευγὺς Νικόλαου Παννοπούλου. Στὴ συνέχεια παρέστη σὲ δεξίωση πού δόθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καὶ Κοινοπολιτείας πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος Ὑπατοῦ Ἀρμοστού τῆς Κύπρου Μιχάλη Ἀτταλίδη.

5. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν 'Ιερό Ναὸ τὸν Ἀγίων Ἀποστόλων, Herts. Τὸ ἀπόγευμα τὸν ἐπισκέφθηκαν στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ ὁ π. Εὐγένιος Duffey καὶ ὁ κ. Steve Higgins. Τὸ βράδυ παρέκάθισε σὲ δείπνο πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ ὁ κ. Θ. Θεοχαρίδης.

6. Τὸν ἐπισκέφθηκε ἡ κα. Ἀνδρούλα Ταλλή. Ἀργότερα ἐπισκέφθηκε στὸ νοσοκομεῖο τὸν ἀσθενοῦντα Χαράλαμμο Χρυσοστόμου. Τὸ μεσημέρι παρέκάθισε σὲ γεύμα στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ μετὰ τὸν π. Εὐγένιο Duffey, τὸν κ. Steve Higgins καὶ τὸ ζευγὺς Ἀθανασίου Ἀρβανίτη.

7. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν 'Ιερό Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου στὸ Kingston καὶ στη συνέχεια παρέκάθισε σὲ γεύμα πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ ἡ ἐκεῖ Κοινότητα.

8. Τὸν ἐπισκέφθηκαν ὁ Διάκονος Ἀθηναγόρας Στυλιανοῦ, ὁ κ. Σταῦρος Σταυρὶ καὶ ἡ κ. Ἐλένη Α. Ἀνδρέου. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὴν πόλη Cheltenham γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ κτίριο ἐνὸς ὑπὸ διαπραγμάτευση πρὸς ἀγορὰν Ναοῦ καὶ φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὸν Νικόλαο Νεοκλέους. Στὴ συνέχεια μετέβη στὴν πόλη Gloucester, ὅπου ἐπισκέφθηκε τὴν φαρμακαποθήκη τοῦ Michael Brett-Crowther. Τὸ βράδυ προήδρυνε συνεδρία τῶν Ἐπιτροπῶν τὸν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς.

9. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ἡ Ἄννα Ἰωαννίδου, ὁ π. Σπυρίδων Ἀγιαναντίτης καὶ ὁ π. Καλλίνικος Μαχαριώτης συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Δρα Χρήστο Χατζηχαρίτου. Τὸ βράδυ παρέστη σὲ διάλεξη τοῦ Καθηγ. Hans Küng πού δόθηκε στὸν Ἀγγλικανικὸ Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Παύλου, με θέμα "Μία παγκόσμια ἠθική: Μία πρόκληση τῆς χιλιετίας". Στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ δείπνο πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμίλου στὸ Gresham College.

10. Τὸ πρῶτὸ τὸν ἐπισκέφθηκαν ὁ Γενικός Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος Εὐάγγελος Καρόκης καὶ ἡ Safak Pavey. Ἀργότερα παρέστη σὲ δεξίωση πού ὁργάνωσε ἡ Ἰσραηλινὴ πρεσβεία μετὰ τὴν εὐκαιρία τὸν 52 χρόνων ἀπὸ τὴν ἰδρυστὴ τῆς Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ. Τὸ ἀπόγευμα προήδρυνε συνεδρία τῆς Γραμματείας τοῦ Κ.Ε.Σ., καὶ στὴ συνέχεια παρέστη σὲ δεξίωση στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καὶ Κοινοπολιτείας πού ὁργάνωσε τὸ Συμβούλιο Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων.

11. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Κώστας Παπαδόπουλος, ὁ π. Στέφανος Χρυσάνθου, ὁ π. Peter Palmer. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὸ μνημόσυνο τῆς Καρίνας Καζολίδου στὸ παρεκκλήσι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ στὴ συνέχεια εὐλόγησε τοὺς ἀρθρώσαντες τὸν Βασιλὴ Ἰβανλάνδρη καὶ τῆς Anna Norman. Τὸ βράδυ προήδρυνε τὴν Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπὸ ἰδρυστὴ Σχολεῖο "Ἄγιος Κυπριανός". Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ π. Στέφανος Χρυσάνθου, ὁ Σοφιανὸς Κορνάκης, ὁ καὶ Κυριάκος Ἰορδανίδης καὶ Ρόδα Παπανικολάου. Τὸ βράδυ παρακολούθησε κοινόριο Κλασσικῆς Ἀραβικῆς Μουσικῆς πού ὁργάνωσε ὁ Γενικός Ἀντιπρόσωπος τῶν Παλαιστινίων Afif Safieh στὴ Royal Geographical Society.

13. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἀγγλικανικὸ Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Portsmouth μετὰ ἀφορμὴ τὴν ἐκεῖ ἔκθεση εἰκόνων. Ἐπιστρέφοντας στὸ Λονδίνο, τέλεσε τὴ βάπτισμα τοῦ Μάρκου, υἱοῦ τοῦ Hans καὶ τῆς Erica Staal, στὸ παρεκκλήσι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

14. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν 'Ιερό Ναὸ Ἀγίου Πέτρου καὶ Παύλου στὴν πόλη Bristol καὶ στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ γεύμα πού παρέθεσε ἡ Κοινότητα. Ἐπιστρέφοντας στὸ Λονδίνο, εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ Θρασύβουλου Πετρόπουλου καὶ τῆς Kerry Atkins στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἀγ. Σοφίας. Ἀργότερα παρέστη σὲ ἐκδήλωση ὑπὲρ τὸν Ἑλλήνων τῆς Γεωργίας, στὸν Καθεδρικό Ναὸ Γενεσίου τῆς Θεοδότου, Camberwell.

15. Μετέβη ἀεροπορικῶς στὴν Κύπρο.

16. Παρέκάθισε σὲ δείπνο μετὰ τὴν οἰκογένεια Πάνη καὶ Εὐανθίας Χριστοδουλίδη.

17. Τέλεσε ἁγιασμό στὰ Γραφεῖα τῆς νέας ἀεροπορικῆς Ἑταιρίας ΗΛΙΟΣ καὶ ἀργότερα παρέστη στὰ Ἑγκαίνια τῆς Ἑταιρίας στὸ ἀεροδρόμιο Λάρνακας καὶ στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ δείπνο πού παρέθεσε ἡ Ἑταιρία σὲ ξενοδοχεῖο τῆς Λάρνακας.

18. Τὸ πρῶτὸ ἐπισκέφθηκε τὸν Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ, Ὁρόνδιο Ἰωαννίδη, καὶ στὴ συνέχεια τὸν Πρόεδρο Γ.Α. Κληρίδη (στὸ σπίτι του). Ἀργότερα ἐπισκέφθηκε τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀδελφοῦ τὸν Παναγιώτη Θεοχάρους. Τὸ μεσημέρι παρέκάθισε σὲ γεύμα μετὰ τὸν Μητροπολίτη Κιτίου Χρυσόστομο. Ἀργότερα μετέβη στὴ Λεμεσό πρὸς ἐπίσκεψη τῶν συγγενῶν του, Γεωργίου Πόρκα καὶ Νικόλαου καὶ Στέλλας Μοδέστου, μετὰ τοὺς ὁποίους καὶ παρέκάθισε σὲ δείπνο.

19. Ἐπείστρεψε ἀπὸ τὴν Κύπρο νορὶς τὸ πρῶτ. Στὴ συνέχεια ἐπισκέφθηκε στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Ζήλα Μούσα. Ἀργότερα τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἀρχ. Παπαγιάννης.

20. Τέλεσε τοὺς γάμους τοῦ Βασιλῆ Γουλανδρῆ καὶ τῆς Anna Norman στὸν Ἀγγλικανικὸ Ναὸ St. Mary, Bentworth, Hampshire. Ἀργότερα μετέβη ἀεροπορικῶς στὴν Ἰρλανδία, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Πρέσβης τῆς Κύπρου στὸ Δουβλίνο, Δρ Νικόλαος Αἰμιλίου, καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς ἐκεῖ Κοινότητας, Δημήτρης Κωστονούρης. Ἀργότερα παρέκάθισε σὲ δείπνο στὴν οἰκία τοῦ Κυπρίου Πρέσβου.

21. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν 'Ιερό Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Δουβλίνο. Στὴ συνέχεια τὸν ἐπισκέφθηκε, στὴν οἰκία τοῦ Κυπρίου Πρέσβου, ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος στὸ Δουβλίνο, Βασιλείος Πισπίνης μετὰ τῆς συζύγου του. Παρέκάθισε σὲ γεύμα στὴν οἰκία τοῦ Κυπρίου Πρέσβου καὶ στὴ συνέχεια ἀνεχώρησε γιὰ Galway τῆς Δυτικῆς Ἰρλανδίας, ὅπου μίλησε γιὰ τὴ σημασία καὶ τὴ σπουδαιότητα τῶν εἰκόνων, παρέκάθισε δὲ σὲ ἐπίσημο Δείπνο καὶ παρακολούθησε φεστιβάλ παραδοσιακῆς Ἰρλανδικῆς μουσικῆς καὶ χοροῦ. Στὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Galway ἦταν φιλοξενοῦμενος τοῦ Ῥωμαιοκαθολικοῦ Ἐπισκόπου James McLoughlin.

22. Τὸ πρῶτὸ ἐπισκέφθηκε τὸ Kylemore Abbey στὰ βουνὰ Connemara καὶ τὸ ἀπόγευμα παρέκάθισε σὲ γεύμα πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ ὁ Ἐπίσκοπος McLoughlin, στὸ ὅποιο παρακείμεσαν ἐπίσης οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς περιοχῆς. Ἀργότερα παρέστη στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαίνων Ἐκθέσης Εἰκόνων ἡ ὁποία ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸν Ὀργανισμό Ἰρλανδικῆς Εἰκονογραφίας μετὰ τὴν εὐκαιρία συμπλήρωσης 2000 χρόνων Χριστιανισμοῦ. 23. Ἀπὸ τὴν Galway μετέβη στὸ Δουβλίνο (ὅτε σύntonη ἐνδιάμεση στάση τοῦ Kinnegad) καὶ στὴ συνέχεια ἐπέστρεψε στὸ Λονδίνο. Τὸ βράδυ παρέστη στὴν ἐναρκτηρία ἐκδήλωση τοῦ Millennium Conference, με θέμα "Θεολογία τῆς Νεοεργασίας", μετὰ ὁμίλησιν τὸν Καρδινάλιο Edward Cassidy, πού ὁργανώθηκε στὴ West London Synagogue ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Παγκόσμιας Ἐνώσεως Προσευτευτικῶν Ἰουδαίου καὶ τῆς Βατικανῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν Σχέσεων μετὰ τῶν Ἰουδαίων.

24. Παρέκάθισε σὲ γεύμα μετὰ τοὺς Κύπρι Νικόλας καὶ Σάββα Καραγιάννη. Τὸ βράδυ συναντήθηκε μετὰ τὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ Ἰδρυστὴ Ὀρθόδοξου Ὁμολογιακοῦ Ἡμερησίου Σχολεῖου στὴν περιοχὴ Croydon.

25. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ἡ Μαρία Πανουσίου, ὁ Gregory Atkin, ἡ Jacqueline Fox, ὁ James Forder καὶ ἡ Εἰρήνη Λαιπού.

26. Τὸν ἐπισκέφθηκε διαδοχικά ὁ Γιώργος Ρεπούσης, καὶ οἱ Χάρης Σοφοκλείδης καὶ Ἀντώνης Γερολέμου, μετὰ τοὺς ὁποίους παρέκάθισε σὲ γεύμα. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὴ βάπτισμα τοῦ James Forder στὸ Παρεκκλήσι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

27. Τὸ πρῶτ, ἐπισκέφθηκε τὴ Ζήλα Μούσα καὶ τὸ Νοσοκομεῖο. Τὸ βράδυ παρέστη στὴν Κοινωνικὴ Ἐκδήλωση τῶν Οἰνουσίων ἐκ κεντρικῶν ξενοδοχείων τοῦ Λονδίνου. Ἀργὰ τὴ νύχτα ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Plymouth.

28. Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν 'Ιερό Ναὸ Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικήτας, τῆς Κοινότητος Plymouth, χειροτόνησε δὲ σὲ διάκονο τὸν Κωνσταντῖνο Lantsberg, δίδοντας του τὸ ὄνομα Νικήτας. Στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ γεύμα σὲ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης καὶ ἀργότερα τέλεσε τὴ βάπτισμα τῆς Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ Ἰωάννη καὶ τῆς Νίκης Μυστακίδη.

29. Ἐπισκέφθηκε τὴν Πολυτέλη Νικολάου.

30. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Κώστας Παπαδόπουλος, τὸ ζευγὺς Γεωργίου Πρίντζινα μετὰ τὸν π. Γεωργίου Σούλου, ἡ Γεωργία Βώσπου, καὶ ὁ Sir Robert Balchin μετὰ τοὺς ὁποίους παρέκάθισε σὲ γεύμα. Ἀργότερα προήδρυνε συνεδρία τοῦ Trust τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀργότερα παρακολούθησε ταῦτα ὑπὸ τὸν τίτλο "Manhole", πού προβλήθηκε στὸ Ἑλληνικὸ Κέντρο, μετὰ τὴν διαμερμένη Κύπρου.

31. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Εὐθύμβουλου, ἡ Ἰωάννα Μιλουτῶ, ὁ Διάκονος John Frost, ὁ Steve Higgins μετὰ τὸν ὁποῖο παρέκάθισε σὲ γεύμα, ὁ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Lash μετὰ τοῦ David Melling, ὁ Δρ Ἀ. Ἀνδρέου μετὰ τῆς Beverly-Helen Christy. Ἀργότερα παρέστη σὲ ἐκδήλωση πού ὁργάνωσε ἡ Ὑπὴτ Ἀρμοστεία τῆς Αὐστραλίας γιὰ τὴν παρουσίαση τοῦ δίσκου "Ride-Ride!" γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ John Wesley.

ΙΟΥΝΙΟΣ

1. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Μιχαὴλ Δανδουλάκης. Στὴ συνέχεια παρέστη στὸ ἐτήσιο γεύμα τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγ. Νικόλαου Δ. Λονδίνου ἐκ κεντρικῶν ξενοδοχείων τοῦ Λονδίνου. Ἀργότερα τὸν ἐπισκέφθηκε στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ ἡ Λουίζα Κ. Λεβέντη.

2. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, συνοδευόμενος ὑπὸ τὸν πατέρα του, Πρωτοπ. Μαρῖνον Γεωργακοπούλου, καὶ τὸν Καθηγητὴ Δημητρίου Οἰκονομοῦ, ὁ π. Ἀναστάσιος Παννῆ, ὁ Ἀρχιμ. Βενεδικτὸς Ἰωάννου (μετὰ τὸν ὁποῖο παρέκάθισε σὲ γεύμα), ἡ Νεραντζούλα Παπατριανταφυλλῶ, καὶ ὁ Ἀρχ. Ἀριστοκλέους.

3. Τὸν ἐπισκέφθηκε ἡ Δρ Ἀνστασία Παππά. Ἀργότερα ἀνεχώρησε γιὰ τὴν περιοχὴ τοῦ Shrewsbury ὅπου ἐπισκέφθηκε τὴν Σκῆττὴ τὸν Ἀγίων Ἀντωνίου καὶ Cuthbert, στὸ Gatten, καὶ στὴ συνέχεια πρὸς τὴν ὁλονυχτία τὸν 'Ιερό Ναὸ τὸν Ἀγίων Πατέρων, στὸ Sutton (Shrewsbury).

4. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν ἐκεῖ 'Ιερό Ναὸ τὸν 318 Ἀγίων Πατέρων τῆς Νικαίας καὶ Ἀγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ, χειροτόνησε δὲ σὲ πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Ἰωάννη Nankivell, καὶ στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ γεύμα πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ τοπικῆς Κοινότητος. Ἀκολούθως ἐπέστρεψε στὸ Λονδίνο.

5. Προήδρυνε συνεδρία τῶν Βοηθῶν τὸν Ἐπισκόπων, μετὰ τοὺς ὁποίους στὴ συνέχεια παρέκάθισε σὲ γεύμα. Τὸ ἀπόγευμα προήδρυνε συνεδρία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Φ.Ε.Π.Ε., στὸ Wood Green.

6. Προήδρυνε Σύναξιν τῶν Κληρικῶν στοὺς χώρους τῆς Κοινότητος Ἀπ. Βαρνάβα Wood Green, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας μίλησε ὁ π. Colin Honey (τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθόδιστῶν), μετὰ θέμα "Κλωνοποίηση", καὶ στὴ συνέχεια παρέκάθισαν ὅλοι σὲ γεύμα πού παρέθεσε ἡ τοπικὴ Κοινότητα. Ἐπιστρέψας στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ, τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ πρῶτὸν Πρόεδρος τῆς Κύπρου, Γιώργος Βασιλείου μετὰ τῆς συζύγου του. Ἀργότερα ἐπισκέφθηκε τὴν ἔκθεση γλυπτικῆς τοῦ Γιώργου Κυριάκου, στὴν Gallery K στὸ Hampstead.

7. Τὸν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Νικόλαος Κυπριώτης καὶ ἡ Ἡρώ Ρούσου. Ἀργότερα μετέβη στὸ Bedford ὅπου προήδρυνε συνεδρία τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Luton.

8. Ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Κύπρου.

9. Ἐπισκέφθηκε τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν Κύπρου, Τάκη Κληρίδη. Στὴ συνέχεια, ὡς εκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, μετέβη στὸ Ἐπιστημονικὸ Συμβούριο πού ὁργάνωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στὸ Κέντρο Ἐπιστημονικῶν Ἑρευνῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, στὴν περιοχὴ Ἀρχάγγελος Λευκωσίας.

10. Τὸ πρῶτὸ μετέβηε στὴς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου. Τὸ ἀπόγευμα ἐπισκέφθη,

όμοι με τους άλλους επίσκοπους Συνεδρίου, τόν 'Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο. Τό έσπερας παρέστη στόν 'Εσπερινό στόν εορτάζοντα 'Ιερό Ναό 'Απ. Βαρνάβα στήν περιοχή Δασοπούλες Λευκωσίας.

11. Συλλειτουργήσε στή Θ. Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Απ. Βαρνάβα Λευκωσίας. Τό μεσημέρι παρέκάθισε σέ επίσημο γεύμα πού παρέθεσε πρός τιμήν τών συνέδρων ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Κύπρου σέ κεντρικό ξενοδοχείο τῆς Λευκωσίας. Τό θράδυ παρέστη στήν τελετή λήξης τοῦ Συνεδρίου καί στή συνέχεια παρέκάθισε σέ δείπνο στήν οἰκία τῆς ἀδελφῆς του 'Ελένης Χατζηκυριάκου. 'Αργότερα ἐπισκέφθηκε τόν ἀδελφόν του Προκόπη Παναγιώτου στό Νοσοκομείο.

12. Τό πρωί ἐπισκέφθηκε τήν 'Ιερά Μονή τοῦ 'Αγ. 'Ηρακλείδου καί ἀργότερα παρέκάθισε σέ γεύμα μέ τόν 'Ηγούμενο τῆς 'Ιεράς Μονῆς Κύκκου, 'Αρχιμ. Νικηφόρο, στό Μετόχιο τῆς Μονῆς στή Λευκωσία. Τό ἑσπερας προέστη τοῦ 'Εσπερινοῦ καί κήρυξε στόν 'Ιερό Ναό Φανερωμένης, Λευκωσίας, μέ τήν εὐκαιρία τών ἑορτασῶν πρός τιμήν τοῦ πρώτου 'Επισκόπου Λευκωσίας 'Αγίου Τριφυλλίου. 'Αργότερα παρέστη στή θεατρική παράσταση "Βαρνάβας καί Παῦλος", στό Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας.

13. 'Επίστρεψε στό Λονδίνο τίς πρωινές ὥρες. Στή συνέχεια μετέβη στήν 'Οξφόρδη πρός ἐπίσκεψή τοῦ Μητροπολίτη 'Υδρας 'Ιεροθέου στό ἐκεῖ Νοσοκομείο Acland. Τό θράδυ παρέστη στόν 'Ελληνικό Κέντρο στήν τελετή ἀπονομῆς τοῦ βραβείου Runciman στούς John Luce (πρώτο βραβεῖο) καί Reviel Netz (Δεύτερο βραβεῖο).

14. Προέστη τῆς νεκροῦμαι ἀκολουθίας τοῦ Στέλιου Μιχαηλίδη στόν Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό Wood Green. Τό θράδυ προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Trust τῆς Κοινότητος 'Αγίου Γεωργίου, στό Kingston.

15. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Πάργος Ρεπούσης, Σύμβουλος 'Εκπαίδευσης στήν 'Ελληνική Πρεσβεία Λονδίνου. 'Αργότερα παρέστη στή συνάντησιν τών 'Αρχηγῶν τών 'Εκκλησιῶν Λονδίνου μέ τό Δημοτικό Συμβούλιο Λονδίνου, στόν 'Αγγλικανικό Ναό τοῦ 'Αποστ. Ματθαίου στό Westminster. Τό θράδυ προήδρευσε ἐκδήλωσης πρός τιμήν τών 'Ιερογυναικῶν Μειζόνων Λονδίνου, στόν Καθεδρικό Ναό 'Απ. 'Ανδρέου, Kentish Town Β. Λονδίνου.

16. Τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Παναγ. Παναγιώτου, καί ὁ Δρ Daniel Rossing συνοδευόμενος ἀπό τόν John Levi. Τό θράδυ τόν ἐπισκέφθηκαν οἱ νέοι καί νέες πού θά μετέβαιναν στήν Κωνσταντινούπολη γιά νά συμμετάσχουν στό ἐκεῖ ὀργανούμενο Συνέδριο Νεολαίας ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.

17. Τέλεσε τή βάρδια τῆς Ρεβέκκας - Πασχαλίνας, θυγατρὸς τοῦ Εὐαγγέλου καί τῆς 'Ανδρούλας Γώγου, στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό θράδυ παρέκάθισε σέ δείπνο, πού παρέθεσε ἡ 'Εθνική 'Ορμονομία Κυπρίων 'Αγγίλιας πρός τιμήν τῆς Pauline Green σέ κεντρικό ξενοδοχείο τοῦ Λονδίνου.

18. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία τῆς Πεντηκοστῆς καί προέστη τοῦ 'Εσπερινοῦ τῆς Γουγκλίας στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Τό ἀπόγευμα μετέβη στό Southend ὅπου προήδρευσε συνεδρίας τῆς τοπικῆς Κοινότητος σχετικὰ μέ τήν ἐξεύρεση νέου Ναοῦ στό Westcliffe-on-Sea.

19. Τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ π. 'Ιωσήφ Παλιούρας καί ὁ Λοῖζος Λοῖζου, ἡ Σάρα Κωνσταντῆ, καί οἱ Γεώργιος Παρασκευαΐδης καί Χάρης Σοφοκλείδης. Τό θράδυ προήδρευσε συνεδρίας στήν 'Αρχιεπισκοπή τοῦ Trust τοῦ 'Αγίου Νικολάου Λονδίνου.

20. Προήδρευσε συνεδρίας στήν 'Αρχιεπισκοπή τοῦ Trust τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Τίριου Σκαυρού καί 'Αρχαγέλου Μιχαήλ Hendon. Στή συνέχεια παρέκάθισε σέ δείπνο μέ τῆς Μαρίας Καλογηρῶ.

21. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ Μαρία Ματσούκα. Τό θράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση, στούς χώρους τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Τίριου Σκαυρού Hendon, γιά νά τιμηθοῦν τά 100 χρόνια ἀπό τή γέννησιν τοῦ Πάργου Σεφέρη. 'Ομιλητής ἦταν ὁ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Birmingham, Δημήτριος Τζιζιάς. Στή

συνέχεια ἔγινε ἡ παρουσίασις τοῦ βιβλίου τοῦ Πάργου Ρεπούση, "Ἡ διδασκαλία τών 'Ελληνικῶν ὡς δεύτερης γλώσσας", ἀπό τόν Πολύβιο Πολυβίου, ἡ δὲ χοροδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπό τόν π. 'Ιωσήφ Παλιούρα, συνόδευσε τήν ὅλη ἐκδήλωση μέ μουσική καί τραγούδια ἀπό τήν ποίησιν τοῦ Σεφέρη.

22. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ Alessandro Falcetta καί ὁ π. Dr. Robert Gribben. 'Αργότερα παρέκάθισε σέ γεύμα, πού δόθηκε στήν πρεσβευτικὴ κατοικία ἀπό τόν 'Επιτετραμμένο τῆς 'Ελλάδος πρός τιμήν τοῦ Keith Vaz, πληρεξουσίου 'Υπουργοῦ 'Εξωτερικῶν τῆς Βρετανίας. Τό ἀπόγευμα μετέβη σέ συνεδρία τών Προέδρων τοῦ Συμβουλίου Χριστιανῶν καί 'Ιουδαίων στό Lambeth Palace καί στή συνέχεια στή δεξίωση πού δόθηκε ἐκεῖ.

23. Τέλεσε τό μνημόσυνο τοῦ Χριστοῦ 'Ιωάννου τὸν Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. 'Αργότερα τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ Λουκάς Μουζέλης, ὁ Στέφανος Κανάκης, καί οἱ λογιότες τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς Charles and Co.

24. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Αγ. 'Ιωάννου Βαπτιστοῦ, Β.Λονδίνου, καί στή συνέχεια παρέκάθισε σέ γεύμα πού παρέθεσε ἡ Κοινότητα. 'Επιστρέφοντας στήν 'Αρχιεπισκοπή, τόν ἐπισκέφθηκε ὁ 'Αρίστος Καφιοσπέρης. 'Αργότερα εὐλόγησε τοὺς γάμους πού James Forder καί τῆς Εἰρήνης Λαμποῦ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας Λονδίνου, καί στή συνέχεια παρέστη στή γαμήλια δεξίωση στό Royal Air Force Club στό Piccadilly Λονδίνου.

25. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν εορτάζοντα Καθεδρικό Ναό τών 'Αγίων Πάντων Λονδίνου καί στή συνέχεια παρέκάθισε σέ γεύμα πού παρέθεσε ἡ ὁμώνυμη Κοινότητα. 'Επιστρέφοντας στήν 'Αρχιεπισκοπή, τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. 'Ιωάννης Nankivell μετά τῆς πρεσβυτέρως του. Στή συνέχεια εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ 'Αντώνη Γεωργίου καί τῆς Μυροφόρας Κωνσταντίνου στόν Καθεδρικό Ναό 'Αγίας Σοφίας Λονδίνου.

26. Τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ 'Ακούλως 'Αμυνας στήν 'Ελληνική Πρεσβεία Λονδίνου, Νικόλαος Λουλουθῆς, ὁ Κλεάνδρος Κουρτουμπελίδης, καί ὁ Δημήτρης Διαιτητῆς. 'Ακολουθῶς παρέκάθισε σέ γεύμα πού παρέθεσε στήν πρεσβευτικὴ κατοικία ὁ 'Επιτετραμμένος τῆς 'Ελλάδος, Κωνσταντίνος Μπίτσος, πρός τιμήν τῆς 'Ελληνικῆς 'Ορθοδόξου Φιλανθρωπικῆς 'Αδελφότητος τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. 'Αργότερα τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ἡ Φανή Παπαοἰάδου καί τό Συμβούλιο τῆς 'Ενώσεως Πελοποννησίων Μ. Βρετανίας.

27. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Προϊστάμενος-Επιθεωρητὴς τῆς Κυπριακῆς 'Εκπαιδευτικῆς 'Αποστολῆς, Πολύβιος Πολυβίου.

28. Τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά ὁ π. Στέφανος Χρυσάνθου, ὁ 'Επίσκοπος Ναζιανζόν Θεοδοῦρος, ὁ π. 'Ανθίμος Παπανδρέου (ὁ ὅσιος) καί παρέκάθισε σέ γεύμα, καί ὁ π. Δημήτριος Οἰκονόμου. Τό θράδυ παρέστη σέ δεξίωση πού δόθηκε ἀπό τόν Γενικό Πρόξενο τῆς 'Ελλάδος, Εὐάγγελος Καρόκη, στό 'Ελληνικό Προξενεῖο.

29. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίου Παντελεήμονος, Kenton (Harrow) καί στή συνέχεια παρέκάθισε σέ γεύμα πού παρέθεσε πρός τιμήν του τοῦ ζεύγους Πέτρου καί 'Αναστασίας Πέρου. 'Επιστρέφοντας στήν 'Αρχιεπισκοπή τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Μιχάλης Προκοπίου. Τό θράδυ παρέστη στό 'Ελληνικό Κέντρο στήν ἀπονομή τοῦ ἐτήσιου Βραβείου "Ἰωάννης Δ. Κριτικός" στόν Καθηγητὴ Edmund Keeley τοῦ Πανεπιστημίου Princeton γιά τό βιβλίο του "Ανακαλύπτοντας τόν Παράδεισο: Τό 'Ελληνικὸ ταξίδι 1937-1947", καί στή συνέχεια παρέστη στή δεξίωση.

30. Παρέστη σέ ἐμπνημόσυνη δέσησιν τόν πρῶτον 'Αρχιεπίσκοπο Καντουαρίας Donald Coggan, πού πραγματοποιήθηκε στόν 'Αγγλικανικό Καθεδρικό Ναό τῶν Westminster. 'Αργότερα τόν ἐπισκέφθηκαν διαδοχικά στήν 'Αρχιεπισκοπή ἡ νέα 'Υπατος 'Αρροστής τῆς Κύπρου, Μύρνα Κλεοπά, καί οἱ Περικλῆς Χατζῆς καί Θεόδωρος 'Ανάγνου.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

MAY

1. In the morning, His Eminence celebrated the Divine Liturgy for the Community of St. Basil & Ss. Raphael, Nicholas and Irene in Sutton and Cheam, being entertained to lunch by the Community afterwards.

2. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Baptist in Hornsey, during the course of which he ordained Deacon Stephanos Chrysanthou to the priesthood. Afterwards, he was entertained to lunch by the Community.

3. In the evening, he attended the Hellenic Observatory of the European Institute at the London School of Economics and Political Science's Annual Lecture, which was delivered by Professor Lucas Papademos, Governor of the Bank of Greece, on the subject of "The Greek Economy in the Euro Area".

4. During the morning, he received Michalis Attalidis (High Commissioner of the Republic of Cyprus), Mr. & Mrs. Ioannis Kouvaros, Varnavas Mischis, and Father Stephanos Chrysanthou. In the early afternoon, he was present at the Solemn Mass celebrated in Westminster Cathedral on the occasion of the Sesquicentennial Anniversary of the Restoration of the Roman Catholic Hierarchy of England and Wales. Returning to the Archdiocese, he received Mr. & Mrs. Nikolaos Yiannopoulos. Later, he was present at the reception given by Her Majesty's Government at the Foreign and Commonwealth Relations' Office to bid farewell to the High Commissioner of the Republic of Cyprus.

5. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Holy Apostles in Brookman's Park (Hatfield). In the afternoon, he received the Revd. Dr. Eugene Duffey & Steve Higgins. In the evening, he was entertained to supper by Theocharis Theocharidis.

6. In the morning, he received Mrs. Androulla Talli. Later, he visited Charalambos (Pambos) Chrysostomou at the University Hospital. At midday, he entertained the Revd. Dr. Eugene Duffey & Steve Higgins and Mr. & Mrs. Athanasios Arvanitis to lunch at the Archdiocese.

7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. George the Great Martyr in Kingston-upon-Thames, being entertained to lunch by the Community afterwards.

8. During the morning, he received Deacon Athenagoras Stylianou and Stavros Stavri & Mrs. Eleni L. Andreou. During the afternoon, he visited Cheltenham where he inspected a church that has been proposed for use by the local Orthodox Community and had tea with Nikolaos Neokleous. Going to Gloucester, he visited Dr. Michael Brett-Crowther's medical supplies' warehouse. In the evening, he presided at a meeting of the Archdiocese's Communities in the West Country held at the church of Ss. Peter & Paul in Baptist Mills (Bristol), being entertained to supper

there afterwards.

9. During the morning, he received Mrs. Anna Ioannidou and Father Spyridon Aghianianitis. In the afternoon, he received Father Kallinikos Machaeriotis (who was accompanied by Dr. Christos Hadjiharitou). In the evening, he was present at the Gresham Special Lecture delivered in St. Paul's Anglican Cathedral in the City of London by Professor Hans Küng entitled "A Global Ethic: A Challenge for the New Millennium". Afterwards, he was a guest at the dinner given in honour of the lecturer at Gresham College, Barnard's Inn Hall.

10. During the morning, he received Miss Safak Pavey and Evangelos Karokis (Hellenic Consul-General). At midday, he was present at the reception given to mark the 52nd anniversary of the Independence of the State of Israel and held at the Millennium Britannia Mayfair Hotel. In the afternoon, he presided at a meeting of members of the Central Education Council (KES) at the Archdiocese. In the evening, he attended a reception given in the Dunbar Court of the Foreign and Commonwealth Relations' Office by the Council of Christians and Jews.

11. He received Costas Papadopoulos and Father Stephanos Chrysanthou during the morning and the Revd. Peter Palmer, SSJE, in the afternoon. In the late afternoon, he presided at a Memorial Service for Mrs. Karina Kazolidis in the chapel of the Archdiocese. Later, he performed the ecclesiastical engagement ceremony of Vassilios Goulandrakis & Anna Norman. In the evening, he presided at a meeting of the Governing Body of St. Cyprian's School.

12. During the morning, he received Father Stephanos Chrysanthou and Sophianos Kornakis. In the early afternoon, he presided at the funeral of Charalambos (Pambos) Chrysostomou at the Cathedral of the Holy Cross and St. Michael in Hendon. Returning to the Archdiocese, he received Kyriakos Ioannidis & Mrs. Rhoda Papanikolaou. In the evening, he attended a concert of Classical Arabic Music given by the Oriental Music Ensemble of the National Conservatory of Music at Birzeit University, held at the Royal Geographical Society under the auspices of Afif Safieh, the Palestinian General Delegate.

13. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy in Portsmouth's Anglican Cathedral and held in association with an exhibition of icons there. Returning to London, he baptised Marcos, infant son of Hans & Erica Staal, in the chapel of the Archdiocese.

14. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Peter & Paul in Baptist Mills (Bristol), afterwards presiding at the inauguration of the newly-constructed Hellenic Community Centre. Returning to London, he presided at the marriage of Thrassivoulos Petropoulos & Kerry Atkins at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. Later, he attended a function held at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell in aid of Greeks living in the Republic

of Georgia.

15. In the late afternoon, he flew to Cyprus from London (Heathrow) Airport.

16. In the evening, he had supper with Yiannis & Evanthia Christodoulidis.

17. In the late afternoon, he was blessed the offices of Helios Airways and was then present at the inauguration of the airline at Larnaca Airport, performing the ceremony of blessing the aircraft. In continuation, he attended the celebratory dinner held at the Golden Bay Hotel.

18. During the morning, he visited Ouranio Ioannidis (Minister of Education & Culture). President Glafkos Kleridis (at his home), and Panayiotis & Despoina Theocharous. He was entertained to lunch by Metropolitan Chrysostomos of Kitium. He then travelled to Limassol, where he visited his brother-in-law, Georgios Yiorkas, & his family. He had supper with his niece, Stella, and her husband, Nikolaos Modestou.

19. He returned from Cyprus in the early morning. In continuation, he visited Mrs. Zela Mouskas at St. Mary's Hospital in Paddington. In the evening, he received Aris Papayiannis.

20. In the morning, he performed the ceremony of the Matrimonial Crowning of Vassilios Goulandrakis & Anna Norman at the Anglican church of St. Mary, Bentworth in Hampshire. In the late afternoon, he flew from London (Heathrow) Airport to Dublin, being received there by the Cyprus Ambassador, Dr. Nikolaos Aemiliou, & the Chairman of the Community in Ireland, Dimitrios Kotsounouris. He was entertained to supper at the residence of the Cyprus Ambassador.

21. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Annunciation of the Mother of God in Dublin. Returning to the residence of the Cyprus Ambassador, he received Vassilios Pispinis (newly-appointed as Ambassador of the Hellenic Republic) and his wife. He was entertained to lunch by the Cyprus Ambassador and his family. Afterwards, he left for Galway (in the west of Ireland) where, in the evening, he addressed a gathering at the Ardilaun House Hotel, Conference Centre and Leisure Club, speaking on the Meaning and Significance of Icons. The address was followed by an official dinner and by a festival of traditional Irish dancing and music. Throughout his stay in Galway, he was the guest of the local Roman Catholic bishop, Dr. James McLoughlin.

22. In the morning, he visited Kilmore Abbey in the Connemara Mountains. In the early afternoon, the Roman Catholic Bishop of Galway bestowed a meal for local religious leaders for them to have the opportunity to meet His Eminence. Later, he participated in a special service in Galway Cathedral, held to inaugurate the *ICON 2000* exhibition that had been organised by the Association of Irish Iconographers as a contribution to the celebration of the Year 2000 Jubilee.

23. In the morning, he left Galway to return to Dublin (stopping briefly in Kinnegad in Co. Westmeath), from where he flew back to England (being seen off at the airport by Dimitrios Kotsounouris). In London in the evening, he was present at the Opening Session of the Millennium Conference entitled "*Theology of Partnership*" that was held at the West London Synagogue under the aegis of the World Union for Progressive Judaism and the Vatican Commission for Religious Relations with the Jews, and which was addressed by Edward Cardinal Cassidy, President of the Vatican Commission for Religious Relations with the Jews.

24. At midday, he had lunch with Kypros Nicholas & Savvas Karayiannis. In the evening, he attended a meeting of the Greek Association for Language Enhancement (GALE) in Battersea.

25. In the morning, he received Miss Maria Panoutsou. He entertained Gregory Atkin to lunch. In the afternoon, he received Miss Jacqueline Fox of the Centre for European Studies at the University of Exeter. Later, he received James Forder and Dr. Irini Laemou.

26. In the morning, he received Georgios Repousis. At midday, he had lunch with Haris Sophokleidis & Antonis Yerolaemou. In the evening, he baptised James Forder in the chapel of the Archdiocese.

27. In the morning, he visited Mrs. Zela Mouskas at St. Mary's Hospital in Paddington. In the evening, he was present at the Oinoussian Benevolent Fund's May Ball held at the Dorchester. Afterwards, he left for the West Country.

28. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Demetrius & Nicetas in Plymouth, during the course of which he ordained Constantine Lantsbery to the diaconate, conferring on him the name Nicetas. Afterwards, he was entertained to lunch at the Intercontinental Hotel. In the afternoon, he baptised Maria, the infant daughter of Ioannis & Nikki Mystakidis in the same church.

29. In the afternoon, he visited Mrs. Polyxeni Nikolau.

30. During the morning, he received Costas Papadopoulos, Mr. & Mrs. Georgios Prinzipas (who were accompanied by Protopresbyter Georgios Soulos), and Miss Georgia Vosou. He entertained Sir Robert Balchin to lunch. In the late afternoon, he presided at a meeting of the Archbishop Gregorios' Trust. Later, he attended the premiere of "*Manhole*", a documentary filmed on both sides of the divided city of Nicosia, at the Hellenic Centre.

31. During the morning, he received Archimandrite Epiphanius Eftxyvoulou, Miss Ioanna Blouti, and Deacon John Frost. He entertained Steve Higgins to lunch. During the afternoon, he received Archimandrite Ephrem of Chorlton-cum-Hardy & David Melling, and Dr. Andreas Andreou & Mrs. Beverly-Helen Christy. He was then present at the Australian High Commission for the launch of the compact disc of the musical "*Ride! Ride!*" about the life of John Wesley.

JUNE

1. In the morning, he received Father Michael Dandoulakis. At midday, he attended the Annual Lunch of the Ladies' Auxiliary Society of St. Nicholas' Cathedral in Shepherd's Bush that was held at the Kensington Hilton. Returning to the Archdiocese, he received Miss Louiza K. Leventi.

2. In the morning, he received Metropolitan Ignatios of Dimitrias (who was accompanied by his father, Protopresbyter Marinos Gheorgakopoulos, & Professor Dimitrios Oikonomou). Later, he received Father Anastasios Yianni. He entertained Archimandrite Venediktos Ioannou to lunch. During the afternoon, he received Miss Nerantzoula Papatriandafylou and Aris Aristokleous.

3. In the morning, he received Dr. Anastasia Pappa. In the early afternoon, he travelled to the area of Shrewsbury. There, he visited the Hermitage of Ss. Antony and Cuthbert in Gatten and then presided at the Vigil Service at the church of the Holy Fathers in Sutton.

4. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the 318 Holy Fathers of Nicaea and St. John the Baptist in Sutton (Shrewsbury) during the course of which he ordained Deacon John Nankivell to the priesthood. Afterwards, he was entertained to lunch by the Community. He returned to London in the afternoon.

5. In the morning, he presided at a meeting of the London-based hierarchy, entertaining them to lunch afterwards. In the evening, he presided at the meeting of the Secretariat of the Greek Co-ordinating Educational Committee (EFEPE) that was held in Wood Green.

6. In the morning, he presided at a gathering of the clergy and others held at the church of St. Barnabas in Wood Green that was addressed by the Revd. Colin Honey (a Methodist Minister and Visiting Fellow at St. Edmund's College in Cambridge) on the subject of "*Cloning*". Those participating were afterwards entertained to lunch by the Community. In the afternoon, he received Georgios Vasileiou, leader of the Cyprus delegation to the European Union. In the evening, he attended a Private View of the exhibition of sculpture by George Kyriacou, held at Gallery K in Hampstead.

7. During the day, he received Nikolaos Kypriotis and Mrs. Hero Rousou. In the evening, he travelled to Bedford, where he presided at a meeting of the communities in the Luton area.

8. He left for Cyprus in the morning, flying from Heathrow Airport.

9. In the morning, he was received by the Cyprus Minister of Finance. Then, as the representative of His All-Holiness the Oecumenical Patriarch, he participated in the Theological Symposium organised by the Church of Cyprus at the Monastery of Kykkos' Study Centre at Archangelos.

10. In the morning, he was present at the Symposium. In the afternoon, the Symposium's delegates were received by Archbishop Chrysostomos of Cyprus. In the evening, he was present at Vespers celebrated at the church of St. Barnabas in Dasoupolis (Nicosia).

11. In the morning, he participated in the Divine Liturgy celebrated at the church of St. Barnabas in Dasoupolis. At midday, all the Symposium's participants were entertained to lunch by Archbishop Chrysostomos at the Forum Intercontinental Hotel. In the evening, he was present at the Symposium's final session. Afterwards, he had supper with Christodoulos & Eleni Hadjikyriakou. He then visited Prokopios Panayiotou at the Hippocrate Hospital in Engomi.

12. In the morning, he visited the Monastery of St. Herakleidos near Nicosia. He was entertained to lunch at the Dependency (*Melochion*) of the Monastery of Kykkos by the abbot, Archimandrite Nikiphoros. In the evening, he presided at Vespers and preached at the church of Phaneromeni in Nicosia on the occasion of the celebrations in honour of St. Triphyllios, first bishop of Nicosia and its patron. Afterwards, he was present at a performance of "*Barnabas and Paul: with justice as breastplate and the Word of God as sword*" at the Municipal Theatre in Nicosia.

13. He returned to London in the early morning. In the afternoon, he travelled to Oxford, where he visited Metropolitan Hierotheos of Hydra at the Acland Hospital. Returning to London, he was present at the Hellenic Centre for the Runciman Award ceremony at which the major prize was presented to Professor John Luce for his book "*Celebrating Homer's Landscapes: Troy and Ithaca Revisited*" and the minor one to Dr. Reviel Netz for his book "*The Shaping of Greek Mathematics: A Study in Cognitive History*". He also attended the reception held in continuation.

14. In the afternoon, he presided at the funeral of Stelios Michailidis at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green. In the evening, he presided at a meeting of the Trust of the church of St. George the Great Martyr in Kingston-upon-Thames.

15. In the morning, he received Georgios Repousis. In the afternoon, he was present at the London Church Leaders' meeting with members of the London Assembly that was held at the Anglican church of St. Matthew in Westminster. Later, he presided at a celebration honouring the cantors of churches in the Greater London area that was held at the Cathedral of St. Andrew the Apostle in Kentish Town.

16. During the morning, he received Panagiotis Panagiotou, and Dr. Daniel Rossing, Director of the Christian Communities' Desk at the Jerusalem Foundation (who was accompanied by John Levi). In the evening, he met the young people who were to travel to Constantinople the following day to represent the Archdiocese at the Orthodox Youth Conference organised by the Patriarchate there.

17. In the afternoon, he baptised Rebecca-Paschalina, infant daughter of Evangelos & Androula Gogos, in the chapel of the Archdiocese. In the evening, he was present at the Dinner and Dance organised by the National Federation of Cypriots in Great Britain in honour of Pauline Green at the Royal National Hotel.

18. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy of the feast of Pentecost and presided at Kneeling Vespers held in continuation at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. In the afternoon, he travelled to Southend-on-Sea, where he presided at a meeting of the Community that discussed a proposal to move its place of worship to the Anglican church of St. Paul in Westcliff-on-Sea.

19. During the morning, he received Father Iosif Palouras & Loizos Loizou, Sara Konstandi, and Georgios Paraskevaidis & Haris Sophokleidis. In the evening, he presided at a meeting of the St. Nicholas Trust at Thyateira House.

20. In the evening, he presided at a meeting at Thyateira House of the Trust of the Cathedral of the Holy Cross and St. Michael in Hendon. Afterwards, he entertained Mrs. Marina Kaloyirou to supper.

21. In the afternoon, he received Miss Maria Matsouka. In the evening, he was present at a lecture delivered by Professor Dimitris Tziouvas of the University of Birmingham entitled "*Teaching the Poetry of G. Sopheris*" at the Hall of the Community of the Holy Cross in Hendon. This was followed by a presentation by Polyvios Polyviou of Georgios Repousis' book "*The Teaching of Greek as a second language*" and musical settings of Sopheris' poetry performed by the choir of the Archdiocese's School of Byzantine Music.

22. During the morning, he received Alessandro Falchetta and the Revd. Dr. Robert Gribben. At midday, he attended a lunch given in honour of Keith Vaz, Minister of State for Foreign and Commonwealth Affairs, given by the Hellenic Charge d'Affaires at the Hellenic Ambassador's residence. In the afternoon, he attended a meeting of the Presidents of the Council of Christians and Jews at Lambeth Palace and was also present at a reception held in continuation.

23. At midday, he presided at a memorial service for Christos Ioannou in the chapel of the Archdiocese. During the afternoon, he received Loukas Mouzelis, Sophianos Kanakis, and the Archdiocesan accountants.

24. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Baptist in Hornsey, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he received Aristos Kapsosideris. Later, he blessed the marriage of Dr. James Forder and Miss Irini Lemos at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater and later attended the reception held at the Royal Air Force Club in Piccadilly.

25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of All Saints in Camden Town on the occasion of its patronal feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. Returning to the Archdiocese, he received Father John and Presbytera Georgina Nankivell. Later, he blessed the marriage of Antonis Yeroulis & Myrrophora Constantinou at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. 26. During the morning, he received Nikolaos Louloudis, Defence Attaché at the Hellenic Embassy, Kleantes Kourtoumbelidis, and Dimitris Diamandis. At midday, he was present at a luncheon given by the Hellenic Charge d'Affaires at the Hellenic Ambassador's residence in honour of the Greek Orthodox Charity Organisation. During the afternoon, he received Miss Phani Papasava and the committee of the Peloponnesian Association of Great Britain.

27. In the morning, he received Polyvios Polyviou.

28. During the morning, he received Father Stephanos Chrysanthou and Bishop Theodoros of Nazianzos. He entertained Father Anthimos Papanandreu to lunch. In the afternoon, he received Father Demetrios Oekonomou. In the evening, he was present at a reception given by the Hellenic Consul-General and Mrs. Evangelos Carokis at the Hellenic Consulate.

29. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Panteleimon in Kenton (Harrow), being entertained to lunch by Petros & Anastasia Peros afterwards. Returning to Thyateira House, he received Michalis Prokopiou. In the evening, he attended the presentation of the 1999 John D. Criticos Annual Prize (awarded to Professor Edmund Keeley of Princeton University for his book "*Inventing Paradise: The Greek Journey 1937-47*") at the Hellenic Centre and the reception held in continuation.

30. At midday, he was present at the Service of Thanksgiving for the life of Lord Coggan (a former Anglican Archbishop of Canterbury) that was held in Winchester's Anglican Cathedral. Returning to London, he received Mrs. Myrna Kleopa (newly-appointed as High Commissioner of the Republic of Cyprus) and, later, Periklis Hatzis & Theodoros Anagnostou.